

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΤΟ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΝ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΘΑΝΑΤΟΣ
ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

ΕΤΟΣ Α- ΑΡ. 31 ΑΘΗΝΑΙ ΜΟΥΣΙΟΥ 1923 15

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Γραφεία ὁδὸς Κοραῆς ἀρ. 4

Στοιὰ «Ν. Αστεως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὰς Ἀθήνας Δρ. 120

Ἐπαρχίας 150

Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 50

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ

ΤΩΝ ἙΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΛΑΓΚΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΔΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ

ΗΜΕΡΟΝ

ΑΡΙΘ.

1.240/10
16-8-85
36032

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

Οδὸς Καραῆ ἀρ. 4 (Στοὰ «Ν. Αστωρ»).

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διαχειριστής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ (σελίδες Αθλητισμοῦ).

ΝΑΤΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ΑΝΤΑΓΟΚΡΙΤΑΙ

Εν ΧΑΛΚΙΔΙ— Εδᾶγ. Τσιρικᾶκης

Εν ΤΡΙΠΟΛΕΙ— Β. Σπυρόπουλος

Εν ΠΥΡΓΩ— Τ. Καλαθᾶς

Εν ΑΙΓΙΩ— Γ. Αγγελόπουλος

Εν ΣΕΡΡΑΙΣ— Γιαν. Παπακωστίδης

Εν ΚΟΖΑΝΗ— Γ. Χαπακδημητρίου

Εν ΛΑΜΙΑ— Δ. Ελασσώνας

Εν ΧΑΝΙΟΙΣ— Ηλ. Κινθᾶκης

Εν ΚΑΤΕΡΩ— Αριστ. Ζωγραφίδης

Οἱ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν ἀνταποκριταὶ δὲν διωρίσθησαν εἰσέτι ἐπισήμως.

ΝΑΟΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ πρὸς τὴν Πατριδα καθήκοντος, στοιχίζει πολὺν συγχὰ τὴν ζωὴν εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτὴν ὅχι μόνον ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν ἀλλὰ καὶ μακρὰν αὐτῶν. Αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ζοῦν οἱ ἀφοσιωμένοι καὶ οἱ στοὶ προῦχοι τῆς τιμῆς καὶ ὑπαρέ-

ως τῆς καὶ ἰδίως ἐν καιρῷ χειμῶνος, τὰ δοιμένα ψυχῇ, τὰ χιόνια καὶ αἱ βροχαί, εἰς τὰς ὁποίας εἶνε διαρκῶς ἐκτεθειμένοι οἱ γενναῖοι ὑπερασπισταὶ τῆς, κλονίζον τὴν ὑγίαν τῶν σοφῶς καὶ ἕνα ἐλαφρὸν κατ' ἀρχὰς χειμῶνα μετατρέπεται εἰς σοβαρὸν νόσημα, ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν τοῦ ὁποίου δυστυχῶς συγχρόσια δὲν δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσιν ἀνευ βλεθρίων συνεπειῶν.

Πόσοι ἀπὸ τοὺς γενναίους μας ἀντὶ ν' ἀφῆσωσι τὴν ἐσχάτην πνο-

ὴν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, κυνημένοι ἀπὸ μιᾶς σφαῖρας ἐχθρικῆς ἢ ἕνα θραῦσμα οὐλίδος, δὲν ἐτελεύτησαν σ' ἕνα κρεβδᾶτι σανατορίου ἢ ἄλλου νοσοκομείου, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν διάστημα ἐπάλειον ἀπεγνωσμένως ἐναντίον τῆς σκληρᾶς νόσου, ἣτις θαυμηδὸν ἀπερῶσα καὶ τὴν τελευταίαν ἐκμάδα τῆς θορακίας πλήρους σφρίγγους ζωῆς τῶν!

Πόσων τὰ μερίδια δὲν ἔδωκε γὰρ πάντα ἀπὸ τὰ χεῖλη καὶ ἡ χάρις δὲν ἐκφυλάσσεται; Πόσων ἡ ψυχὴ δὲν ἐκχυρίσθη ἀπὸ πικρὰ συναισθήματα καὶ οἱ τοῦ τῶν δὲν ἐσπείσθη ἐπὶ τῇ σκέψει διὰ πάντα καὶ γὰρ πάντα πρόειπε γὰρ ἀγκαταλείβον τὰ χεῖρα καὶ τὰς ἐλπίδας ὄνεια, τὴν εὐτυχίαν, τὸν ἔρωτα καὶ κάθε γλυκερία τῆς ζωῆς ἀπόλαυσι γὰρ νὰ περιουσιάζων σὲ μιὰ προτίδα μόνον σὲ ἕνα πένθιμο πόθο, νὰ σταματήσουν τὴν δομητικὴν πρόδοον τῆς ἐπαύριον νόσου καὶ νὰ συγκρατήσουν ἐπὶ μακρότερον χρόνον τὴν φεύγουσαν ζωὴν. Φεῖ! εἶνε τόσο δύσκολον. Ἀλλὰ νὰ ὑποφέρουν τοὺς ἀντι-

μόνον ὀλιγώτερον, ὥς ποῦ νὰ ἐκπνεύσουν σιγὰ σιγὰ, σὰν φλόγα λαμπρὴ ποῦ κατ' ὀρθώσε παλαίον πασάκουραστὰ νὰ τὴν σβύσῃ ἐπὶ τέλους ἀνέμου δυνατὴ νοσή.

Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων αὐτῶν τοῦ καθήκοντος ἀνδάνει δυστυχῶς καθ' ἡμέραν, οἱ πάσχοντες ἀξιωματικοὶ μας καὶ στρατιῶται εἶνε ὄχι ὀλιγάριθμοι. Αἱ κοπώσεις καὶ κακουχίαι τῶν τελευταίων ἰδίως πολέμων ἠδύσαν τρομακτικὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν, καὶ τὸ Κράτος αἰσθάνεται ἤδη ἐπιτακτικὴν τὴν λήψιν δραστηρίων καὶ ριζικῶν μέτρων, ἵνα καταπολεμήσῃ ἀπ' ἐνός τὴν ἐξάπλωσιν τῆς νόσου καὶ ἀπ' ἑτέρου νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς μὲ ὅλας τὴν τὰς δυνάμεις ἀνακουρίζον καὶ παρηγοροῦν ἐκείνους οἵτινες ἐνθυσιάσθησαν διὰ τὴν Πατρίδα, ἀλλὰ καὶ σῶζον τὴν κοινωνίαν ἀπὸ τῆς ἐξαπλώσεως τοῦ φοβεροῦ τέρου κινδύνου.

..

Στοργικὴ ἀνιλήπτω τῶν ἀνγκῶν τῆς μαχομένης νεότητος ἐκείνῃ, ἥτις ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν αὐτῆς πρὸς τοῦτο, ἀγωνιστήσασα παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ ἀσθενοῦντος ἢ τραυματίου ὀπλίτου, διασχίζουσα ἐρήμους ἐκτάσεις καὶ ἀνερχομένη χιονοσκεπεῖς λόφους καὶ κορυφὰς διὰ νὰ φέρῃ ἕνα ποιῆρι κονιάκ καὶ ἕνα πακέτο τσιγάρα ἢ σοκολάτα μέχοι τοῦ μᾶλλον ἀπομακρυνόμενου τῶν προφυλακῶν φρουροῦ ἢ Μά ν ν α το υ συνέλαβε τὴν ιδέαν τῆς ἐνδεικνυμένης ταύτης ἀνάγκης, ὑπέδειξεν ἐντόπως τὸ καθήκον τοῦτο εἰς τὸ Κράτος, καὶ τὸ Κράτος, ἢ Πατρίς, τὸ Ἔθνος ἐκπροσωποῦμενον προχθὲς

ἀπὸ τὸν πρωθυπουργόν του κ. Γορνατῶν καὶ τρεῖς ἄλλους ἐκ τῶν ὑπουργῶν τοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπεριτίμου καὶ ἐπειγόντως ἐπιβαλλομένου τοῦτου καθήκοντος.

Ἐν τῇ συσκέψει, ἥτις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγένετο ἐν τοῖς Ἀνοκτόροις ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους παρούσης τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας καὶ τῆς προεδρίας τῆς ιδέας, τῆς ἀκλήτης Μάννας τοῦ Στρατιώτου κ. Ἀννᾶς Παπαδοπούλου ἀπεφασίσθη, ἡ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ἰδρυεῖται σανατορίου εἰς τὸ ἐξοπλιστὸν τῆς Βυτινῆς.

Καὶ ἡ μὲν Α. Μ. ἡ Βασιλίςσα ἐδήλωσεν ὅτι θὰ βοηθήσῃ τὸ ἔργον διὰ τῆς χορηγήσεως ποσοῦ ἐκ τῶν εἰς χεῖράς της ἐσθάνων, ἡ δὲ Μάννα, ἥτις ἐν τῇ στοργικῇ της φρονίδι συλλαμβάνουσα ἀπὸ πολλοῦ τὴν ιδέαν καὶ ἀναλαμβάνουσα τὴν εἰσήγησιν εἶχε σκεφθῇ καὶ περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐξουσίσεως τῶν ἀπαιτουμένων πόρων, ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ μεταβῇ εἰδικῶς εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ θίγουσα τὰς πατριωτικὰς χορδὰς τῆς καρδίᾳ τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀρωγὴν αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ὄραίου καὶ ἐνθουσιαστικοῦ ἔργου.

Ἡ ιδέα καὶ προσφορά ἐν ταύτῃ ἐπεκροτήθησαν ἐκθύμως, ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη ἀνακρινωθεῖσα μάλιστα ἀμέσως εἰς τὸν τύπον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐπομένην ἀμέσως χωρὶς ν' ἀφήσῃ οὐδὲ ὥραν πρὸς ἀπόλειαν ἡ Μάννα ἀνεχώρει μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Μπένση διὰ τὴν Βυτινᾶν, ὅπως ἐπισφραγίσθῃ καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἢ ληφθεῖσα ἀπόφασις διὰ λεπτομερε-

στέρας ἐξετάσεως τοῦ μέρους καὶ καθορισμοῦ ἐπακριβῶς τῆς θέσεως, ἐν ἣ ὁ ἀναγερεθῇ τὸ ἐθνικὸν ἴδρυμα.

Τὸ Ἔθνος ἀληθῶς εἶνε καὶ θὰ εἶνε εὐγνώμον πρὸς τὴν Μάνναν.

Ἡ μεγάλη μητρικὴ καρδιά της ποιεῖ τὸ ὅπτι καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ συντελέσῃ μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου ἔργου, τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ καταφυγίου τῶν πασχόντων παιδιῶν μας. Ἀπαξ καὶ σταθερῶς πλέον ληφθεῖσης τῆς ἀποφάσεως νὰ εἰρηνεύσωμεν χάριν αὐτῶν τοῦτων τῶν συμφερόντων τῆς πολυπαθοῦς Πατρίδος, ἀφοῦ ὅλοι ἐπὶ τέλους, βῆται καὶ ἀκουσίως σφίγγουν τὴν καρδιά μὲ συντριβὴν διὰ τὴν ἀβολὴν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν μεγάλων πόθων καὶ ὀνείρων τῆς φυλῆς, ἀναμένουν μὲ εὐνόητον ἄλλως ἢ ἀνυπομονησίαν ν' ἀποστραφῇ δοῦν γιὰ νὰ ξεκουράσων ἐκ δωδεκαετιῶν κόπων καὶ μόχθων τὰ κουρασμένα καὶ ταλαιπωρημένα σῶματά των καὶ νὰ ἐπιδοθῶν εἰς τὰ ἰδιωτικά του ἕκαστος ἔργα, ἐκείνῃ, ὦ! ἐκείνῃ ἐπιστρατεύσασα τὴν ἀρχὴν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν μετὰ τὴν ἀρχὴν ἀγῶνα, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ ἐλπίσης μεγάλου ἐν εἰρήνῃ ὅς ἦτο μετὰ τὸ ἔργον της καὶ ἐν τῷ πάλῳ. Καταλήσσει ὁ ἀλτρουϊστὸς της καὶ προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν ἢ συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος καὶ ἡ θαθεὶα πρὸς τοὺς στρατιώτας μητρικῇ στοργῇ της.

Καίτοι ἀπὸ εἰῶν παλαίοντα καὶ ἐργαζομένη, οὐδὲ σιγμὴν παραμελεῖ τὸ μέγαλον της ἔργον. Σιδη-

ροὺς οργανισμὸς μὲ χαλυβδίνην ψυχὴν ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῆς κοπώσεως καὶ τῶν συνεπειῶν της, καὶ εἶνε θαῦμα πῶς ἡ ὑπερέντασις τῶν νεύρων ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς σιδηρᾶς θελήσεώς της.

Ναί, μόνον οἱ παρακολουθοῦντες αὐτὴν ἐκ τοῦ σύννεγγυς εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῶσιν κατ' ἀξίαν τὰς ὑπερανθρώπους προσπάθειάς της, τὴν ἀνεξάντλητον ἀγάπην καὶ φροντίδα της γιὰ τὸν στρατὸν μας.

Δὲν ὑπάρχουν λέξεις ἀρκεῖα πλούσιαι νὰ χαρακτηρίσωμεν τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀλτρουισμοῦ της.

Εἶνε ἀξία τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης πάσης ἐλληνικῆς καρδίας ἀλλ' ἰδίως τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης παντὸς στρατιώτου.

Ἡ ὑπερθεσία τὴν ὅποιαν ἀνέλαβε νὰ προσφέρει ἐνισχύουσα καὶ συντελοῦσα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σωτηρίου τοῦτου μέτρου, διὰ τοῦτα φυματιώτης προμάχου τῆς Πατρίδος μας, εἶνε ἀξία θερμοπαύτων συγχρηστηρίων, τῆς θερμοτέρας εὐγνωμοσύνης.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἑταίροί τοῦ Κράτους οἱ ἐν ὁνόματι αὐτοῦ ἐγκλωπθέντες καὶ οἱ εὐδοκίησαντες αὐτῇ ὀραίαν ιδέαν εἶνε ἐπίσης ἀξιοὶ εὐγνωμοσύνης, ὁμοῦ καθοδηγῶντες αὐτὴν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἐνός ἱεροῦ καθήκοντος νὰ προσφέρῃ τὴν στοργὴν καὶ τὴν προστασίαν τὴν εἰς τοὺς ἐκάστοτε προηγουμένως λαλοῦντας διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ὑπόστασιν τοῦ ὅς ἀντιστάθμισμα τῆς μεγάλης ἀπογορευσεως, τὴν ὅποιαν εὐλόγως δύνανται νὰ αἰσθάνωνται οἱ γονεῖοί μας ἐκ τῆς καταστροφῆς τῇ ἐπέσει τὸ πολυτι-

μότερον τοῦ ἀνθρώπου ἀγαθόν, ἢ ὕψος τῶν.

Καὶ πρέπει βεβαίως νὰ ἔλθῃ ἡ θεωρὶα τοῦ Κράτους ὑποστηρίξις καὶ βοήθεια διὰ τὴν περίθαλψιν καὶ παντὸς εἶδους πρὸς αὐτοὺς ἀνακούφισις.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ μοῦ ἔρχονται σὴ μνήμη τὰ πικραμένα λόγια τοῦ γενναιοφύχου δωρητοῦ μας «Αγνώστου στρατιώτου», ὁ ὁποῖος συμβολίζει τὰ πίπτοντα φύλλα τοῦ φθινοπώρου, μὲ τὴν φθίνουσαν ὥραιάν, καὶ σφριγώσαν ὑπαρξίν του. Καὶ μένο παιδί! αἰσθάνεται τὸ φῶς τῆς ζωῆς του νὰ τρεμοδύνῃ καὶ τὴν καρδίαν του νὰ κτυπᾷ κουρασμένη... Ἀμοιρο παλληκάρια! μὲ πόσο ἐνθουσιασμό, μὲ πόση ἀγάπη ἐσκέφθη τὴν τρόπον νὰ κατορθώσῃ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς συνδεδεμένους του τῆς φαρμακερῆς συγγμῆς τῆς ἀνίας καὶ πλήξεως καὶ νὰ προλάβῃ τί; ποίος ξεύρει ποιά σκέψις πέρας ἀπὸ τὸ ἄγνωστο μυαλό του... Εἰς παρομοίαν θέσιν πόσοι ἀραγε ἀπὸ τὰ παλληκάρια μας νὰ εὐρίσκωνται;

Καὶ τί θαῦμα σανατορίου πρέπει νὰ εἶνε τὸ φιλανθρωπικὸν αὐτὸ ἱ-

δρυμα, διὰ νὰ παρηγορῇ καὶ ἀνακουφίσῃ, διὰ νὰ ὑποβοηθῇ τὴν θεραπείαν τῶν ἐν αὐτῷ θιόντων!

Ναὶ τίποτε δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ τὸ θεραπευτήριον τοῦτο. Οὔτε πλουσία βιβλιοθήκη οὔτε μουσική, οὔτε θέατρον, οὔτε κινηματογράφος, οὔδεμία τερπνὴ ἐνασχόλησις, οὔδεμία ψυχαγωγία διὰ τοὺς σωματικὰς ἀσχοίας. Ἡ ψυχὴ καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ «Ἐθνὸς ὁλοκλήρου» πρέπει νὰ συγκεντρωθῶν ἐκεῖ διὰ νὰ δώσουν τρανὰ δείγματα τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν θυσιῶν, ἃς ἐπέστησαν οἱ ἄκαμπτοι ἐργάται τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου του καὶ ἃς ὀνομασθῇ τὸ ἱδρυμα τοῦτο «Ναὸς τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης».

Οἱ φιλοπάτριδες καὶ γενναιοδωροὶ ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς εἰμεθα βέβαιον, ὅτι θὰ ἐνθουσιάσῃ σοβαρῶς τὸν ἔρανον τῆς Μάννας καὶ θὰ θέσωσι τὸν θεμέλιον λίθον εἰς τὸ εὐεργετικώτατον αὐτὸ ἱδρυμα, ὑποστηρίζοντες καὶ τὸ ὑποστάν τόσας ἀφανιμάξεις Κράτος διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν δυστυχῶν ἀδελφῶν μας προσφύγων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἄς εἶνε εὐλογημένοι οἱ πρόβουλοι, οἱ πρωτεργάται καὶ ἐπελεσταὶ τῆς ὥραιας ιδέας.

ΝΑ·Ι·Σ

ΤΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΜΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

(Ιδιαιτέρα ἔρευνα τοῦ «Θησαυροῦ» δι' ἐιδικῆς τακτικῆς συνεργασίας)

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΕΣΦΑΛΜΕΝΗΣ
ΓΝΩΜΗΣ

εταβαίνουσα διὰ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον Ἀθηνῶν, πρέπει νὰ ὁμολογήσω πὺς ἦμουν πολὺ κακά διατεθειμένη.

Δὲν ἐγνώριζα πολλὰ πράγματα περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἡ φήμη ποὺ δυστυχῶς καθε ἄλλο ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ κυκλοφορεῖ μὲ ἔκπαιε νὰ πιστεῦν ὅτι θὰ εὐρισχόμεν πρό ἰδρύματος τελείως ἀδιοργανώτου ὅπως δυστυχῶς οὐχὶ σπανίως συμβαίνει εἰς τὸν τόπον μας καὶ ὅπου οἱ ἐπιβαλλόμενοι ὅροι τῆς ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος θὰ ὑστεροῦσαν κατὰ πολὺ. Καὶ τοῦτο, διότι πολλὰκις μοῦ συνέβη νὰ ἀκούσω ὁμιλοῦντας περὶ αὐτοῦ νὰ τὸ ἀποκαλοῦν «Ἐθνικὸν Βρεφοκτονεῖον».

Ἀλλὰ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μὲ ἔβαλε πλὴν βλάβης ὅπου ἔστιν εἰς τὴν ἀπαστράπτουσαν ἐκ καθαρότητος νοσοκόμον, ἥτις μοῦ ἠνοιξε τὴν θύραν, καθὼς καὶ τὴν τάξιν ἣ ὁποία ἐπεκράτει εἰς τὸν διάδοχον καὶ τὰ ἀνοικτὰ δομάτια, ποὺ ἔτυχε νὰ ἴδω διερχομένη, ἤρχισα νὰ ὑποπτεύωμαι ὅτι διὰ μίαν φορὰν ἀκόμη εἶχα κἀμει καὶ νὰ μορφώσω γνώμην

προτοῦ βεβαιωθῶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως κατὰ πόσον τὰ λεγόμενα ἦσαν ἄκριβη.

Ἐντὸς ὀλίγου μὲ ἐδέχετο εὐγενέστατα — καὶ τονίζω τὴν λέξιν εὐγενέστατα, διότι καὶ αὐτὸ δυστυχῶς εἶνε σπάνιον εἰς τὸν τόπον μας — ὁ διευθύνων τὸ ἱδρυμα κύριος Νικόλαος Π. Κυριακός, υἱὸς τοῦ ἄλλοτε δημάρχου Ἀθηναίων, ἐπὶ τῆς Δημαρχίας τοῦ ὁποίου καθὼς θὰ ἴδω μὲν κατωτέρω ἐκτίσθη τὸ σημερινὸν κτίριον τοῦ Δημοτικοῦ Βρεφοκομείου.

Ὁ κ. Κυριακός, ἀφοῦ ἤκουσε τὸν λόγον τῆς ἐπισκέψεώς μου προσέφερε εὐμενιστάτα καὶ μετὰ πάσης προθυμίας νὰ μοῦ δώσῃ ὅσας πληροφορίες μοῦ ἀναγκαίουσαν καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐξέφραζε τὴν εὐχαρίστησίν του ποὺ τοῦ ἐδόδετο ἡ ἐνκαιρία νὰ τονίσῃ ἅ κόμην μίαν φορὰν ὅτι, καθὼς μοῦ εἶπε, πολλὰκις καὶ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς δὲν ἔπαυσε νὰ τονίσῃ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΦΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ἴδου ποῦ εἶναι ἐν περιλήψει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Βρεφοκομείου ὡς τὸ ἀναφέρει τὸ βιβλίον, ὅπερ εἶχε τὴν εὐγενὴ καλωσύνην καὶ

μοῦ παραχωρήσει ὁκ. Κυριακός.

Τὸ Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον Ἀθηνῶν, ἐξαρτῶμενον ἐκ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν ὡς φαίνεται καὶ ἐκ τῆς ὀνομασίας του ἤρχισε νὰ λειτουργῇ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1859 ἐπὶ τῆς δημοαρχίας τοῦ Γ. Σκούφρου. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ἐγκαταλελειμμένα θρόνη παρεδίδοντο ὑπὸ τῆς Δημοαρχίας εἰς ἀπόρους οἰκογενεας, αἱ ὁποῖαι ἀνελάμβανον τὴν διατροφήν των ἐναντι πληρωμῆς, ἐνῶ συγχρόνως δημοτικὸς ἱατρός εἶχεν αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψίν του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ὅμως ἐκείνην ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ θύτων εἶχε κατὰ τόσον αὐξηθῇ, ὥστε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ πιν ἐπανειλημμένων συζητήσεων ἀπεφάσισε τὴν ὀριστικὴν πλέον σύστασιν Βρεφοκομείου.

Καὶ κατὰ πρῶτον τὸ Βρεφοκομεῖον ἐλειτούργησεν ἐπὶ βατίαν εἰς τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐνοικιασθεῖσαν οἰκίαν Μπαλῆ.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ τριετοῦς χρονικοῦ διαστήματος ἐλειτούργησεν εἰς τὴν ὀπισθεν τῶν Ἀνακτόρων, εὐρισκομένην οἰκίαν τοῦ Γαρθυκωτῆ, κατόπιν ἐπὶ δεκαετίαν ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Μάρκου οἰκίᾳ Δεληγιάνη καὶ τέλος ἀπὸ τοῦ 1873 μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νῦν λειτουργοῦντος Βρεφοκομείου, εἰς τὴν οἰκίαν Κ. Κόνια, πλησίον τοῦ Ὁρφανοτροφείου Χατζῆ — Κωνστα.

Ἡ ἰδρυσις ἰδρύματος ἀποκλειστικῶς ἀφοροῦμενον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνωσκοποῦ πολλάκις εἶχε συζητηθῇ πρὸς τῶν κατὰ καιροὺς Ἀδελφάτων, ἀλλὰ διάφορα προσωπικάματα παρεμβάλλοντο καὶ ἡ μίᾳ ἀναβολὴ διεδέχετο τὴν ἄλλην.

Τέλος κατὰ τὸ ἔτος 1871 τὸ Ἀδελφάτων ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς κ.κ. Παναγῆν Κυριακὸν, Δημαρ-

χον Ἀθηναίων ὡς πρόεδρον καὶ Α. Παπούδωφ, Μ. Κιζιλφρονά, Π. Καλλιγὰ καὶ Τ. Βασιλείου ὡς μέλη ἀποφασίζει νὰ προβῇ εἰς ἀνοικοδόμησιν Βρεφοκομείου διὰ τῶν περισσειμμάτων τῆς τότε διαχειρήσεως τοῦ Ἰδρύματος ἀνερχομένων εἰς δεκατρεῖς περίπου χιλιάδας δραχμῶν καὶ τῆς ἐκ 40000 δρ. δωρεᾶς τοῦ Ι. Κοντογιαννᾶκη γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Πετρούπολει.

Ἡ θεμελίωσις τοῦ ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἐλευθερίας νῦν εὐρισκομένου Βρεφοκομείου ἐγένετο τὴν 15ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1872 ἐπιτροπείας τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1822 Β. Διατάγματος.

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰδρύματος ἐξηκολούθησε νὰ ἔχῃ ὅπως καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς συστάσεως τοῦ Ἰδρύματος ὁ τότε παιδίατρος καὶ μετέπειτα καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Α. Ζίνης, ὅστις καὶ διεύθυνεν αὐτὸ μέχρι τοῦ 1899, ἔτους τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

— ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΣ ἸΔΡΥΣΙΝ ΤΟΥ ἸΔΡΥΜΑΤΟΣ

Αἱ δαπάναι πρὸς ἴδρυσιν τοῦ Ἰδρύματος ἀνῆλθον εἰς 100000 περίπου δραχμὰς πρὸς ἀποπεράτωσιν δὲ αὐτοῦ ἐχρειάσθη νὰ συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν καὶ διὰ τοῦτο ὁ τότε δῆμαρχος καὶ πρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου Π. Κυριακὸς ἐπεκαλέσθη ἐκ δευτέρου τὴν ἀρωγὴν τοῦ δωρητοῦ Ι. Κοντογιαννᾶκη, ὅστις καὶ ἀπέστειλεν ἑτέρας 15000 φρ. χρυσῶν. Ἐπὶ πλέον τὸ Ἀδελφάτων συνῆψε δάνειον 20000 δραχμῶν ἐπὶ προσωπικῇ ἐγγυήσει μετὰ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ οὕτω κατορθώθη νὰ τελειώσῃ τὸ κτίριον τὸν Αὐγούστου τοῦ 1874.

Ἐκτοτε δὲ ἀπερραϊσθῇ ὅπως μία τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἰδρύματος φέρει τὸ ὄνομα τοῦ δωρητοῦ Ι. Κοντογιαννᾶκη, ὅστις μετὰ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν πολὺ δικαίως θεωρεῖται ἰδρυτῆς τοῦ Βρεφοκομείου.

— ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Μετ' οὐ πολὺ ὅμως τὸ ἀνεγερθὲν κτίριον ἤρχισε νὰ εἶναι ἀνεπαρκὲς πρὸς τὰς καθημερινὰς ἀξιονομήνας ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ ὡς ἐκ τοῦ τοῦ ἐλάμβανον χώραν κατὰ καιροὺς προσθήκας καὶ ἐπεκτάσεις τοῦ κτιρίου.

Οὕτω ἐπὶ δημοαρχίας τοῦ Τιμ. Φιλήμονος συνετελέσθη διὰ δαπάνης 35000 δραχμῶν περίπου ἡ ἀπὸ τοῦ 1879 ἀρξαμένη ἀνεγέρσις περιπτέρου, ὅπερ προορίζετο διὰ θεραπείου τήριον. Εἰς τὸ θεραπευτήριον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως του μέχρι τοῦ ἔτους 1915, ἐλειτούργησεν ἡ Παιδιατρικὴ Κλινικὴ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν διεύθυνσιν τῶν καθηγητῶν Α. Ζίνης καὶ Χρ. Μαλανδρίνου.

Ἐπὶ τῆς δημοαρχίας Μιχ. Μελά κατὰ τὴν 12ην Νοεμβρίου τοῦ 1892 ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Ναοῦ τοῦ Βρεφοκομείου, τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλέως Ὀλγας, ὑψηλῆς προστάτιδος τοῦ Ἰδρύματος.

Κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν 1915—1919 ἐπὶ τῆς δημοαρχίας Μπενᾶκη καὶ Στ. Πάτση ἐγένοντο ἑπίσης σημαντικαὶ προσθήκας, ἐγκαταστάσεις καὶ ἀπορρυθμίσεις, ἡτοιμάσθη διδασκαλίας, ἐπιστορίον, μαγειρεῖον, ἱματιοθήκη, νιπτήρες μετὰ λουτήρων τελειοτάτου συστήματος, ἀπομυνωτήριον, ἡλεκτροφυσιολογικὸν, ἀντλία ὕδατος, ὑπόστεγον ἐν τῇ αὐλῇ κλπ.

Ἐπίσης πατὰ τὴν αὐτὴν πενταετίαν διεκοσμήθη ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ καὶ ἐγένοντο πῶσαι αἱ ἐπὶ τῶν τοίχων αὐτοῦ ἀγιογραφίαι.

— ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Τὸ Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον διοικεῖται ὑπὸ τετραμελοῦς συμβουλίου ὀπισκαλουμένου Ἀδελφάτου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ προεδρευομένου ὑπὸ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐκάστοτε Δημάρχου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

Τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος κἀνωνίζονται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκτελούμενα ὑπὸ τοῦ Ἀδελφάτου. Κατ' ἐκλογὴν δὲ αὐτοῦ ἐν ἐκ τῶν μελῶν ἐκκληροῖ χρεὴ ταμίου, ἑτερον, ἐξελέγχει τὰς καταστάσεις τῶν δαπανῶν, τούτον μέλος ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν τοῦ ἀναγκασιοῦντος ὑλικοῦ καὶ τέταρτος, ἔχει τὴν γενικὴν ἐπίβλεψιν ὅλων τῶν τοῦ προσωπικοῦ.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς συστάσεως τοῦ Βρεφοκομείου εἰσέρχοντο κατ' ἔτος ἐν αὐτῷ περὶ τὰ 60 ἔκθετα, ἔκτοτε δὲ ὁ ἀριθμὸς οὗτος διπλασθὺς αὐξανόμενος κατήντησεν ἤδη νὰ χυμαίνεται μετὰ 700—1.200 κατ' ἔτος.

Τοῦτο προσεὶ βεβαίως κατάλληλον καὶ παραθέτομεν ἐντός ὀλίγου τὴν συνομίσαν μας μετὰ τοῦ ἰδίου κ. Κυριακοῦ ὁ ὁποῖος μὲς ἐξηγεῖ τοὺς λόγους τῆς ἀπρόσοδότητος τοῦ τῆς αὐξήσεως.

— ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Ἀρχικῶς τὰ ἔσοδα τῆς συντηρήσεως τοῦ Βρεφοκομείου κατεβάλλοντο ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν συν τῷ χρόνῳ ὅμως, ἡ πε-

ριουσία αὐτοῦ ἐνισχύετο διὰ κληροδοτημάτων, δωρεῶν ἢ καὶ ἐτησίων συνδρομῶν διαφόρων φιλανθρωπῶν ὁμογενῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Ὡς αὐτὸς ἐπιτροπὴ κυριῶν συσταθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1865 καὶ ἂ παρτιζομένη ὑπὸ τῶν κ.κ. Α. Μανροκορδάτου, Ζ. Α. Σούτσου, Ἐφ. Παπαρηγοπούλου, Φ. Πρεπεντιέρ, καὶ ἄλλων, μεγάλως συνετέλεσεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἰδρύματος διὰ τῆς ἐν γένει ἐπιτηρησεως καὶ περισυλλογῆς ἐργῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη μεταβαλλομένη ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα ἐξηκολούθησεν ὑφιστάμενη μέχρι τοῦ ἔτους 1908, ὅπῃτε ἀγνωστον διὰ ποίους λόγους ὑπέβλεψε σύσσωμος τὴν παραίτησίν της, μὴ ἐκλεγείσης ἔκτοτε νέας τοιαύτης ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1875 ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ὀλγα νῦδόκησε ν' ἀναλάβῃ τὸ Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῆς προστασίαν καὶ ἐδωρήσατο 70 Μετοχὰς τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου τῶν 28 ἑκατομμυρίων.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἔτος καταπληκτικὴ αὔξησις τῶν ἐκτεθειμένων βρεφῶν ἔφερον εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τὸ Ἰδρυμα καὶ προσέβη τὸ Ἀδελφάτον εἰς σύναξιν δανείου 65.000 δραχμῶν, παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δήμου ὡς καὶ εἰς τὴν κατάργησιν διαφόρων θέσεων καὶ τὸν διορισμὸν ἀμειβνῶν ἰατρῶν.

Ἡ οἰκονομικὴ αὕτη κρίσις ἤρχισε βελτιωμένη κατόπιν τοῦ ἐξ 600.000 δραχμῶν κληροδοτήματος τοῦ Μεγάλου Ἐυεργέτου Ἀνδρέου Συγροῦ.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Μετὰ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, ὅστις, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βρεφο-

κομείου χορηγεῖ εἰς αὐτὸ ἐτησίαν συνδρομὴν κυμαινομένην μεταξὺ 50 καὶ 130 χιλιάδων δραχμῶν, οἱ μεγάλοι εὐεργεταὶ εἶναι οἱ ἑξῆς :

Ι. Κοντογιαννάκης (1860-1873) δρ. 59.000.

Μ. Παρλαμινιώτης (1865) δρ. 100.000.

Ν. Ράλλης (1889) δρ. 50000.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ (1900) δρχ. 600000.

Κωνστ. Σθασιόπουλος (1907) δρ. 100000.

ΕΚΠΑΛΗΡΟΙ ΤΟΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΝ ΤΟΥ :

Ἐξ ὅλης τῆς ὁργανώσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς λαμπρᾶς διοικήσεως τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀφοσίωμένην μέριμναν τοῦ κ. Ν. Κυριακοῦ, ἡ ὁποία ὡς ἀντελήφθημεν κατόπιν ἐπισταμένης ἐρεύνης καὶ λεπτομεροῦς ἐπιθεωρήσεως ἀπάντων τῶν διαμερισμάτων τοῦ Βρεφοκομείου, εἶναι ἀπαράμιλλος, θὰ ἔκρινε τις ὅτι τὸ Ἰδρυμα τοῦτο ἐκπληροῦται μάλιστα τὸν προορισμὸν του.

— Καὶ ὅμως ὄχι, σπεύδει νὰ μᾶς εἴπῃ μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν εἰλικρινείας ὁ κ. Κυριακός, καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω πολὺ, ἀφοῦ παρῶν σιάζεται μία τοιαύτη εὐκαιρία νὰ τονώσετε καὶ σεῖς ἐκείνο τὸ ὅποιον πλειστάκις ἔχω τονήσει, ὅτι δηλαδὴ ἀπαιτεῖται ἄμεσος φροντισ εἰς μέρους τῆς πολιτείας.

«Δυστυχῶς, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Κυριακός, σᾶς λέγω μετὰ λύπης μου καὶ ὄχι μόνον τὸ λέγω, ἀλλὰ καὶ τὸ φωνάζω δημοσίως ὅτι τὸ Ἰδρυμα μας οὐδόλως ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν του καὶ τοῦτο διότι ἡ θνησιμότης ἔχει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τόσον ἐπαυξηθῇ, ὥστε δικαίως ἀπὸ Βρεφοκομείου νὰ μᾶς ἀποκαλοῦν Βρεφο-

κομεῖον.

— Καὶ ποῦ τὸ ἀποδίδετε τοῦτο ; ἐρωτῶμεν τὸν κ. Κυριακόν.

— Πρῶτον εἰς τὴν καταπληκτικὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγομένων βρεφῶν, ἀριθμοῦ, ὅστις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπερέβη κατὰ πολὺ τὰ 1000 κατ' ἔτος (σημειωτέον ὅτι κανὲν ἔθνος δὲν παρουσιάζει τοιαύτην ποσότητα) καὶ δεύτερον εἰς τὴν παντελῇ ἑλλειψιν θηλαστικῶν.

— Καὶ ποῖα εἶναι ἡ ἀφορμὴ τῆς τόσης αὐξήσεως τῶν ἐγκαταλειπνμένων βρεφῶν ;

— Ἡ κοινωνικὴ γάγγραινα, ὅπως τὴν ὀνομάζω, ἣτις εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὴν ἀρχὴν ἀλλ' ἀπαιτεῖ ταχεῖαν καὶ οὐκίαν ἐπέμβασιν. Διότι δυστυχῶς πρόκειται περὶ γεγονότος μὴ ἐπιδεχομένου ἀμνησθήτην, ὅτι τὰ ἥμισυ τῶν κατ' ἔτος ἐγκαταλειπνμένων βρεφῶν, τυγχάνουσι νόμιμα τέκνα τῶν λαϊκῶν ἰδίᾳ τάξεων, αἱτινες ἢ ἀπαλλάσσονται διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἅμα τῇ γεννήσει τῶν πλεοναζόντων τέκνων των (καὶ ἀνὰ τερτα τὰ ἕως ἀπαλλάσσονται αὐτῶν προτὸν ἀκόμη γεννηθῶσιν) ἢ τε ἀποξενοῦνται αὐτῶν πρὸς ἀνέυρεσιν θέσεως θηλαστικῆς παρ' εὐπόρου οἰκονομίας.

«Διὰ τὰ ἐννοήσετε, ἐξακολουθεῖ λέγων ὁ κ. Κυριακός, ὁποῖας διαστάσεις ἔχει λάβει ἡ κακὴ προαίρεσις ἀτιμωρητος ἐκθεσεῖς βρεφῶν, ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι ὡς ἐξῆς ἔχει ἐκ τῆς Στατιστικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τὸ 1918 ἐγεννήθησαν ἐν Ἀθῆναις 4249 παῖδες καὶ ἐξετέθησαν εἰς τὸ Βρεφοκομεῖον τὰ 700, ἀποδεδειγμένως γεννηθέντα εἰς Ἀθῆνας. Τὸ δὲ 1919 ἐγεννήθησαν 5000 καὶ ἐξετέθησαν τὰ 713, δηλαδὴ ἐπὶ 6 γεννωμένα παῖδιαν τὸ ἐν ὧς ἔγμισα ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν Βρεφοδόχον τοῦ Ἰδρύματος. Σημειωτέ-

ον δὲ ὅτι βρέφη ἀποστέλλονται ἀπὸ ὅλα σχεδὸν τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, οὕτως ὥστε νὰ ἔχη μεταβληθῇ τὸ Ἰδρυμὰ μας εἰς Πανελλήνιον Ἀσυλὸν τῆς βρεφικῆς, γρηπικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας.

«Φαντασθεῖτε ὅτι πρὸ ἡμερῶν μου ἀπέστειλον ἐκ τοῦ χωρίου Κωροπὶ νεογέννητον βρέφος ἀνήκον εἰς μητέρα, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἐφρονεῖθι κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ἤτις, ὡς ἀναφέρει τὸ σχετικὸν ἔγγραφο, εἶναι τόσον ἀπορος, ὥστε νὰ μὴ εἶναι εἰς κατὰστασιν νὰ ἀναθρέψῃ τὸ παιδί της.

«Καὶ διαρωτῶμαι, ἐξακολουθεῖ πάντοτε ὁ κ. Κυριακός, δὲν ἡμποροῦσε τὸ πλουσιώτατον αὐτὸ χωρίον νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀνατροφὴν τοῦ μωροῦ αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ἐφρονεῖθι ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ὑψίστου τῶν καθηκόντων ; Ὅποιον λυτηρὸν καὶ ἀποκαρδιωτικὸν παράδειγμα διὰ τοὺς μέλλοντας ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος !...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΜΗΤΡΙΚΟΥ ΦΙΛΤΡΟΥ

«Τὸ μητρικὸν φίλτρον ἔχει τελείως ἐλλείψει, μᾶς λέγει ἀκολούθως ὁ κ. Κυριακός, διότι ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον βρέφους ἀσθενεῖς ἄλλοι, διότι τὸ τέκνον τὸν προσεδίληθη ἐκ νόσου μεταδοτικῆς, ἄλλοι διότι ὡς ἀνέφερον ἤδη ἐποφθαλμοῦν τὴν ἐπεκροδὴν θέσιν τῆς θηλαστικῆς εἰς εὐπορον οἰκονομίαν, ἐγκαταλείπουν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Βρεφοκομείου τὰ ἄτηγ᾽ αὐτὰ πλάσματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα καταδικάζονται εἰς τὸν ἐξ ἀδυναμίας θάνατον ὡς ἐκ τῆς τεχνητῆς διατροφῆς.

«Τὸ ἀγελαδὸν γάλα ἔστω καὶ ἂ μινὲς ἐάν εἶναι ἔχει ἀποδειχθῇ πλεον ἢ ἀπ᾽ ἑαυτὸν καὶ οὐχὶ ἐπικρᾶς

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ

ΡΕΚΟΡ ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Εἰς τὸ Παρίσι πρὸ ἡμερῶν ἐγένοντο ἀγῶνες ἀεροπορικοὶ μεταξὺ στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων διὰ τὸν ἐναερίον γύρον τῆς Γαλλίας.

—Οἱ ἀγῶνες αὗτοί οἱ ὅποιοι δὲν ἔγιναν τὴν αὐτὴν ἡμέραν οὔτε εἶχον ὁρισμένον τὸ τέμα καὶ τὴν ἀφετηρίαν· προὐκάλεσαν τὸ γενικὸν ἐνθιασμόν.

—Πρῶτος κατὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς ἀνεκρήρυθη ὁ λοχαγὸς Ζιριέ, ὁ ὁποῖος ἀναχωρήσας ἐκ Λυὼν διέτρεξε τὸ ἐκ 2.819 χιλιόμετρων εἰς 20 ὥρας 41 πρῶτα λεπτά καὶ 50 δευτερόλεπτα.

—Δεύτερος ἦλθεν ὁ διάσημος ἀεροπόρος ὑπολοχαγὸς Ντεφουρνὼ διατρέξας τὸ αὐτὸ διάστημα εἰς 22 ὥρας 53 λεπτά καὶ 11 δευτερόλεπτα μὲ 15 προσγεωώσεις.

—Ἐν τούτοις ἀκόμη δὲν ἀνεκρήρυθη κανεὶς νικητὴς διότι ἐν τῷ μεταξὺ παρουσιάσθησαν καὶ ἄλλοι ἀεροπόροι οἱ ὅποιοι ἐδήλωσαν ὅτι θὰ συμμετάσχουν.

—Ὁ διάσημος Γάλλος ἀεροπόρος Καζάλ, ὁ ὁποῖος τόσον εἶχε διακριθῇ κατὰ τὸν πόλεμον καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει καταγάγει τὸ παγκόσμιον ρεκόρ τοῦ ὕψους, ἐφρονεῖτο καταπεσόντος τοῦ ἀεροπλάνου του. Τὸ δυστύχημα ἔλαβε χώραν ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις. Ὁ Καζάλ διηύθυνε μέγα μεταφορικὸν ἀεροπλάνον, κινούμενον ὑπὸ τεσσάρων μοτέρων τῶν 180 ἵππων καὶ χωροῦν ὀκτώ ἐπιβάτας. Ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὸ Τουκέ ὅπου εἶχε μεταφέρει πέντε ταξιειδιώτας, εἰς τὸ Μπούκ. Εἶχεν ἤδη διανύσει τὸ τρίτον τοῦ διαστήματος, ὅταν ἀφῆνης, περὶ ὥραν 13 καὶ 30',

ἐνῷ διήρχετο ὑπεράνω τῆς πολίχνης Δαμρεακούρ, εἰς ὕψος 609 μ. συνεπέα ἀγνώστων αἰτίων, τὸ ἀεροπλάνον μετ' ἀρκετὰς ἀμφιταλαντεύσεις καὶ περιστροφὰς κατέπιπτεν ὁρμητικῶς καὶ συνετρίβετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

—Ὁ Καζάλ ἀνευρέθη νεκρὸς ἐν τῷς τοῦ θαλαμίσκου του ἐνῷ παραδόξως, ἐκ θαύματος, ὁ ἐπίσης ἐπιβαίνων μηχανικὸς Μπουλὲ διεσώθη σῶως καὶ ἀβλαβής, μόλις ὑποστὰς ἐπιπολαίᾳς τινὰς ἐκδοράς.

—Ὁ Ἰωάννης Καζάλ, μαρκήσιος τοῦ Μονφράντο, τριακονταετῆς τὴν ἡλικίαν, ἐγεννήθη εἰς Κορσικὴν τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1893, ἔλαβε τὸ διπλωμά του ὡς ἀεροπόρου τὴν 15ην Μαΐου 1915, κατετάγη ἀπλοῦς στρατιώτης κατὰ τὸν πόλεμον, τῷ δὲ 1918 ἀπέκτα τὰ γαλιόνια τοῦ ὑπολοχαγοῦ ἀεροπόρου. Εἶχε τιμηθῇ μὲ τὸ μετάλλιον τοῦ πολέμου, μὲ τὸν Πολεμικὸν Σταυρὸν, μὲ τὸν Λεγεῶνα τῆς τιμῆς.

—Εἰς τὸ 1919, τὴν 14ην Ἰουνίου κατήγαγε τὸ γαλλικὸν ρεκόρ τοῦ ὕψους εἰς 9.520 μ. Τὴν 28 Φεβρουαρίου 1920 ἐκέρδισε τὸ παγκόσμιον ρεκόρ ταχύτητος πραγματοποιήσας μὲ σὴν ὀριζίαν ταχύτητα 284.464 μ. καὶ ὅλως τελευταίως ἀκόμη, πρὸ μηνὸς τὴν 1ην Ἰουνίου, ἔφθασε τὸ ρεκόρ τοῦ ὕψους μετὰ θάρους 1000 κιλῶν, ὕψωθείς εἰς 4.900 μ. μὲ τὸ ἴδιον μηχανήμα, τὸ ὁποῖον ἐπέπρωτο ἀφοῦ πρῶτον τὸν ἔφερε πρὸς τὸν Δόξαν, νὰ τὸν φέρῃ εἰτα καὶ εἰς τὸν "Αἰθνα..."

Η ΖΩΗ

ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΛΟΥΛΟΥΔΙΟΥ

Συνέχεια καὶ τέλος

Ὁ κακὸς βοριάς—ὁ πατέρας—φύσισε ἀπλάγρος καὶ τὰ μαύρα σύννεφα—ἡ Μάνα—ρίξαν' ἀφθονο νερὸ καὶ πνίξανε τὸ ἀορίζωτο ἀκόμα ἀνθάκι.

Ἀγάπησε κι' ἡ ἀγάπη ἀντὶ νὰ τῆς χαρίσῃ τὴν εὐτυχία, ὅπως σχεδὸν πάντα, τὴν ἔρριξε σὲ χῶμα σὰ δένδρον κάτω ἀπὸ τὸ ἀκοντισμένο τοσεκούρι τοῦ ξυλοκόπου. Μ' ἔση δυνάμει ἀγαποῦσε τὸ κόσμον γύρω τῆς, μ. ἄλλη τόση ἀγάπη, ἕνα νέο ὄμορφο καὶ μὲ τὴν καρδιά σὰν τὴν δικιά της. Καθισμένη σὲ παραθύρι τὸν ἔβλεπε νὰ διαβαίνει καὶ μονάχα μὲ τὴν ὄψιν του ζούσε, ὁ νεῖος μάντιρε τὸ αἶσθημα τῆς κόρης.

Μέτρησε σὰ λογικὸς τὸ ὕψος τῆς διαφορᾶς των—εἰκονικῶς γιατί ἐπρόκειτο μονάχα γιὰ τὴν ὄψιν, τὸ χοῦμα—καὶ πότισε γιὰ τὸ χαμένο αἶσθημα τῆς κόρης, πληροφροῦνόμενος πῶς ὁ πατέρας τῆς ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς στενοκέφαλους, συνειδημένους σὲ χοῦμα καὶ ἀφυσικωμένους ὀλοκληρωτικῶς σ' αὐτὸ ἕνας ἀπὸ κείνους ποὺ πατάνε σὲ πτώματα γιὰ νὰ πλουτήσουν, ἀπὸ κείνους ποὺ ἀπαρνοῦνται σπῆτι, δ. ποχερώσεις καὶ φίλτρον καὶ δὲν ζητάνε ἄλλο παρὰ πόσα ἔχεις καὶ πόσα ἔχω ποῦ σοῦ δίνω νομίζοντας πῶς ἡ ὀλοκληρωτικὴ εὐτυχία ἐξαγιάται ἀπὸ τὸ χοῦμά τους. «Δὲν ὑπάρχει πῶς φτωχὸς ἀπὸ

κείνον ποῦ ἔχει μονάχα χοῦματιον. Ἀντιοιάθηκε λιγάκι σὲ χαμένο αὐτὸ αἶσθημα κι' ἐσκέφθηκε πῶς ὁ καιρὸς του θὰ πῆγαινε χαμένος ἀντὶ τοῦ ἐνεθάρυνε. Ὑπάρχουν ὅμως στιγμαὶ ποῦ καὶ ἡ πιδὸρθη σκέψις ὑποχωρεῖ μπρὸς σὲ μιὰ θέλησι ἀναπέρα. τὰς στιγμαῖς αὐταῖς διατάζει ἡ ψυχὴ, τὸ αὐτὸν ἐγὼ, ποῦ κυβερνᾷ κάθε σῶμα, σ' αὐταῖς τὰς στιγμαῖς βρέθηκε κι' ὁ Νίκος. Ἡ Μάρθα ἐπέμεινε προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπο καὶ τὸν γνώρισε καὶ τοῦ ξεμωσιθεύθηκε σ' ἕνα μεγάλον χορὸ τὸ πόνο τῆς.

Χωρὶς αὐτὸν δὲν θὰ ζήσῃ; Ἐβαλε τὸ χέρι τῆς σὲ Σταυρὸ ποῦ ἀπὸ τὸ καὶ τοῦς κορυμνίσαν καὶ ἐδοκίμησε πῶς εἶτι τοῦλεγε ἦταν ἀλήθεια καὶ πῶς εἶτι κι' ἂν συμβῇ θάνα ἀπὸ αὐτὸ καὶ αὐτὸς μονάχα ὁ θάνατος, θὰ τοὺς χωρίσει, ἤθελε κι' ἀρνηθῇ ὁ νεῖος μὰ τὰ δακρυόμενα ἐφροναίμια μὰ τὰ τῆς τὸν διακρίσανε, νὰ μὴ τὸ κάνη γιατί εἶτι τοῦλεγε ἦταν ἀλήθεια καὶ θάχαυ τὸ κοῦμα τοῦ χαμοῦ τῆς ἀπάντι του.

Πέρασε καιρὸς περᾶσανε μῆνες καὶ χρόνια, μαζὰ παρῶντος ἀπὸ ἐνὸς λεπτοῦ δὲν ἀνιήλλαξαν, ἡ σκέψις του ποτὲ δὲν πείταξε σὲ κακὸ, καὶ τὰ χεῖλια τοῦς δὲν ἐνωθήκανε ποτὲ ἦσαν κι' οἱ δυὸ τίμιοι καὶ περμενάνε μὲ καρτεριά

τη γλυκερά ώρα της ενωσέως των. Μία μέρα ο Νίκος σολιάσθηκε πέρασ' από το σπῆτι της, δυνάμωσε με μιὰ ματιά της, πήρε θάρρος από ένα χαμόγελό της και παρουσιάσθηκε στο πατέρα της εκδύοντάς τον το φλογερὸ ἔρωτα ποῦ ξέσχιζε καὶ τῶν δύο τὰ στήθη.

Ἄκουσε μετὰ τὸ βλάκικο ἔφος του ὁ ἄρρωγος πλούσιος πατέρας τὰ πύρινα λόγια τοῦ νέου. Ξερόβηξε σὰν ἀρχοντὰς καὶ χωρὶς νὰ σκεφθῇ πῶς ἴσως ἡ εὐτυχία τῆς κόρης του μαζὺ καὶ τοῦ σπιτιοῦ του νὰ ἐξηστῆτο ἀπὸ τὴν ἀπάντησίν του, σόσησε στὸ νέο ὄχι μονάχα νὰ μὴ ἐντρασθερθῇ πιά τέτοιο πρᾶγμα ἀλλὰ καὶ τὸν παρότρυνε νὰ τοῦ ὁρκισθῇ πῶς στὸ μέλλον δὲν θὰ ξαναγύριζε νὰ κοιτάξῃ τὴν κόρη του. «Ἡ κόρη μου ἔχει χιλιάδες προίκα δὲν θὰ σὴν δώσω ἐσένα νὰ τὴν φᾶς, εἶσαι καλὸ παιδί, μὰ λεφτὰ δὲν ἔχεις». Ἐνὰ μαῦρο μεγάλο σύννεφο ἔσκιασε τὰ μάτια τοῦ Νίκου καὶ τοῦκρυψε τὸ φῶς. κρατήθηκε ἀπὸ μιὰ καρτέλα γιὰ νὰ μὴν πέσῃ καὶ τὸ αἷμά του χτυποῦσε δυνατὰ μεσ' τὸ κεφάλι του. Ἡ τιμὴ καὶ ἡ περηφάνεια του ρικήσανε γιὰ μιὰ στιγμή, ἔτρεμε μὰ ἡ καρδιά του τὸν διέταξε νὰ φανῇ τίμιος καὶ ἀνώτερος ἀπὸ τὸ πλούσιο πατέρα ἔστω καὶ μεθυσία τῆς φτωχιάς του καρδιάς. Ἐναντίπνευσε σιὸν δῆθεν αὐτὸν πατέρα τὴν ἀφοσίωσι τῆς κόρης του καὶ τὸ βαρὺ στὸ Στανό της δοκο καὶ μισογονιτιστὸς τὸν παρεκάλεσε νὰ λυπηθῇ ὄχι αὐτὸν ἀλλὰ τὸ παιδί του. «Δὲν θέλω τίποτ' ἀπὸ τὰ πλούτη σου, ὄχι, εἶμαι δυνατὸς, ἐργάζομαι, ἔχω θεοὶ καὶ μπορῶ νὰ ζήσω τὸ παιδί

σου, μὴ μᾶς χωρίσης ἐτοῖ ἄσπλῃ. καὶ ἐκεῖνη θὰ σκοτώσῃς καὶ ἐμένα θὰ καταστρέψῃς». Δὲν τὸν σκούνησεν ὁ πατέρας μὰ τὰ λόγια του ἦσαν πρὸς ἐκφραστικὰ ἀπὸ κλωστοῦς, τοῦδειξε τὴν πρόστα καὶ καὶ πρὶν θγῆ τοῦ τόνισε πῶς ἀξιοῖ, ἀφοῦ εἶνε τίμιος, νὰ μὴ ἐναγυρίσῃ νὰ δῇ τὴν κόρη του.

Αὐτὸ καὶ ἔγινε, χάθηκε ὁ νεὺς ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ σπῆτιοῦ της καὶ ἀπὸ τὴν ὄψι τῆς κόρης, ὁ πατέρας θάνασσα σὰν πῆγε σπῆτι τὴν παρεστήρησε καὶ ἡ Μάρθα ἐνῶνθηκε μαζὺ του καὶ χύσανε ὅσο πρὸς πολὺ φαρμάκι μποδούσανε στὴ τρυφερὴ καρδιά τῆς Μάρθας.

Μαράζαζε μέρα μετὰ τὴν μέρα τὸ φτωχὸ λουλουδί καὶ τὸ χρῶμά του χανότανε διαρκῶς, τὰ μάτια της τὰ ὠρεῖα της μαῦρα μάτια χάσανε τὰς φωταῖς τους καὶ τὰ κερασένια χεῖλιά της ἀσπρίζαν κάθε μέρα καὶ πρὸς πολὺ. Οἱ φτωχοὶ κλαμμένοι γυρεύανε τὴν παρηγοριά τους καὶ τὰ ζητιανάκια κουνῶνανε χωρὶς τὴν ἀγκαλιά της. Δὲν ἔδρανε πιά γιατί δὲν εἶχε δύναμι. Τὴν ταξιδεύσανε γιὰ νὰ τῆς δώσουν κατηνύγια, ζωή, καὶ προσπαθήσανε μετὰ διάφορα λόγια νὰ πομακρύνουν τὴν σκέψιν της ἀπὸ κοντὰ του. Τοῦ κάκον, κάθε μέρα καὶ χειρότερα, ὅσο πρὸς πολλὰς περιποιήσεις τῆς κάκονε τόσο πρὸς πολὺ τῆς θυμίζανε τῆς τρυφερότητες ποῦ θ' ἀπελάμβανε κοντὰ του καὶ τόσο ἡ ἰδέα του ριζωνότανε στὸ μυαλό της πρὸς βαθεῖα. Ἐργαπε στὸ Νίκο τὴν κατὰστασί της καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ τὴν λυπηθῇ καὶ νὰ τρεῖξῃ γρήγορα νὰ τὴν πάρῃ κοντὰ του.

Ἡ κακὰ τιμὴ κρατοῦσε σφιχτὰ δεμένο τὸ Νίκο μετὰ τὸ λόγο του.

Πόνεσε καὶ ἔκλαψε μπρὸς τὰ γραμμασιὰ της, τὰ πότισε μετὰ τὰ πρὸς πικρὰ δάκρυα καὶ τὰ γέμισε τρυφερὰ φιλιά, πιστὸς ὅμως στὸ λόγο του δὲν ἀπῆρθε.

Πέρασε καιρὸς καὶ οἱ γιανοὶ εἶπανε κρυφὰ στοὺς γονεῖς της πῶς χάθηκε πιά κάθε ἐλπίδα ζωῆς γιὰ τὴν κόρη τους καὶ τοὺς συμβουλεύσανε νὰ τὴν πᾶνε σὲ κανὲν ἀγαπημένο της μέρος, γιὰ νὰ πεδάνη εὐχαριστιμένη.

Ζήτησε μόνη της νὰ γυρίσουν πίσω, τί φοβῆ, πῶς ἔφυγε καὶ πῶς γύρισε! Κανένας δὲν γνῶριζε πιά τὴν ὠραία Μάρθα στὸ γυρισμό, καὶ ὅλοι κλαίγανε κρυφὰ σὰν ὁ κακὸς δῆχας ξέσχιζε τὰ σωθικά της. Δὲν περπατοῦσε πρὸς σερόντανε σὰν πληγωμένο πονεῖ. Καθισμένη κοντὰ στὸ παράθυρο ἔβλεπε διαρκῶς ἔξω, καὶ διαρκῶς περιέμενε ἐκεῖνον. Ὅχι μὴ εἶχε νὰ μιλήσῃ τοῦ πατέρα της καὶ τὴν μάνας της καὶ ὅχι μὴρας ὑπέφερον ἀγγεγνιστὰ τὰς ὑπολαῖς τῶρα περιποιήσεις των. Ἐνὰ χειμωνιάτικο πρᾶσι τους κάλεσε κοντὰ της. Γοεῖσαν καὶ οἱ δνὸς μπροὺς της, μπρὸς στὸ δυνά τους καὶ γονεῖς νὰ κρατήσῃ τὰ χέρια της σφιχτὰ. Τρεῖς ὅν τ' σιγὰ τ' ἀδύνατα καὶ κίτρινα δάχτυλά της ἀπὸ τὰ κρύα καὶ αἱματοβαμένα δικὰ τους, ἔβηξε ἔξω, ἔκρυψε μέσα στὸ μαῦνι της τὸ λίγο αἷμα ποῦ βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα τῆς καὶ τοὺς εἶπε:

Φεύγω γιὰ πάντα... Ὁ καλὸς μου Θεὸς με πέρονε κοντὰ του... Λιποθύμει ποῦ χάνομαι τόσο νέα, μὰ χαίρω γιατί αὐτὸ ἦτανε τὸ θέλημά του γιὰ μένα, κόψατε τὸ νήμα τῆς ζωῆς μου μετὰ τὴν κακὰ θέλησί σας, με σκοτώσατε ἄσπλῃ.

...γιατί τὸ θέλατε. Εἶμαι καλὴ, μὴ φοβάστε, δὲν σᾶς καταριέμαι... καίτοι ποῦ φοβῆται μπρὸς στὸ μαρτύριό μου. Τώρα ποῦ βλέπω τὸ μαῦρο θάνατος τοῦ τάφου μου φοβᾶμαι μὰ δὲν σᾶς γυρεύω ἔλεος, ὄχι, ἔλεος δὲν ὑπάρχει μέσα σὲ κακούργες καρδιές. Πρὶν ὅμως πετάξῃ ἡ ψυχὴ μου στὸν οὐρανὸ καὶ πρὶν τὸ θανατωμένο μου κορμὶ χάσῃ κάθε προὴ ζωῆς, θὰ σᾶς συγχωρήσω, δὲν εἶμαι μισητὴ κακὴ... θὰ σᾶς συγχωρήσω ὅμως ἀφοῦ σᾶς ζητήσω κάτι, θὰ μοῦ τὸ ὑποσχεθῆτε, τὸ ἀπαιτῶ, ἔχω τὸ δικαίωμα. Ἀκοῦτε;

Κουνίσανε καὶ οἱ δνὸς τὸ κεφάλι τους γιατί τὰ ἔξω λαυγγίγια τους δὲν μποροῦσαν νὰ θγάλουν φωνὴ καὶ ἡ Μάρθα ἐξηκολούθησε:

Σᾶς ἀπαγορεύω νὰ με κλάψετε, σᾶς ἀπαγορεύω νὰ κλάψετε τὸ θυμὸ σας, μὴ κουνράσετε τὰ κακὰ μάτια σας γιὰ μένα. Τὰ ματωμένα ἀπὸ τὸ αἷμά μου χέρια σας δὲν θέλω ν' ἀγγίζουσιν οὔτε τὸ κασόνι μου. Τὴν καρδιά μου ποῦ ἄσπλῃ ξέσχιζατε μὴ τὴν κοροιδεύετε, ὄχι, εἶτε φρικτὰ νὰ ποῦ καὶ αὐτὸν τάφο. Ἀκοῦτε; Μὴ με σολίσετε σὰ νύμφη γιατί ἡ ψυχὴ μου θὰ κλάψῃ πρὸς στὴν εἰσραφία ποῦ θὰ χαρίσετε στὸ ἀνυχο κορμὶ μου καὶ θὰ σᾶς τρανήσῃ πολὺ στὸ μέλλον. Δὲν θέλω ἀπὸ ὄχι, τ' ἀγάπησα πολὺ σὰν ἀνθρώπο καὶ ἐγὼ καὶ δὲν θέλω νὰ τὰ πάσω στὸ τάφο μαζὺ μου, τὰ λιποθύμει. Κόψτε μονάχα λίγα κίτρινα τριαντάφυλλα οἷσι ἀπάνω μου γιατί θὰ πιγαίνουν ὠρεῖα στὸ κίτρινο πρόσωπό μου, θέλω νὰ γέτω ὠρεῖα, θὰ με δῇ Ἐκεῖνος, πρέπει νὰ τ' ἀρέσω γιὰ νὰ μὴ με ξεχάσῃ ποτε του. Ζοῦσα καὶ πεθαίνω με

τ' ὄνομά του, πρέπει νὰ τοῦ τὸ πῆτε, νὰ τὸ ξέρετε, καὶ κάθε σιγ-
μὴ ποῦ θὰ χρειάζεται δύναμι γιὰ
νὰ ζήσῃ, ν' ἀρχαίῃ σὺν τῷ ἴαφῳ μου
καὶ θὰ τοῦ τὴν χαρίσω. Ἀντι-
μὴ γιατί δὲν ἀντίεταθα θίγα γιὰ τὴ
ζωή μου καὶ γιὰ τὸ μέλλον μου.
φανήκαμε κ' οἱ διὸ κοινοὶ κ' ὅχι
μακροὶ οἱ σὺν κ' ἐσῶς. Θέλω ὅ-
μως νὰ τὸν δώ, πρέπει νὰ τὸν
φρονάξετε, τὸ θέλω, μὴ πληγώσε-
τε πὺρ βάθει τὴν καρδιά μου πὺρ
ἀσπρῆς, αὐτοῦ θάμαι μακρὰ σας,
θὰ ποιάτε γιὰ τὸ χαμό μου, εἰμ'
αἵμα σας κ' ὅσο σκληροὶ κ' ἂν
φανήκατε πάντα θὰ ὑπάρχω μέσα
σας μὴ μικρὴ ἀγάπη γιὰ τὸ κομ-
μάτι τοῦ σώματός σας ποῦ χάνε-
ται. Φρονάξετε τὸν μ' ἀγαπᾷ πολὺ
θὰ σὺν συγχωρήσῃ κ' ἐκεῖνος, μὴ
φροδάσθε, θὰ τοῦ τὸ ἀπατήσω. Φω-
νάστε τὸν, καταλαβαίνω πῶς δὲν
θὰ ζήσω. Σῶς συχωρῶ, ἀπὸ τὰ
δάδη τῆς πονεμένης καρδιάς μου.
κ' ἂν ὁ Θεὸς φανῇ πορνύχης σὺν
κ' ἐμένα θὰ σὺν συχωρήσῃ κ' ἐ-
κείνος ποῦ χωρὶς τὸ θέλημά του
ἀφαιρεῖτε τὴ ζωὴ ἀπὸ ἐνὰ του
πλάσμα. Σῶς συχωρῶ μπρὸς σὺν
χεῖλος τοῦ ἱαφῶ ποῦ σκάψατε.

"Εἶρεξ' ὁ Νίκος σὺν κακίᾳ πρὸ
σκληρῶν μὰ δὲν προφθάσε σχεδὸν
τίποτα κ' ἡ καρδιά του σκίσηκε
πὺρ βάθει οὐ πὺρ πολλὰ κομμά-
τια μπρὸς σὺν φρικτὸ θέαμα. Α-
δύνατη κίτρινη κοιλότητα ξαπλω-
μένη σ' ἀγωνία ἢ ἀγάπη του, ἡ
ζωὴ του. Μισοσηκώθηκε σὺν μα-
ξιλάρῳ τῆς δάσας τὸ δῆμα ποῦ
ξέσχιζε τὰ μέσα τῆς καὶ λίγες πύ-
ρινες λέξεις τὸν ὑποδέχθηκε. Αὐ-
γά... γλυκεῖά μου ἀγάπη, ἀργά,
ζωὴ μου... σὲ λατρεύω, μὰ πεθαί-
νω... Συχώρεσέ τους. "Εἶρεξαι καὶ
πεθαίνω γιὰ σένα, Νικό μου.

"Ενὰ κύμα αἵμα τὴν ἐπνίξε, χύ-
θηκε ἀπὸ τὸ στόμα τῆς καὶ λέκα-
σε τὸ λευκὸ μαξιλάρῳ τῆς. Σὺν
τελλὸς ὁ Νίκος ἀνερπῶντας κάθε
τὴν ἀγκάλιασε, κόλλησε τὰ χεῖ-
λια του σὺν δικά τῆς σὺν νὰ προ-
σπαθοῦσε νὰ τῆς χαρίσῃ τὴ δικιά
του ζωὴ.

Μία, ἀνοίξε τὰ μάτια τῆς, ἔ-
κων' ἐνὰ κίνημα σὺν νάθελε νὰ
πῇ καὶ, δὲν μπόρεσε, χαμογέλασε
λίγο καὶ ξεψυχήσε μὴ σὺν σιγή-
καλιὰ του. Τὰ μάτια τῆς κλείσανε
γιὰ πάντα καὶ σφαλίξανε μέσα
τους τὴν εἰκόνα του.

Αὐτὰ σκεπτόμυνα, ἡ ἀχτίδα κα-
τέβαινε εἶχε φθάσει σὺν πόδια
τῆς, ἐνὰ παπᾶς μπῆκε, ψιδύρισε
καὶ εὐχὲς καὶ οἱ νεκροφόροι πῇ-
ραν σιγὰ σιγὰ τὸ νεκρὸ τῆς. Κα-
νεῖς δὲν ἔκλαψε, ἦταν ἡ θέλησί
τῆς, κανεῖς δὲν τὴν φίλησε γιατί
τὸ διέταξε, φρικτὸ... Σὲ μὴ γω-
νιὰ ἡ Μάνα καὶ ὁ Πατέρας σιντε-
τριμμένοι ἀδυνατοῦσαν νὰ περπα-
τήσουν. Κρατήσανε τὴ σκληρὴ τε-
λευταία τῆς θέλησι, ἦταν ὅμως
καὶ φρικτὸ, γιατί ποτε μακροὶ
δὲν ἔκλαψε μπρὸς σὺν θύμῳ του.

Ἡ ἀχτίδα ἔακολουθοῦσε νὰ μέ-
νῃ σὺν πάτωμα δόσας τὴ σιγμὴ
ποῦ ἀκουστήκανε τὰ μονομουρῖσμα-
τα τῶν παπᾶδων ἀπ' ἔξω, ὅσοι
κράνηκε ὅπως χάθηκε γιὰ πάντα
ἀπὸ μπρὸς μας καὶ τὸ τρυφερὸ
αὐτὸ λευκοῦδι.

Σῆρος — Teddy 1347

ΣΕΛΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

Μία παρήγορος, ὅσον καὶ εὐχά-
ριστος ἀθλητικὴ ζωὴ λεβεντιάς, ζω-
ῆς, σφρίγγους καὶ εὐμορφιάς κυρι-
αρχεῖ σήμερον ἀπ' ἀκρῶν εἰς ἄ-
κρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἀφναι-
σθη ἀργὰ σήμερον πρὸς δημι-
ουργίαν μιᾶς ζωῆς ἀνθρωπινότη-
τας καὶ φρονικῆς πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ
ὑπαίθρου, τοῦ φωτός, τοῦ καθαροῦ
ἀέρος καὶ πληρεῖ τὰ Στάδια καὶ τὰ
γυμναστήρια τῆς πρωτευούσης καὶ
ἄλλων τῶν ἄλλων, ἐπαρχιακῶν πό-
λεων καὶ γυμνάζεται, γυμνάζεται
γιὰ νὰ δημιουργήσῃ μιᾶν νέαν γέν-
νῶν μὲ δυνατὰ σώματα, μὲ θαρρα-
λέαν, ψυχὴν, μὲ φρόνημα ἀνδρι-
κόν.

"Ολοι καμαρώνωμεν καὶ μὲ διορ-
γὴν παρακολουθοῦμεν τὸ θέαμα αὐ-
τὸ καὶ μόνον εὐχόμεθα ὁ ἀνταγω-
νισμὸς αὐτὸς νὰ κρατήσῃ γιὰ πολλὰ
χρόνια καὶ θὰ κρατήσῃ ἀσφαλῶς ἔ-
κἄν οἱ ἀρμόδιοι θελήσουν νὰ προ-
σέξουν ὅτι πέριξ τῶν ἡμερῶν σή-
μερον νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦτον καὶ
νὰ ἐπισχύσουν μὲ ἔργα τὴν προσπα-
θειαν τῶν φιλάθλων νέων μας.

Βεβαίως οἱ μέγροι τοῦδε τελευτή-
τες ἀγῶνες συνέβαλον μεγάλως
καὶ ἐτόνωσαν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν
νέων μας πρὸς τὴν ἀθλητικὴν εἰς
τοῦτο δὲ μεγάλως συνέβαλεν καὶ ὁ
Τύπος τῆς πρωτευούσης ὅστις ἐπ'
ἐσχάτων μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον πα-
ρακολουθεῖ τὴν ἀθλητικὴν κίνησιν.

τοῦ τόπου. Ὁ «Θησαυρὸς» τὸ πρῶ-
τον καὶ ἔπειτα «Ἐλεύθερος Λόγος»
ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκδό-
σεως τῶν ἐπρωτοσιτάησαν εἰς τὴν
ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθῆτισμοῦ
ἐκστρατείας εἰς ἣν εὐχαρίστως σή-
μερον βλέπομεν μετεχούσας μὲ τὸ
αὐτὸ ἐνδιαφέρον καὶ πάσας σχεδὸν
τῆς ἡμερησίας πολιτικὰς συναδέλ-
φους.

☆☆

"Ἦδη ἡ προσοχὴ ὧν τῶν φι-
λάθλων μας στρέφεται περὶ τὴν
τέλειον τῶν Πανωνίων ἀγῶνων
τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου καὶ
πάντες προετοιμάζονται νὰ κατέλ-
θωσιν εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ ἐπιδείξουν
τὰς νέας ἀθλητικὰς μας προόδους
ἐν τῶν ὁποίων θὰ ἐξασπῇ καὶ
ἡ συμμετοχὴ μας εἰς τοὺς Ὀλυμπι-
κούς ἀγῶνας τῶν Παρισίων.

Ἐκτός τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ
Πειραιῶς πᾶσαι αἱ ἐπαρχιακαὶ
πόλεις ἐν αἷς ὑφίστανται ἰσχυρά
σιντοὶ Σπόγγος, προετοιμάζονται
τοὺς ἀθλητὰς τῶν δια τῶν Πανι-
ωνίων ἀγῶνας εἰς οὓς κατ' ἀσφα-
λεῖς πληροφροσύνας θὰ μετὰσχουσιν
καὶ ἀθληταὶ ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ.

☆☆

Οἱ ἀγῶνες παῖδων καὶ ἐφήδων
τοῦ Πανελληνίου Σπόγγος ἐστὶν

φθισαν ὑπὸ ὀλίγων ἐπιτυχίας.
 Καὶ αὐτοὺς πλείοσι νέοι ἀδλη-
 ται ἀνεφάνησαν οἵτινες ταχέως θά
 ἐξελιχθῶσι καὶ θά διακριθῶσι χά-
 ρις εἰς τὸν ζῆλον ὃν ὑπὲρ τῆς ἀ-
 θλητικῆς τῶν διασπάσεως ἀναπτύ-
 σαι ὁ γυμναστής τῶν κ. Μαρτζα-
 βίνος.

Εἰς τὸ προγυμναστήριον τοῦ Πόρου τελοῦνται τὴν 18ην καὶ 19ην Αὐγούστου μεγάλοι στρατιωτικοὶ ἀγῶνες μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου. Εἰς πάντα στρατιωτικὰ ἢ ναυτικὰ ἀθλήματα χορηγηθῇ κανονικὴ ἀδεία μειωβάσεως εἰς Πόρον ἀπὸ τῆς 10ης Αὐγούστου ἐκεῖ δὲ θὰ διακρίνωται δαπάναις τοῦ Προγυμναστηρίου. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων εἶναι εὐρύτατον τὰ δὲ σπολεντικά καὶ ναυτικά ἀγωνίσματα καταλαμβάνουν ἐξέχουσαν θέσιν.

'Απερίγραπτος εἶναι ἡ χαρὰ
τῶν νέων τῆς Θεσσαλονίκης πη-
ροφορούμενων, ὅτι ἡ X. Α. Ν. διωρ-
γάνωσε καὶ ἐφέτος κατασκήνωσιν
ἐς τὴν ἀκροθαλασσίαν τοῦ Μεγά-
λου Καραϊοντοῦ.

Χαίρει δικαίως καὶ ἀγαλλᾷ
διότι ἔτσι θὰ μπορέσῃ καὶθε παιδί
νὰ περάσῃ 15—20 ἡμέρας μὲ γυ-
μναστική καὶ ἀθλητική ζωὴ, διότι θὰ
μᾶλλον παίρνει τὰ δόγματα πρώτης φο-
ρὰ διδάσκονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, δι-
ότι θὰ διδάχθῃ μὲν ἀπὸ ταχύ-
τητα κρίσεως, θάρρους, ἀποφασισ-
τικότητας, ἀλλὰ συνάμα καὶ ὑπακοὴν
εἰς τοὺς ἀνωτέρους, πειθαρχίαν εἰς
τὸν ἀρχηγόν του καὶ ἄλλα πράγμα-
τα τὰ ὁποῖα οὐδέποτε θὰ κατῴρωθω
νέοι μᾶλλον σὺν πολλῇ μέσῃ καὶ
πλησίον τῶν γυναικῶν του.

Καὶ δὲν θὰ γίνῃ μόνον τέλειος ἄ

θλητὴς ἀλλὰ θά μορφώσῃ καὶ θά ἁ-
ναπύξῃ καὶ τὸ πνεῦμα δίδῃ ἡ πε-
ρὶ πάντων μεριμνώσα Χ. Α. Ν. ὁ-
ρισε ἐπὶ τοῦτο 2—3 καθημερινῶς
εἰς κάθε κατασκευηστέην τὰ διδασκῇ
τὴν ἀγγλικήν.

Διὰ τοῦτο συγκαίρομεν τὴν Χ.
Α. Ν. ἥτις κατορθώνει νὰ παρα-
σκευάσῃ ὑφ' ὅλης τᾶς ἐπόψεως τε-
λείους πολλὰς ἐξαντλοῦσα καὶ κό-
πους καὶ χρήματα γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ
τὸν σκοπὸν τῆς.

Οἱ Σουηδοὶ ἐτέλεσαν τοὺς προ-
νομαιτικούς ἀγῶνας τῶν ἀθλητῶν
τῶν οὔτινες θ' ἀντιπροσωπεύουν
τὴν Σουηδίαν εἰς τοὺς Διεθνεῖς
ἡμιελευμπιακοὺς τοὺς τελουμένους
τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τοῦτον εἰς τὸ
Κόπεμβουργ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγ-
καιρίων τῆς ἐκθέσεως ἐν τῇ πό-
λει ταύτῃ.

Αἱ πιτερχεῖσαι ἐλιδόσεις ὑπὸ
τῶν Σουηθῶν πρωταθλητῶν εἰς
ὅπως δῆπote καὶ ἐκτὸς τῆς τοῦ
δρόμου 1500 μ. ἡμῖς εἰς ἀξαι-
οσιος.

Ἀναγράφουμεν τὰς κυριώτερας :
 200 μ. 22 1)10'', 1500 μ. καὶ
 38 1)10'' ὑπὸ τοῦ Βίντε, 110 μ.
 ἐμποδίων 15 9)10'', ὕψος 1.80
 ἄλλα εἰς μήκος 6 μ. 90 τριπλοῦν
 14.56, ἀκόντιον 59.60, δισκοβο-
 λία 41.59 σφαίροβολία 13.695.

Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπέλεσαν
καὶ οἱ Φιλανδοὶ προκορηματικούς
ἀγῶνας καθ' οὓς ἐπειεὺχθησαν αἱ
ἐξῆς ἐπιδόσεις.

Δρόμος 100 μ. 11'' 200 μ.
 22 7) 10'' 400 μ. 49 9) 10''
 800 μ. 1' 59 3) 10'' 1500 μ. 4'
 4'' 2) 5, 3000 μ. 8' 51'' 9) 10''
 110 μ. ἐμποδ 16''. Ἀλυσια εἰς
 ὕψος 1.70 μῆκος 6.58 ἐπὶ χορδῇ

3.60. Τραπεζοῦν 15.03. Πίπτει.
Σφαῖρα 13.64. Δίσκος 43.83. Ἀ-
ζόνιον 60.52.

Ὁ ἀθλητὴς Τοῦλος εἰς τὸ τρι-
πλοῦν ἄλυσεν ἐπέτυχεν νεωτέραν ἐ-
πίδοσιν 15 μ. 30 εἰς δὲ τὸ ἀπλοῦν
7 μ. 01.

Ἀγγέλλεται ἐκ Κοπεγχάγης ὅτι ὁ Δανικὸς ἀθλητισμὸς ἔτυχε μίας ἐξαιρετικῆς δωρεάς ἀπὸ τὸν Ἀρχλὸν φίλανδρον Σάνδευαν, ὅστις προσέφερε 36 ὅλα πολιμύσια ἐπὶ πάλαι ὧν δ' ἡ ἀξία ὑπολογίζε-
ται εἰς 50.000 δανικὰς κορώνας.

Τὰ ἐπαθλὰ ταῦτα θὰ διατεθῶ-
σιν· 6 διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτοκ-
ρητῶν, 6 εἰς ἱππικούς ἀγῶνας, 1
εἰς ναντικούς, 6 διὰ λεμβοδρομί-
ας καὶ ἰστιοπλοίας, 4 εἰς τὸ τέτ-
νις καὶ τὴν πυγμαχίαν, 7 ποδηλα-
σίαν καὶ κολύμβησιν.

Εἶνε ἔργα τοῦ περιφρήμου καλλιτέχνου Μπροεγγνός καὶ παριστώσι τὸν θεὸν τοῦ φωτὸς τῆς Ἰωνικῆς μυθολογίας. Ἐν ἑκ τῶν κυπέλλων τοῦτων θὰ ἀποικηθῇ εἰς τὸν νικητὴν τοῦ ἀγώνος ἀποικημάτων ἀπὸ Παρισίων εἰς Κοσταντζήνην.

Πρὸ 47 ἐτῶν καθιερώθησαν καὶ
ἐκποτε ἀνελλιπῶς τελοῦνται καθ.
ἐκαστον ἔτος οἱ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες
μεταξὺ τῶν Ἀμερικανικῶν Πανε.
πιστημίων εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Ἀ.
θλητικοῦ Συλλόγου τῆς Νέας Ὑ.
όρκης. Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ
Πρίνσετον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος
τῆς ιδρύσεως τῶν ἀγῶνων ταύτων
(ἦτοι πρὸ 47 ἐτῶν) ἐκέκρυψε τὰ
περὶ τοσούτας νίκας καὶ πρᾶγμα
παράδοξον ἔκποτε οὐδέποτε κατώ.
θῳσε καὶ κερδίσει ἐκ νέου.

Ὁ Μικὲς Ριγιάν ὅστις μετεῖχε
τῆς Ἀμερικανικῆς ἀθλητικῆς οὐμά-
δος κατὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς τοῦ
1908 καὶ τοῦ 1912 γράφει εἰς
ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα ἄνδρον
πλήρως ὀργανωθέντος κατὰ τῆς ἀ-
λγυρίας, ἣν δείκνυνται οἱ ἐπι-
μελούμενοι τὰ τῆς ἀμερικανικῆς
ἀθλητικῆς οὐμάδος διὰ τοὺς ὀλυμ-
πιακοὺς τῶν Παρισίων, ὅτι οὐδέ-
μίαν φροντίδα καταβάλλουσι πρὸς
προπαρασκευὴν ἱκανῶν ἀγομέων
ἀλγῆς.

«Απὸ τοῦ δροῦμου 1500 μ. καὶ ἄνω, λέγει, ἡ Ἀμερικὴ δὲν θὰ ἔχῃ τὰ ἐπιπλεῖον οὐδὲ ἓνα ἀθλητὴν εἰς τοὺς τελικοὺς ἀγῶνας τῶν δρομῶν ἀντοχής τῶν Ὀλυμπιακῶν τοῦ 1924, διότι ἀπὸ τινος αἱ μετ. γάλαι παραμελοῦνται ἐντελῶς ἀπὸ ταῖς ἀροσθίους.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀθλητικοῦ
μαὶς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Βελγίου
ἔγινον οὕτω :

110 μ. μετ' ἐμποδίων Βεργὰς
(Γ) 16'', 15.
100 μ. Ἀνδρ. Μούσχων ηΓ)
11''

400 α. Φέρον (Γ) 51' 1)5.
1500 α. Βιοίαι (Γ) 4' 9' 1)5.

3 α. 70 με δειξέσθαι τὸν Βέλγον

80. "Αλμα εἰς ὕψος Δούδην (I)

80 α. Γκουμπόι (Γ) 1' 3)5.
200 α. Δοοράιν (Γ) 23 1)5''

5000 μ. Δίκηνς (Γ) 15' 32''
καὶ 2)5 μὲ δεύτερον τὸν Βέλγον

Βαρδενιπρού πλ. (40 μέτρα)
Διακοβολία Βερανζάρ (Γ

41.50. "Αλμα εἰς μήκος Γκιεζιέλ
(Γ) 6 η 705

ΔΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΠΕΝΤΕ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Κωνσταντινίδου)

Πρὸ τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου τὸ ξένον συνάλλαγμα καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῦ ἐνδιέφερε ὡρισμένον μόνον κύκλον, ἐμπόρων καὶ οἰκονομολόγων. Συνάλλαγμα κατὰ τὸν θεωρητικὸν ὁρισμὸν τοῦ σημαίνει τὴν πρᾶξιν τῆς προμηθείας εἰς δεδομένον τόπον, τοῦ μέσου τῆς ἀντικρῆσεως ἐνὸς χρέους, ἢ τῆς μεταφορᾶς κεφαλαίων εἰς ἄλλον τόπον. Ἀκολουθῶς μὲ τὴν λέξιν συνάλλαγμα ἐν τῇ πράξει ἐννοεῖται ἡ τιμὴ τῆς πράξεως ταύτης μόνον δὲ ἡ μεγάλη αὔξησις τῶν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος πράξεων συνεχῶς ἐνεῖται ἐν τῷ χρόνῳ ἐν αὐτῇ τὴν ἐννοίαν τοῦ νομίσματος. Οὕτω σήμερον συνάλλαγμα καὶ νόμισμα ἔχουν τὴν αὐτὴν περίπου ἐννοίαν. Ἀλλὰ πᾶς ἰσχυροπαράτηρητον τὴν ἐποχὴν ταύτην εἶναι, ὅτι διὰ τὸ συνάλλαγμα ἐνδιαφέρεται ἤδη τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πολιτισμένων χωρῶν. Αἱ μεταπολεμικαὶ βίαιαι συνθήκαι ἔδη μισοῦργησαν τὴν ἀδιάρκτον ἀσυχόλησιν τοῦ αἰῶνος εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν ξένων συναλλαγματῶν, ἡ τιμὴ τῶν ὁποίων ἐκανόνιζε καὶ κανονίζει ἔτι καὶ σήμερον τὴν θέσιν τῶν τιμαρίθμων, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ καθ' ἡμέραν ζωὴ.

Ἀλλὰ ποιοὶ λόγοι ἐπέφεραν μετὰπολεμικῶς τὴν τοιαύτην ἐπίδρασιν τοῦ ξένου συναλλάγματος ἐπὶ τοὺς κόστους τοῦ βίου; Ἡ στοιχειώδης γνώσις τῶν κανόνων τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης παρέχει εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο τὴν μοναδικὴν ἀπάντησιν· ὁ κομπολόγιος ἀνέτρεψεν τὴν οἰκονομικὴν πίστιν τῶν ἐμπλακέντων εἰς αὐτὸν λαῶν, οἵτινες εἶχον ἀναγκασθῇ νὰ παραμελήσουν, διασκούντος τοῦ πολέμου, τὴν παραγωγικότητα τῆς προσωπικῆς τῶν ἐργασίας καὶ ἀκολουθῶς νὰ μειώσουν τὴν πλουτοπαραγωγικὴν δύναμιν τῆς χώρας τῶν. Τὸ τέλεσμα τοῦ πολέμου ἐνεφάνισε τοὺς ἐμ πολέμους λαοὺς οἰκονομικῶς χρεωκοπημένους. Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμβῇ ἄλλως, διὰν λάβωμεν ἐπ' ὅμην μας τί ἐστοίχισεν ὁ πρωτοφανὴς οὗτος παγκόσμιος πόλεμος. Ἡ ἀκριβεστετέρα στατιστικὴ ἤτις συνετάχθη παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἰλλινόις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Ε. Μποκάρ ἀναδιδάσκει τὰς πολεμικὰς δαπάνας καὶ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ζημίας εἰς τὸ ἰλιγγιώδες ποσὸν τῶν 970 χιλιάδων ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων, ἅτινα μετατραπέμενα εἰς δραχμὰς μᾶς παρουσιάζουν τὸν ἀσύλληπτον ἀριθμὸν τῶν πέν

τε ἑκατομμυρίων ἑκατομμυρίων.

Εἰς τὴν σημερινὴν μελέτην μας θ' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀπαιτούμενου τοῦτου ἀριθμοῦ. Καὶ πρῶτον θὰ ἐρευνήσωμεν πῶς κατέστη δυνατόν νὰ ὑπολογισθῶσιν αἱ δαπάναι τοῦ πολέμου.

Ὁ πόλεμος ἐπέφερε δαπάνας δύο εἰδῶν. ἀ μέρους, αἰτινες ἐδαρναν τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ ἐμ μέρους, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς. Καὶ αἱ μὲν πρῶται εὐρίσκονται εὐχερῶς διὰ τῆς μελέτης τῶν ἐτησίων ἀπολογισμῶν τῶν ἐμπολέμων κρατῶν, διὰ τὰς δευτέρας ὅμως πρέπει νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τρεῖς διαφόρους κατηγορίας ζημιῶν. Διότι ἀπὸ ἀπὸ πρῶτος ἐθνικῆς Οἰκονομίας τρία εἶναι τὰ κυριώτερα κινδύλια. Πρῶτον ἡ κεφαλαιοποιημένη ἀξία τῶν ἀνθρώπων βίων, δηλαδὴ τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρξεων. Δεύτερον αὐθεντικαὶ ἀπώλειαι τῶν περιουσιῶν. Τρίτον καὶ σπουδαιότερον ἡ ἀπώλεια ἢ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς ἐπελθοῦσα. Ἐννοούμεν δηλαδὴ τὸν πλοῦτον, ὁ ὁποῖος ἤθελεν παραχθῇ ἐὰν ὁ πόλεμος οὐκ ἐγένετο. Ὅταν ἀκούσῃμεν νὰ γίνεσθαι λόγος περὶ τῆς ἀξίας τῶν φρονευνθέντων ἢ ἀποθανόντων κατὰ τὸν πόλεμον δέον νὰ ἔχωμεν ἐπ' ἡμῶν, ὅτι ὁ πόλεμος πλὴν τῆς ἀπώλειας ἐκείνων, ὅστινες ἐξέλειπον εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, συνεπέφερε καὶ αὔξησιν τῆς θνησιμότητος τῶν ἀστικῶν τάξεων, καθόσον οἱ πόλεμοι φέρουν ἐπ' αὐτῶν τὰς δαπάναις αὐτῆς τῆς θνησιμότητος ἐκ τῶν δεινῶν, τὰ ὁποία ὡς

ἐκ τοῦ πολέμου ὑποφέρει ἡ κοινωνία (ἐλλειψίς τροφῶν, παντοειδείς στερήσεις, ψυχικοὶ κλονισμοὶ κλπ.) Τέλος δέον νὰ ὑπολογίσωμεν καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν γεννήσεων, λόγῳ τοῦ πολέμου. Πῶς τῶρα δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὰς ἀπώλειας ταύτας εἰς χρῆμα; Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι δυσχερὲς, διότι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐταιρεῖαι ζωῆς ἐφάρμοσαν τὴν λεγομένην μέθοδον τῆς κεφαλαιοποιήσεως καὶ ἔσχον μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ὅτι πράττουμεν διὰ τὴν κεφαλαιοποίησιν ἐνὸς κτήματος ἐκ σταφίδος θὰ πράξωμεν καὶ ἐνταῦθα. Τί ἀπαιτεῖται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν μιᾶς σταφιδῆς; Κατὰ πρῶτον θὰ ὑπολογίσωμεν τί κοστίζει τὸ ἔδαφος, ἔπειτα πόσα εἶναι αἱ δαπάναι τῆς ἐμφυτεύσεως, τῆς καλλιέργειας κλπ. μέχρις οὗτον τὸ κτῆμα παραγάγει καρπούς. Ἐπειτα θὰ ὑπολογίσωμεν τὸ καθαρὸν εἰσόδημα τῆς ἀμπελοῦ καὶ πόσα εἶναι τῆς ἔης ἢ ἀμπελος. Οὕτω καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον θὰ ὑπολογίσωμεν· α') τί ἐκόστισεν ἡ ἀνατροφή του καὶ ἡ μόρφωσίς του, β') θὰ προσθέσωμεν ὅτι παράγει ἕκαστος ἄνθρωπος διὰ τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον καὶ τέλος ἐπὶ πόσα εἶναι ἡ ἀνθρώπος αὐτός ἢ μᾶλλον ἐπὶ πόσα εἶναι ἐργάζεται. Τοιαυτοῦτο δὲ πὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπελογισθῇ, ὅτι ὁ μέσος ὅρος τῆς ἀξίας ἑκάστου ἀνθρώπου κατὰ τὸ 1919 ἦτο 24000 φράγκα διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, 21000 διὰ τὴν Ἀγγλίαν, 17000 διὰ τὴν Γερμανίαν, 15000 φράγκα διὰ τὴν Γαλλίαν, 14000 διὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ 10000 διὰ τὴν Ρωσίαν.

Οὕτω ἐπελογισθῶσιν αἱ δαπάναι καὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, ὥστε

νά δύναιται τις νά πιστεύσῃ εἰς τὴν ἀκριβείαν τοῦ ἱλιγγιώδους ἀριθμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον αἱ μεγάλοι τοῦ κόσμου οἰκονομολογοὶ ἀναριθμοῦν τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ζημίας. Ὅταν δὲ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει μας τὴν ἀπώλειαν τόσων χιλιάδων δισεκατομμυρίων οὐδεμίαν ἐκπλήξιν πρέπει νά δοκιμάζωμεν βλέποντες τὰ νομίσματα τῶν ἐθνῶν, εἴτινα ἡτύχησαν εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς φυσικὴν, ἐπέπεσαν αἱ τρομεραὶ ζημίαι, νὰ ἴδωμεν τὴν ἀξίαν των καὶ νὰ φέροιεν τὴν ἀναστάτωσιν εἰς τὴν βλὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

Πῶς τὼρα εἶναι δυνατόν νά ἐπέλθῃ ἡ ἀποκατάστασις τῆς οἰκονομικῆς ἰσορροπίας διὰ τῆς ἐπαρόδου εἰς τὸ προπολεμικὸν καθεστῶς; Περί τοῦτον θὰ ἀσχοληθῶμεν προσεχῶς ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψει μας νὰ ἐκλαμψύσωμεν τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης διὰ τὰ σχηματίζῃ ὁ λαὸς τὴν ὁρθὴν πᾶν τοτε κρίσιν ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε παρουσιαζομένων γεγονότων.

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

— Στὸ Παρίσι ἔγινε μεγάλη ἐκθεσις σκυλλῶν.

— Καὶ ἐπεδείχθησαν ὑπὸ τῶν κυρίων των πλῆθος τοιοῦτων πάσης γάτας.

— Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἐκθέτας ἦσαν καλλιτέχναι καὶ κυρίως καλλιτέχνιδες.

— Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύου τὰς εἰκόνας των καὶ μαζὺ με αὐτὰς καὶ τὰς εἰκόνας τῶν κυρίων των ποὺ τὰ κρατοῦν στὰ χεῖρα.

— Διότι τὰ περισσότερα εἶνε μικροσκοπικά.

ΜΙΚΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

1.

Ἄν εἶν' καμμιά πού μ' ἀγαπᾷ
πῶς ἤθελα στ' ἀλήθεια,
Νὰ βάλω ἐκείνης τὴν καρδιά
μέσ' στὰ δικά σου στήθια....

Μοῦ λές πῶς ξαναγάπησα
τὰ λόγια εἶναι περίσσια.
Ἀγάπησέ με δυὸ φορές
νά εἶμαστε ἴσια ἴσια.

2.

Ὅταν δύο παντρεμμένοι
περπατοῦνε πλάι—πλάι,
ἄνθρωπος δὲν τοὺς κυττάζει
ἄνθρωπος δὲν τοὺς ρωτάει.

Κι' ἔταν δύο ἐρωτευμένοι
πλάι—πλάι κάπου πάνε,
ὅλοι οἱ ἄλλοι νὰ μποροῦσαν
νά τοὺς πνίξουν νὰ τοὺς φάνε....

3.

Ἔλα νὰ τὰ μοιράσωμε
τοῦ κήπου τὰ λουλούδια
Νὰ πάρω ἐγὼ τ' ἀγκάθια
Καὶ ἐσύ τῆς μυρωδιᾶς.

Ἔλα νὰ τὰ διαβάσωμε
τοῦ Γιάννη τὰ τραγούδια
νὰ βροῖς ἐσύ τὰ λάθια
Κι' ἐγὼ τῆς ἐμμορφίης.

I. ΜΑΡΑΝΟΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ

ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΔΗΣ

Υφηγ. τῆς Συφιλιδολογίας Πρωτεύς
Τηλ. 289

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πῶς ἦν ὁ κόσμος; Νὰ
σχίσῃ τὴν κοιλίαν του ὡς Ἰάπων;
ν' ἀπαγχονισθῇ διὰ μεταξίνης
ζώνης, ὡς μανδαρίνος; ἢ ν' ἀ-
νοίξῃ τὰς φλέβας του ἐπὶ τοὺς εὐ-
δους λουτροῦ, ὡς ἐπικουρείος τις
τῆς ἀρχαίας Ρώμης; Ὁχι. Οἱ
τροπικοὶ αὐτοὶ τοῦ ἐφαινοντο κτηνώ-
δεις καὶ δυσάρεστοι διὰ τοὺς φι-
λους καὶ ὑπερβίους του. Δύο τορεῖς
κόκκοι ὁπίου μᾶλλον ἀνάμικτοι με-
δὲν δηλητηρίον τοῦ ἐφαινοντο ἀρ-
κετοὶ νὰ μεταφέρωσιν αὐτὸν ἀπὸ
τοῦ ἐνὸς κόσμου εἰς τὸν ἄλλον,
χωρὶς καὶ οὔτε αὐτὸς νὰ τὸ αἰ-
σθανθῇ, σὰν σὲ ὄκειρο, μεταβαί-
νων ἀπὸ τοῦ προσκαίρου ὕπνου εἰς
τὸν αἰώνιον.

Ὁ ἥλιος ἤρχιζεν ἤδη νὰ δύει
καὶ ὀλίγαι ὥραι τοῦ ὑπελείποντο.
Ἦθέλησε λοιπὸν νὰ ἐπανίδῃ διὰ
τελευταίαν φορὰν τὴν πεδιάδα
τῆς Σαγκάης καὶ τὰς ὄχθας τοῦ
Χουάγγ Πιν, ὅπου τόσους εἶχε
περιπλανηθῇ πλήτιων.

Μόνος, τότε ἐγκατέλειπε τὸ
γιάμεν χωρὶς καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ
ἴδῃ τὸν Βάγγ καὶ ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν, γὰρ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ μὴ ἐ-
ξέλθῃ πλέον.

Ἡ ἀγγλικὴ χώρα, ἡ ζωορὰ ἐ-
πὶ τοῦ ποταμοῦ γέφυρα καὶ ἡ ἀν-
γλικὴ παραχώρησις παρήλθον ἀλ-
ληλοδιαδόχως ὑπὸ τ' ἀποψὲς βή-
ματά του, τὰ ὁποῖα ἠθοάγετο τὴν
ἀνάγκην νὰ ταχύνη τὰς ἐπιστάτας

ἐκείνας στιγμῆς.

Διὰ τῆς προκυμαίας τοῦ κινε-
ζικοῦ λιμένος περιέκαμψε τὰ τεῖ-
χη τῆς Σαγκάης καὶ ἐτοάτη δε-
ξιὰ, ἀνελθὼν ἡσυχῶς τὴν ὁδὸν, ἥ-
τις φέρεται πρὸς τὴν παρόδον τοῦ
Λουάγγ Χάο. Προέδανεν ἀγγλό-
φων καὶ οὐδὲν περὶ αὐτὸν πα-
ρεστήρει. Οὐδὲ καὶ δύο ξένους
εὐρωπαϊκῇ ἐνδεδυμένους καὶ πα-
ρακολουθοῦντας αὐτὸν ἀπ' ἥς
στιγμῆς ἐξήλθε τῆς οἰκίας του.
Οὐδὲ καὶ ἐφείλκετο τὴν προσοχὴν
του ἐνῶ ἐκεῖνοι ἐφαινοντο προ-
σπαθοῦντες νὰ μὴ τὸν χάσωσιν
οὐδὲ στιγμὴν.

Ἐβάδιζον δι' ἐκεῖνος ἐβάδιζε,
καὶ ἴσταντο διτὴ ἀρέσκουσι τὸ θῆμα
του. Ἐνίοτε ἀνιήλασον βλέμμα-
τα πρὸς ἀλλήλους καὶ τινὰς λό-
γους, φανερόν δι' αὐτὸς ἦτο διὰ τὸν
κατασκοπεύον.

Ἦσαν μετρίον ἀνασῆματος,
τοιαυτοῦντοίς μολὶς εὐσταθεῖς
καὶ ὅμοιοι μετὰ τῶν ὁμοίων
πρὸς κινὰς θηρευτικούς, με δὲν
βλέμμα καὶ ταχεῖς τοὺς πόδας.
Ὁ Κιν Φὸ, προπατήρας μὴν
σχεδὸν λεύαν διὰ τῆς πεδιάδος
ἐπεστροφῆς εἰς τὰς ὄχθας τοῦ
Χουάγγ Πιν.

Οἱ κατασκοπεύοντες τὸν ἐμψύ-
θησαν.

Ἐπιστρέφον ὁ Κιν Φὸ συνήν-
τησεν ἐπαιτίας τινὰς ἐκείνους τὴν
θεῶν καὶ τοὺς ἐδόκεν ἐλεημοσύ-

την.

Ὀλίγον πῶς κάτω ἀπήντησε χοιροτιανὰς νινὰς Κινέζας, τὰς ὁποίας αἱ γαλλίδες ἀδελφαὶ τοῦ Ἑλέους ἐμύρωσαν συναδέλφους τῶν μετ' ἀφροσίωσιν φεροῦσας ἐν τὸς καλὰν ἐκδεῖα θρόνη σπηγμένα ἀπὸ τὰς ὁδοῦς.

Ὁ Κιν Φὸ ἐκένωσε τὸ θαλάμιον τοῦ ἐντὸς τῶν χειρῶν τῶν φιλανθρώπων ἐκείνων γυναικῶν οἱ δὲ δύο ξένοι ἐξεπλάγησαν διὰ τὴν προᾶξιν ταύτην τοῦ κατοικοῦ τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

Ἦλθε τέλος ἡ ἐσπέρα καὶ ὁ Κιν Φὸ ἐπιστρέψας εἰς τὰ τεῖχη τῆς Σαγκάης ἔλαβε τὴν ὁδὸν τῆς προκυμίας.

Ὁ κινητὸς πληθυσμὸς δὲν εἶχε ἀκόμη κοιμηθῆ, φωναὶ δὲ καὶ τραγοῦδια ἤκούοντο ἀπὸ παντοῦ.

Ὁ Κιν Φὸ ἠκουάσθη, ἤθελε νὰ πηλῆσται τὴν ἀκοήν του, πρὸ τοῦ θανάτου του, τελευταῖοι τινὲς λόγοι.

Νεαρὰ Ταγκαδέρη, διενθύνουσα τὴν λέμβον τῆς τραγοῦδοῦσε γλυκά :

Ἰδέτε ! Εἶνε ἡ λέμβος μου ζω-

(γραφιστὴ)

καὶ μ' ἀνθὴ στολισμένη

Μὴν ἐρωτᾶτε διατὶ

ἡ τρέμουσα καρδιά μου τὸν προσ-

(σμένει)

Αὔριον φθάνει ! Ἄς τὸν φέρῃ ἀ-

ησφαλῇ

τοῦ οὐρανοῦ τὸ πνεῦμα !

Εἶν' ἡ ὁδὸς αὐτοῦ πολλή.

Ἄς τὴν βραχύνῃ οὐριον ἀνέμου

(πνεῦμα !)

— Αὔριον φθάνει ! καὶ ἐγὼ τί θὰ εἶμαι αὔριον, διελογισθῇ ὁ Κιν Φὸ σείων τὴν κεφαλὴν.

Ἡ νεαρὰ ταγκαδέρη ἐξηκολούθησε τὸ τραγοῦδί της.

Μακρὰν, μοῦ εἶπον, ἐφυγε, πολὺ

(μακρὰν)

τὸ βῆμά του ἐτράπη καὶ τὴν καρδίαν μου νεκρὰν φεύγοντο ἀπῆρε τοῦ φυχόντος ἡ

(ἀγάτη.

Ὅταν ἀκούω τοῦ ἀνέμου τὴν προ-

αῆ)

τρέμω τὴν καταιγίδα.

Ἄλλ' ἂν τὸν φέρῃ ἡ καταιγίς ;

Ἄς πνέῃ δὲν φοδῶμαι ! τρέμω...

(ἀπὸ ἐλπίδα.

Ὁ Κιν Φὸ ἤκουε οἰγῶν, ἡ δὲ ταγκαδέρη ἐτελειώσε τὸ ᾄσμα τῆς διὰ τῆς ἐπομένης στροφῆς :

Μακρὰν μου τρέχεις. Τί ζητεῖς ;

(Πλούτη, χρυσόν ;

ζητεῖς μακρὰν μου πλάνης !

Πλούτιον μου ἔχω περισσόν ἐγὼ σὲ μόνον. Ἄν μακρὰν μου

(ἀποδάνης :

Ἐπ' ἀνέλθε, ἀρκεῖ ! Σελήνας τῶ-

(ρα τρεῖς

μοῦ λείπεις καὶ σοῦ λείπω.

Ἐγὼ μετρώ, σὺ δὲν μετρεῖς ;

Καὶ μ' ἀγαπᾷς καὶ σὺ ἀγαπῶ... (—θὰ σοῦ τὸ εἶπω !

— Ἴσως ἔχει δίκαιον ἐπιθύρῳσεν ὁ Κιν Φὸ, ἴσως ὁ πλούσιος μόνον δὲν ἀποτελεῖ τὴν εὐτυχίαν ! Ἀλλὰ δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ δοκιμάσῃ τις.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ Κιν Φὸ εἰσῆρχετο εἰς τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ δύο ξένοι οἵτινες εἶχον παρακολογηθῆ αὐτὸν ἠναγκάσθησαν νὰ σταματήσουν.

Ὁ Κιν Φὸ ἤρεμος κατηνύνην εἰς τὴν σκιὰ τῆς Μακροβιότητος, ἤνοιξε τὴν θύραν τῆς, ἐπαπαύσεως ἀμέσως, εὐρέθη μόνος ἐντὸς μικρᾶς αἰθούσης φωτισμένης ὑπὸ λαμπτήρος με θαυνοῦς ὕλους.

Ἐπὶ τραπέζιον κατ' ἀσκευασμέ-

νου ἐξ ἐνὸς μόνον τεμαχίου νεφροῦ τοῦ λίθου, εὐρίσκειτο μικρὸν κυτίον περιέχον κόκκους ὀπίου ἀναμίκτου μετὰ θανασίμου δηλητηρίου, πρόχειρον ἐν πάσῃ περιπτώσει καταφύγιον διὰ τὸν πληττόντα πλούσιον.

Ὁ Κιν Φὸ ἐπῆρε δύο κόκκους ἐξ αὐτῶν τοὺς εἰσῆγαγεν εἰς μικρὰν τινα καπνοσύριγγα ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας συνήθως μεταχειρίζονται οἱ ὀπιστάται, καὶ ἤτοιμάσθη νὰ τὴν ἀνάγῃ.

— Καὶ πῶς λοιπὸν ! εἶπεν, οὐδεμίαν ἂν συγκίνησιν θὰ αἰσθανθῶ, καὶ ἢν σιγὴν πρόκειται νὰ κοιμηθῶ διὰ νὰ μὴ ἐξυπνήσω πλέον !

Δυστάσας δὲ ἐπὶ σιγὴν :

— Ὅχι, ἐφώνησε ὀρθῶν μακρὰν τὴν καπνοσύριγγα, ἡ ὁποία ἐθραύσθη. Τὴν θέλω τὴν ἐσχάτην αὐτὴν συγκίνησιν τῆς προσδοκίας, τὴν θέλω.

καὶ θὰ τὴν ἔχω.

Ἐξελθὼν δὲ τῆς σκιάδος ἐβάδισε ταχύτερον τοῦ συνήθους πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦ Βάγγ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ὁ φιλόσοφος δὲν εἶχεν εἰσελθεῖ κατελθὼν. Ἐξηπλωμένος ἐπὶ ἀνακλιντῶν ἀνεγίνωσκε τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Πεκίνου» καὶ συναφονοῦτο ἐνίστη ὁσάκις ἡ ἐφημερίς ἀπέτεινε ἔπαινον τινὰ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν δυναστείαν τῶν Τσιν.

Ὁ Κιν Φὸ, ὠδήσε τὴν δύσιν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ πεσὼν ἐπὶ τινος ἀνακλιντροῦ εἶπεν εὐδὺς χωρὶς προοίμιον :

— Βάγγ, ἔρχομαι νὰ σοῦ ζητήσω μίαν ἐκδούλευσιν.

— Ὅσας θέλεις, ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος, ἀφίνων τὴν ἐπισήμωον ἐφημερίδα. Λέγε, παιδί μου, ὅμιλει ἀφρόως καὶ εἶμαι πρόθυμος εἰς ὅτι δῆποτε θέλεις.

— Ἡ ἐκδούλευσις τὴν ὁποίαν περιμένω ἀπὸ σένα, ἐπανέλαβεν ὁ Κιν Φὸ, εἶνε ἐξ ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἅπαξ μόνον δύναται νὰ προσφέρῃ φίλος εἰς φίλον. Κάμε μου αὐτὴν καὶ τίποτε ἄλλο δὲν σοῦ ζητῶ, σοῦ προσθῆτω μάλιστα, ὅτι οὐδ' εὐχαριστήσεις πρέπει νὰ περιμένῃς ἐκ μέρους μου.

— Ὁ εὐφρυνέστερος ἐξηγητὴς τῶν ἀνεξηγήτων δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ σ' ἐννοήσῃ περὶ τίνος λοιπὸν πρόκειται ;

— Βάγγ, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φὸ, εἶμαι οἰκονομικῶς κατεστραμμένος.

— Ἄ, ἄ ! εἶπεν ὁ φιλόσοφος, ὡς ἂν ἐμάνθανεν εὐχάριστον εἶδον μᾶλλον ἢ δυσάρεστον.

— Ἡ ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν εὐρον ἐπιστρέψας ἀπὸ τὴν Κωνσταντῶν μοῦ ἀγγέλλειν, ὅτι ἡ Κεντρικὴ Καλλιθερητικὴ Τράπεζα ἐπώρηνσεν ἑκάς αὐτοῦ τοῦ γίαιεν καὶ γίαιεν περιποῦ τὰς ἑλπίδας, ὅτι νὰ μ' ἐπαρκεῖται δι' ἑνα ὀκτὼ μῆνας, τίποτε πλέον δὲν μοῦ μένει.

— Ὡστε, ἠρώτησεν ὁ Βάγγ, σοῦ ἐθεώρησεν ἀνενὸς τὸν μαθητὴν σου, δὲν σοῦ ὀμιλεῖ πλέον ὁ πλούσιος Κιν Φὸ ;

— Σοῦ ὀμιλεῖ ὁ πτωχὸς Κιν Φὸ, τὸν ὁποῖον ὅμως διόλου δὲν τοιάζει ἡ πτωχεία.

— Καλὴ ἀπάντησις, νῆς μου, εἶπεν ὁ φιλόσοφος ἐγειρόμενος. Δὲν ἔχασα λοιπὸν τὸν καιρὸν σου καὶ τοὺς κόπους μου, διδάσκων εἰς σὲ τὴν φρόνησιν. Μέχρι τούδε

ἔζησες ζωὴν φυτοῦ, χωρὶς αἰσθη-
εῖν, χωρὶς πάθη, χωρὶς ἀγῶνα.

Τώρα θὰ ζήσης ζωὴν ἀνδρός,
τὸ μέλλον μετεβλήθη. Θὰ κερδί-
ζωμεν λοιπὸν τώρα διὰ τοῦ κόπου
μας τὸ καθημερινόν μας οὕσι. Τὸ
Νιὼν Σοῦμ τὸ λέγει: «Εἰς τὴν
ζωὴν ὑπάρχον ἀναβάσεις καὶ κα-
ταβάσεις! Ὁ τροχὸς τῆς τύχης
στρέφεται ἀδιακόπως καὶ ἡ αἰσθη-
τὴς ἀνοίξεως ἀκόμη μεταβάλλεται.
Πλούσιος ἢ πτωχὸς προσπίνει νὰ
ἐκπληρῇς τὸ καθηκόν σου!» Πη-
γαίνουμεν.

Καὶ πράγματι ὁ Βάγγ ὡς προ-
κινεὶς φιλόσοφος, εἰτοιμάσθη νὰ
ἐγκαταλείψῃ τὸν πλούσιον οἶκον.

Ἄλλ' ὁ Κιν Φὸ τὸν ἐκράτησε:

— Εἶπα, ἐπατέλασεν, διότι ἡ
πτωχεία δὲν με τρομάζει, διότι

ἔχω ἀπόφασιν νὰ μὴ τὴν ὑποσιῶ.

— Ἀ! ἀνεφώνησεν ὁ Βάγγ,
θέλεις λοιπόν!...

— Ν' ἀποθάνω!

— Ν' ἀποθάνῃς! ἀπήντησεν ἡ-
σύχως ὁ φιλόσοφος. Ὅστις λαμ-
βάνει τοιαύτην ἀπόφασιν δὲν τὸ
λέγει εἰς κανένα.

— Θὰ εἶχα ἤδη ἀποθάνει, ἐπα-
τέλασεν ὁ Κιν Φὸ ἥρεμος σὰν φι-
λόσοφος, ἂν δὲν ἦνθελον ὁ θάνα-
τός μου νὰ μοῦ προξενήσῃ τοῦλά-
χιστον τὴν πρώτῃν ἀλλὰ καὶ τε-
λευταίαν συγκίνησιν. Καθ' ἣν ὁ-
μῶς σιγῇ ἐπρόκειτο νὰ κατα-
πίω ἓνα κόκκον ὀπίου ἐξ ἐκεῖνων
ποῦ γινώριζεις, ἡ καρδιά μου ἔ-
παλλε τόσον ὅλῳ ὥστ' ἐπέταξεν
τὸ δηλητήριον καὶ ἤλθον νὰ σὲ
εὗρω. (Ἀκολουθεῖ)

A. O. Δ. O.

Καθ' ἣν ὥραν εἰς μὲν τὴν Δυτ.
Εὐρώπην κάμνει ἀκόμη αἰσθητὴν
ψύχραν, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα ἡ
θερμότης εἶνε ὅπωςδήποτε ὑποφερ-
τὴ, οἱ ἀντρεῖς Ἀμερικανοὶ μόνις
ἀναπνέουν λόγῳ τῶν τρομερῶν κυ-
νικῶν καυμάτων, τὰ ὅποια τοὺς
κατέλαβον ἐξ ἀπροόπτου.

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἰδίῳ τμήμα
τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τὸ
θερμόμετρον ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη κυ-
μαίνεται μεταξὺ 35—38 βαθμῶν
ὅπῃ σκιά καὶ πολλοὶ θάνατοι ἐξ
ἀποπληξίας ἀγγέλλονται ἀπὸ τὴν
Ν. Ὑόρκην, Ὁχάβο, Σικάγον κλπ.
Ἐκατοντάδες χιλιάδων ἀνθρώπων
διέρχονται τὴν νύκτα εἰς τὸ ὕπαι-
θρον τὴν ἀκρογιαλιὰν ἢ τὰ δημό-
σια πάρκα. Εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην
μάλιστα διεκόπη τὴν παρελθούσαν
Τρίτην ἡ λειτουργία τῶν ἡλεκτρι-

κῶν τραίνων, διότι λόγῳ τοῦ καύ-
σους εἶχον διασταλῇ ὑπὲρ τὸ δέ-
ον αἱ γραμμαί.

Εἰς τὸν ἐφετεινὸν Σεπτέμβριον
προϋπολογισμὸν ὁ ὑπουργὸς τῶν
Οἰκονομικῶν θὰ ἀυξήσῃ τὰ ἔσοδα
ἀπὸ 6 1/2 εἰς 9 δισεκατομμύρια
δηναρῶν. Ἐκ τῶν 1 1/2 αὐτῶν
προσθέτων δισεκατομμυρίων, τὰ 2
θὰ χρησιμοποιηθῶν διὰ τὴν ἀύξη-
σιν τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑ-
παλλήλων, ἐν ἀναλογία πρὸς τὸν
αὐξάνοντα τιμάρθιον τῆς ζωῆς.
Πρὸς ἐξεύρεσιν δὲ τοῦ σεβαστοῦ
αὐτοῦ ποσοῦ θὰ δεκαπενταπλασια-
σθῇ ὁ φόρος τῶν καλλιεργουμένων
γαιῶν. Δηλαδή, ὁ ἰσχύων ἤδη
προπολεμικὸς φόρος τῶν 4 δηναρ-
ῶν (κατὰ ἐκτάριον) θὰ ἀυξηθῇ
εἰς 45—60 δηναρῶν.

ΛΑ'ΡΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΤΤΧΗ

(Θεσσαλικά παραδόσεις)

Ὁ μπάρμπα Γεώργης ἦτο πτωχὸς
χωρικός, ὅστις ἐξῆ εἰς ἓν χωρίον τῆς
Θεσσαλίας. Οἱ συγχωριανοὶ του τὸν ἐ-
θεώρουν ὡς τὸν ἀτυχεστάτον τῶν ἀν-
θρώπων. Καὶ πράγματι τὴν μίαν ἡμέ-
ραν ἀπέθνησκεν ὁ δοῦς του, τὴν ἄλ-
λην ἐνῷ ἐκαλλιεργοῦσε τὸν ἀγρὸν ἐ-
θραύετο τὸ ἄροτρον του, ἄλλοτε πάλιν
ἐνῷ ἔσκαπτε τὸ ἀμπέλι του ἡ σκαπάνη
προσέκρουε εἰς τὸν πόδα του καὶ τὸν
ἐτραυμάτιζε βαρέως ἢ κατὰ τὴν εἰς
τὸ ἄλωναυ συγκομιδὴν τῶν δημητρια-
κῶν καρπῶν, ἐπιπτεν ἡ ἀμαξία του ἐν
τῷ χάνδακῳ ἢ σχισμῇ ἢ κοιλότῳ
τῆς γῆς. Τοιοῦτοτρόπως δὲν παρήρ-
χετο ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ τύχη
νὰ μὴ ἐπεδείκνυε τὴν ὀλεθρίαν δυσμέ-
νειαν αὐτῆς εἰς τὸν λιλόπικτον ἀλλὰ
καὶ ἀτυχεῖ τούτον γεωργόν.

Ὁ ἀγρότης οὗτος ἀπ' οὗ ἐπὶ μα-
κρὸν ὑπέφερε τὰς συστηματικὰς κατὰ
διώξεις τῆς τύχης ἀπέδαλλε πλέον
πᾶσαν ἐλπίδα καλλιτέρας τροφῆς τῶν
διαθέσεων αὐτῆς καὶ ἀπεφάσισε νὰ
μὴ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ χωρίον του ἀν μὴ
πρότερον συναντήσῃ τὴν τύχην του.
Ἐγκαταλείπει λοιπὸν τὸ χωρίον του
καὶ ῥέπειται πρὸς τὰ ὄρη καὶ τὰ ὄρη
περιπλανώμενος εἰς τὰς σπηλαιοὺς καὶ
λάδας καὶ τὰς δυσβάτους γαλάδας, ὅ-
τε ἐπὶ τέλους ὁ περίεργος οὗτος τῆς
τύχης ἐξερευνητὴς ἀνερχετα εἰς τὴν
κορυφὴν ἑνὸς ὑπερυψηλοῦ ὄρους, ὅπου
ἔρρεον πολυάριθμοι κρῆναι, αἵτινες ἐ-
συμβόλιζον τὰς τύχας τῶν ἀνθρώπων.
Μεταξὺ αὐτῶν διακρίνει τὰς μετὰ πολ-

λοὺς κρουνοὺς κρῆνας τοῦ βασιλέως
καὶ τῶν εὐτυχούντων θνητῶν, αἱ ὅποι-
αι ἔρρεον κατὰ μεγάλας ποσότητας δι-
αυχέστατον ὕδωρ. Ἐκεῖ πλησίον δὲ
διέκρινε καὶ τῶν πολυαριθμῶν ἀτυ-
χούντων τὰς πτωχὰς κρῆνας, μεταξὺ
τῶν ὁποίων καὶ τὴν ἰδικήν του, ἥτις
ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μόλις κατάρ-
θωνε ν' ἀφήσῃ σταγῶνά τινα ὕδατος.
Ἀντὶ δὲ νὰ κλαύσῃ ὁ πτωχὸς οὗτος
χωρικός ἐγέλασε πικρὸν γέλωτα καὶ
κατηρθύνθη πρὸς τὸν πρώτον ἄρχοντα
τῆς χώρας, ἵνα τὸν πληροφορήσῃ περὶ
τῆς ἀνεξαντλήτου καὶ εὐμενεστάτης
τύχης του. Ἀγαθὸς καὶ περίεργος ὁ
Βασιλεὺς διατάσσει ὅπως δωρήσων
εἰς τὸν γεωργόν, διὰ τὰς καλὰς του εἰ-
δήσεις, δύο πινάκια ζωοῦ, τὸ ἓν τῶν
ὁποίων περιείχε ἀρκετὰ χρυσὰ νομί-
σματα.

Πλήρης χάριτος ἀνεχώρησεν ὁ πτω-
χὸς γεωργὸς κρατῶν τὰ βασιλικά ταῦ-
τα πινάκια. Τοχάτως ὅμως ἀπαντᾷ
φίλον του τινα, ὅστις καὶ τοῦ ἐξήγησε
τὸ ἓν. Ὁ ἀγαθὸς γεωργὸς εὐχαρίστως
τοῦ προσφέρει ἐν ἀγνοίᾳ τῶν πινά-
κων τὸ ὅποσον περιείχε τὰ χρυσὰ νο-
μίσματα.

Τὴν ἐπομένην ὁ βασιλεὺς καταπλη-
κτικῶς πληροφορεῖται περὶ τῆς ἐπιδει-
χθείσης εἰς τὸν ἀτυχεῖ ἀγρότην εἰρω-
γείας τῆς τύχης. Καλεῖ τούτον καὶ πᾶ-
σιν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ἀπ' οὗ διέ-
ταξε νὰ ρίψωσι δύο σακκίδια πλήρη
χρυσῶν νομισμάτων εἰς τὴν γέφυραν
παραγγέλλει εἰς αὐτὸν νὰ δώσῃ μίαν

ἐπιστολὴν εἰς φίλον του εὐρισκόμενον
εἰς τὴν ἀντικυρὴν ὄχθην τοῦ ποτα-
μοῦ. Ὁ μπάμπας Γιώργης τοῦ ὁποίου
ἡ κρήνη ἐξηκολούθει μολὶς καὶ μετὰ
βίας νὰ ἀποστάξῃ πού καὶ πῶ στα-
γῶνας τινὰς ἀντὶ νὰ στρέψῃ τὰ βλεύ-
ματά του πρὸς τὰ πολύτιμα σακκίδια,
εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς του, διότι τότε ἐ-
σκέφθη νὰ δοκιμάσῃ πῶς οἱ τυφλοὶ δι-
εργονται τὴν γέφυρον !

✧ ✧ ✧

Σὲ λίγα ν καίρὸν πάλιν προσκληθεὶς
ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὁ πάντοτε ἄτυχος
χωρικός διὰ τὸ λάθῃ μέρος εἰς τινα ἀ-
γῶνα δίσκου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡτοεπίτη-
δεος, εὗρίσκεαι φοικτὸν τέλος, διότι
ὁ δίσκος προσέκρουσεν ἐπὶ ἐνὸς τοῖχου
καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τὸν ἔπληξε θα-
νασίμως εἰς τὴν κεφαλὴν. Φαίνεται, ὅ-
τι καὶ αὕτη ἡ κατ' ἀρχαῖά χρονικά δια-
στήματα ρέουσα ἐκ τῆς πενιχροτάτης
κήρυξης σταγῶν εἶχε στερεύσει πλε-
ον....

A. K.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

A. O. Δ. O.

— Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐργα-
σίας ἐν Ἀθῆναις συνέρχεται ἀπὸ τι-
νος μία ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Οἰκιακῆς
ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία μελετᾷ τὴν λύ-
σιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ζητήματος.

— Κατὰ τὴν χθεςινὴν συνεδρίασιν
 συνεζήτησε μίαν πρότασιν, δυνάμει
 τῆς ὁποίας ὅλαι αἱ Ἀγγλίδες, πάσης
 κοινωτικῆς τάξεως, θὰ ὑποχρεοῦντο
 νὰ ἐκτελέσουν ἐξάμηνον «θητεῖαν ἐν-
 μαθησεως τῶν οἰκιακῶν».

— Μετὰ τὴν ἐξαμηνον αὐτὴν θη-
ταίαν εἰς εἰδικὰ κέντρα ἐκγυμνάσεως
κάθε γυναῖκα θὰ λαμβάνῃ σχετικὸν
δίπλωμα.

— Ἡ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Γουίττ ἐτόνισε σχετικῶς πρὸς τὴν πρότασιν αὐτὴν ὅτι θεμελιωδὴς αἰτία τῆς ὑπηρετικῆς κρίσεως εἶνε ἡ ἀνικανότης πολλῶν γυναικῶν εἰς τὴν ἐ-
κτελεστικὴν ὀργάνωσιν καὶ διατήρησιν
τῆς οἰκίας των.

— Εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον τοῦ Λαν-

ТА ПАРОРАМАТА

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου)

ἐν εἰνὲ μόνον τὰ
σποδοδρομικά, πο-
δοδρομικά, αὐτοκι-
νητικά, καρδοδρομι-
κά, αεροπορικά, δι-
κύκλιμα, ἀναπο-
φεικτά. Ὑπάρχον
εἰς τὴν πνευματι-
κὴν ζωὴν καὶ τὰ
υποστατικά, τόσον
συχνὰ ὅσον καὶ τὰ
ἐκ τούτων ὁμίους ἐ-
πισυναίοντα. Ὁ

πως εἰς τὰ πρῶτα, καὶ εἰς αὐτὰ
τὸν σπουδαιότερον ὁδὸν παίζουν
ἡ ἀπροσεξία, ἡ θία, ἡ ἐμπολαϊσ-
της. Εἰς ἀμφότερα δὲ, τὸ χέρι
εἶνε τὸ... σῶμα—εἰς τὸ ὅλον περι-
λαμβάνεται καὶ τὸ ἔλασσον—τὸ
ἐγκλήματος. Ὅπως τὸ χέρι εἰς
τὸ φραῖνον, εἰς τὸ πηδάλιον εἶνε
ποῦ πιαίει, ἐπίσης καὶ ἔδω τὸ χέ-
ρι εἶνε ποῦ διαπορεύεται τὰ κυκλα-
διστηχῆματα, τὰ ὅποια κἀπο-
εἶνε καὶ αὐτὰ φοβερά.

Ἀφορμὴν μου δίδει ὁ πύργος.
τὸ ὅποῖον συνέδη εἰς ἐμεῖς τὸν ἴδι-
ον, εἰς αὐτὰς ἀποκρίσας ἐδῶ τὰς
σιήλας.

Τριάκοντα τρία χρόνια—τὰ χρόνια ἀκριβῶς τοῦ Χριστοῦ—ἐπέ-
ρασαν ἀπ’ οὗτον ἐδημοσίευσεν ὁ
πρῶτον φιλολογικὸν ἢ μᾶλλον φιλο-
τηρικὸν δοκίμιόν μου εἰς Ἀθῆνας.

κὼν περιοδικόν. "Εν τρία δίπλα
εἰς ἓν ἄλλο τρία—τί ἀπλουστερον!
Ἰδοὺ μία ζωὴ ὁλόκληρος ἡ ὁποία
ἀρχίζει μετ' τὴν πένην καὶ τὸ χαρ-
τι καὶ τελειώνει εἰς τὸ χαρτί κα-
τὴν πένην. Καὶ τί δὲν ἔγραψα εἰς
τὸ διάστημα αὐτό. Δηγήματα, ρο-
μικὴν πραγματείαν, χρονογραφήμα-
τα, λόγους, μονολόγους, κριτικὰς
μελέτας, πεζὰ ποιήματα, σαύρας,
ἀκόμη καὶ στίχους—ἀλλοίμονον!
—ἔστω καὶ ἂν ἀποτελοῦν πολλο-
σημόριον τῆς ὅλης παραγωγῆς
πολιτικᾶ ἄρθρα καὶ σπασμῶ διὰ
τὰ μὴ ἐκληφθὼν περιαντολόγῳν.
Ἐμπνέσεις, ἐμπνέσεις, κλοεῖς,
αἰσθημάτων, σκέψεις—ἐξελίχθησαν,
διστυπώθησαν, ἐπετρίψθησαν, ἐξέτε-
ξεύθησαν. Τί μπορεῖ νὰ παραλάβῃ
τὰ ἀδάκρυτος φιλολογικῇ ἐν
Ἑλλάδι ζωῇ, ἀλλὰ καὶ πόσους
τόσους ἡμπορεῖ νὰ γράψῃ κανεὶς
ἀνθρωποκτονὰς καὶ χαρτοκηριοσι-
κούς διό τὴν ἐξέλιξιν κατὰ τὸ δι-
αστήμα αὐτὸ τῶν νεοελληνικῶν
γλωσσμάτων.

Εἰς αὐτὴν τὴν ζῶντα ἐκεῖνο παῦ-
 μου ἔδωκε τὴν μεγαλειότητα ἐνό-
 χληται· εἶπε τὸ παρόραμα, "Ἐνὰ
 μικροσκοπικὸν στοιχεῖον ἡμπορεῖ
 νὰ τρομοκρατήσῃ μίαν ἀνθρωπίνην
 σκέψιν. Χειρόγραφα καὶ τυπογρα-
 φεῖα! "Αν μεταξὺ κύλικος καὶ
 γελέων πολλὰ πέλει, μεταξὺ πέν-
 ρας, ἥτις εἶνε ἐν εἶδος κύλικος
 μελάνης καὶ πιστοτήτων, ἀληθεί-
 ας γελέων καταδοσγυρίζων

πα 24 γράμματα τοῦ Κάδμου ἐν λαβυρινθῶδει συναγεμῶ πέλει—σύνταξις Ἀιτική—τὰ τυπογραφικά σφάλματα τὰ ὅποια ἀπ' οὗτον ἐφημερεύθη ἡ Γουτεμβέργειος ἐφύρεσις ὑπερέβησαν καὶ τὴν ἄμωμον τῆς θαλάσσης. Χαριέστατος το γράφος ὁ ἀλφειομένητος Εἰρηναῖος Ἀσώπιος ἐδυσαναχέτει διαρκῶς μὲ τὰ τυπογραφικά σφάλματα. «Ὡς ἀδύνατον γὰ τὰ ἀποφύγει. Καὶ ἔλεγεν ἀντοπαρηγορούμενος: «Ὀυρανὸς χωρὶς ἄστρα καὶ διδύλον χωρὶς λάτρη ἀδύνατον γὰ ὑπάρξουν».

Ἐνθυμούμαι ἐπίσης ἕνα ἀγαθὸν διδάσκαλον κατὰ τὰ πρωταετῆ τῆς μαθητικῆς μου ζωῆς, ὅστις εἶχε προκηρύξει πρωτότυπον διαγωνισμόν εἰς τὴν τάξιν μας. Εἶχε τυπώσῃ ἐν διδύλῳ. «Ὅποιος ἀνεκάλυπτε τὸ παραμικρὸν σφάλμα ἐν κόμῃ ἐστὼ ποῦ ἔπρεπε ἢ δὲν ἔπρεπε γὰ ὑπάρχει, ἐπαρασημοφορεῖτο δι' ἐνὸς μεγαλειώδους 10 καὶ τοῦ ἐοδύνετο καὶ μία ἀπουσία ἐκ τοῦ καταλόγου.

Δι' ἕνα γράφοντα ἡ μετουσίωσις τοῦ χειρογράφου εἰς ἔντυπον καθίσταται ἐν πρόβλημα. Ἄλτον πολλάκις ὑπὸ τὴν ἄποψιν ἀκριβοῦς καὶ ἀμέμπτου ἐμφανίσεως. Εἰς κάθε διδύλῳ μαζί μὲ τὸν πίνακα περιεχομένων γὰ ὑπάρχει ἀπαραίτητος ἡ «Διόρθωσις ἡμερημίων, ὡς ἐγράφετο ἄλλοτε ἡ παρῶταξις πυκνὴ συνήθως (Παροραμάτων). Εἰς τὸν «Μερίον πτὲ Φράνς» περιοδικὸν μετ' ἐπιμελείας συντασσόμενον, ὡς ἀκροτελεύτιον ἄρθρον ἀναγράφονται πάντοτε τὰ «Εοράται».

Τί συμβαίνει διὰ γὰ καταντᾷ ἀναγκαῖον κακὸν, ὅπως ἡ γυναῖκα καὶ τὸ τυπογραφικὸν σφάλμα; Πολλὰ. Μεσολαβεῖ συνήθως ἡ κακογραφία τοῦ συγγραφέως, ἢ ἡ ἀγραμματοσύνη τοῦ τυπογράφου—ἐξαίρεται διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ὁ στοιχειοθετῶν τὸ παρόν.—Ὁ γράφων ἐξ ἐπαγγέλματος κατὰ κανόνα εἶνε κακογράφος· τὸ ἐλάχιστον αὐτὸ οφείλεται συνήθως εἰς τὴν ταχυγραφίαν. Οἱ περισσότεροι, ἰδίως οἱ δημοσιογράφοι, γράφουν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης. Ὁ στοιχειοθετῆς ὅστις φυσικὰ δὲν εἶνε φιλόλογος, οὐτε γὰν ἀπόφοιτος Ἑλλην. σχολείου διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γὰ ἀγίνετο δημόσιος ὑπάλληλος, δὲν διακρίνει τὴν κακογραμμένην λέξιν, τὴν παρανοεῖ ἢ στοιχειοθετεῖ μίαν οἰανδήποτε προσομοιάζουσαν κάπως εἰς μερικὰ στοιχεῖα ἐπαναπαυόμενος μετ' ἡν σκέψιν ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἢ ὁ διορθωτὴς ὅ' ἀποκαταστήσῃ τὴν λέξιν εἰς τὴν πραγματικὴν τῆς γραφῆς καὶ σημασίαν. Ἐν τοιαύτοις ὅχι ὀλίγα λάτρη παραμένουν ἐν ἀδελφείας τοῦ συγγραφέως, ὅστις δὲν τὰ προσέχει καὶ τοιοῦτοιτρόπως παραδίδονται εἰς τὴν ἀθανασίαν, μετ' ἡθικὸν αὐτοσχρὸν τὸν τυπογράφον καὶ συνεπὲς τὸν γράφοντα.

Τὰ τυπογραφικά λάτρη ἡμποροῦν γὰ καταταχθῶν εἰς δύο κατηγορίας. Εἰς ὀρθογραφικά καὶ εἰς παραμορφωτικά. Τὰ πρῶτα ἐννοοῦνται εἰκόνα, τὰ ἄλλοιούντα ὁμῶς τὴν ἔννοιαν εἶνε τὰ ἀνοικονόμητα. Ἐν ἐνίστε καὶ μόνον γράμμα κακὸς τετυπωμένον ἢ παραλείψαν ἢ προστεθέν, δίδει ἀκριβῶς τὴν ἀντίθετον ἔννοιαν. Ποσάκις ἐν προστεθέν εἰς τὸ δὲ ἀνέστρεψε τὴν σημασίαν ὁλοκλήρως περιόδον.

Κάποτε εἶχε στείλῃ εἰς περιοδικὸν πρὸς δημοσιεύσιν εἰς ποιητῆς στίχους μὲ τὸν τίτλον «Πόνου κραυγῇ». Καὶ διὰν ἐξεδόθη τὸ φύλλον ἀνέγνωσεν ἐμβρόντητος: «ΟΝΟΥ ΚΡΑΥΓΗ» ἐνθυμῆζει τὸ πάθημα ἐνὸς Γάλλου συναδέλφου του, ὅστις εἰς ἐν ποιήμα του «L' ame» ἔγραψε τὸν ἔρωτα. Ὁ στοιχειοθετῆς ἀφῆρεσε μίαν πλεονάζον τὸν m ἐγὼ πει καὶ ἔκτοτε ἡ ψυχὴ... ὀγκανίζει. Ἄλλος ποιητῆς ἐπέγραψεν ἐν σονέτῳ του «Ὁ ὕμνος τῆς Ἀθηνᾶς». Καὶ ὁ τυπογράφος προεξοφλῶν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀναγνώστου ἐτύπωσεν: «Ὁ ὕπνος τῆς Ἀθηνᾶς». Καὶ ἄλλος, τέλος, βάρος καὶ αὐτὸς τῆς ἐμπνεύσεως προσφωνῶν τὴν Δόξαν ὕμνησε τὴν λόξαν, ποῦ εἶχε γράφον στίχους.

Ἀλλ' ἂς εἰποῦμε καὶ τοῦ στυλοῦ τὸ δίκην. Οἱ στοιχειοθετῆς δὲν πιατοῦν πάντοτε. Εἶνε ἐνίστε τὸ πῦμα τοῦ συγγραφέως καὶ ἄλλοτε ὁ διορθωτὴς του. Ὑπάρχουν περιπτώσεις, ἰδίως ἀπ' οὗτον ἀνεφάνη ἡ μαλλιαρισιμὸς καὶ ἡ ἡμιμάθεια πλεονάζει καὶ συνεπῶς διαπορεύονται ὀρθογραφικά καὶ συντακτικά σφάλματα πρῶτον μετέθετε ποῦ ὁ στοιχειοθετῆς εἶνε ἀπῶς παπὸς σφάλματος.

Ἄλλοτε πάλιν διορθῶνται τὸν γράφοντα. Γνωρίζω δύο παλαιούς γνωστοτάτους καὶ δοκιμαστάτους χρονογράφους, οἱ ὅποιοι εἰς τὰ χειρόγραφα τῶν παρέτασαν—ὅτι ἡδύλαχτον—ἀνορθογραφίας, δὲ ἂς γὰ διεμαρτύρετο καὶ μαθητῆς σχολαρχεῖον. Αὗτοι δὲν παρίστανται ἀνάγκη γὰ διορθῶνται τὰ δοκί-

μα. Ὁ στοιχειοθετῆς τοὺς ἀπῆλασσε τοῦ μεταίτου ἄλλως κόπον.

Ἀλλὰ συμβαίνει καὶ κατὰ ἄλλο. Ὁ τυπογράφος φοβόμενος γὰποτε τὰ ἀμαρτήματα—τὰ τυπογραφικά πάντοτε—τοῦ γράφοντος, ὅστις διὰ τὰ δικαιολογήσῃ ἐλεγχόμενος τὴν ἀμαρτίαν του ἐπιπορεύει τὸ βάρος τῆς ἐνθύνῃς εἰς τὸν ἀτυχῆ στοιχειοθετῆν. Εὐτυχῶς ποῦ εἶνε πάντοτε ἄγνωστος καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη γὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὸ ἀδίκημα.

Οἱ λησιτέται εἶνε προσεκτικότεροι τῶν ἄλλων στοιχειοθετῶν τῶν λεγομένων τῆς κῆσας. Ἐξ ἀνάγκης, διότι δι' ἐν στοιχεῖον λανθασμένον πρότερι γὰ ξαναγίνῃ ὁλόκληρος ἡ γραμμὴ. Ἀλλ' ἔχουν εἰς τὸ παθητικὸν τῶν ἐν ἄλλα μειονέκτημα, πολὺ ἐπικινδυνωδέστερον τοῦ παροράματος μίας λέξεως. Μία γραμμὴ ἢ καὶ τεμάχιον ὁλόκληρον ἡμπορεῖ γὰ μεταθεθῇ ἔξωθεν ἐκ παραδρομῆς μεταξὺ ἄλλων γραμμῶν καὶ τότε συμβαίνει παραμύθια κομικογραφικά. Εἰς τὸ μέρος ὅπου γὰ σφηνώσῃν αἱ παραμορφώσεως τῆς ἐνθύνῃς ὁδοῦ γραμμαὶ δατασπαστῶσιν τὴν ἔννοιαν γὰ φυγαδεύσῃν τὴν λογικὴν γὰ καταστήσῃν τὸν ἀτυχῆ συγγραφέα ἀκατανόητον ἢ παραλόγιστον. Ἡ κατηγορία αὕτη τῶν γραμμῶν μᾶς κάμνει γὰ ἀναγνώσκωμεν φαιδρότητας καὶ κάποτε σκανδαλώδεις φράσεις. Ὁ Σαταπῆς τῆς τυπογραφίας ἔχει πολλὰ πλάγια καὶ οὐρανὸν ἀτελείωτον.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας εἶνε συνηθέστερον αἱ δημοσιεύσεις εἰδήσεων ὡς αἱ ἐπόμεναι: «Εἰς τὸν ὑποστράγγον καὶ Κ. ἀπενεμήθη ὁ Ρωσσοῖκος μεγαλόσταυρος ὑπὸ τῆς βασιλευσίνης ἀκοιμένης τοῦ

τοῦν.

Δελτίον θνησιμότητος : «Απένθα
γεν ἡ Κ. Τ. ἀπὸ ἀνοσίας». Ὁ Γ.
Δ. εἰὼν 10, σιραιώτης.

Ἀπὸ μουσικὸν πρόγραμμα.
«Τὸ Ποίημα τῆς Ἐκτάσεως τοῦ
Σκρίαμπιν...» ὡς νὰ ἦτο οἰκόπε-
δοι.

Ὅταν ἐξελέγη Χαλκήης ὁ ση-
μερινὸς Σουλτάνος. Ἀθηναϊκὴ ἐ-
φημερίς ἔγραψεν : «Εἶνε υἱὸς τοῦ
Ἀβδοῦλ Ἀζίζ ἀποθανόντος τῷ
1876. Ὁ νέος Σουλτάνος ἐγεννή-
θη τῷ 1880».

Μία εἰδησις ἐσχάτως ἐβεβαίον
διὰ τοῖς ἔνοχοι ποῦ ἤθώσαν τὸν
ἐν λόγῳ κατηγορούμενον εἶχον πλη-
ωθῆν ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἡμέ-
ραν. Ἀνεστάωσεν ἡ εἰδησις τὸν
θωαδέντα τοὺς συνηγόμενους τοὺς
νόμους, τὸν εἰσαγγελέα. Οἱ ἔ-
νοχοι εἶχον ἀπλούστατα κληρω-
θῆν.

Εἰς ἄλλην ἐφημερίδα ἐδημοσι-
εύθη ἡ εἰδοποίησις : «Κύριος πλοῦ-
σιος ἐπιθυμεῖ νὰ νυμφενθῇ δεσποι-
νίδα 24—72 εἰτών». Ὁ ἀντὶς
γαμβρὸς ἐδέχθη μερσαχίαν γερον-
τοκορὸν. Ἐζητεῖ δεσποινίδα 24—
27 εἰτών καὶ ὁ ἀριθμὸς 27 εἶχε
τυπωθῇ ἀνεστραμμένος.

Εἰς τὰ «Κοινωνικὰ» ἄλλης ἐφη-
μερίδος ἐδημοσιεύθη : «Ἐτελέσθη-
σαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Κ. Σ. μετὰ
τῆς δεσποινίδος Μ. Δ. Συλλυπού-
μεθα τοὺς ἀντιχεῖς γονεῖς».

Εἰς ἄλλην ἐφημερίδα ἀνέγνωσα
πρὸ τίνος : «Ἡ θανατικὴ ποινὴ
τῶν ἄλλων καταδίκων δὲν ἐξετε-
λέσθη, διότι ἐμνηστεύθησαν». Ὁ
ποῦ ἡ Βασιλικὴ χάρις παῖζει ὅλον
προξενήτρας.

Κάποιε εἰς ἐν διήγημα ἐδιάδα-
σα τὰ ἐξῆς :

Κατήλθεν ἡ παρθένος — ἄνθρωπος

ἐμνηστεύμενον—εἰς τὸν κῆπον. Τὰ
μάτια τῆς ἔλαμπαν ἀπὸ καλωσύ-
νης. Ἐκρατοῦσεν ἄνθη καὶ ἡ οὐρὰ
τῆς ἀνεδοκατέβαινε, ἐδούρειο σὺ
χῶμα μὲ τὴν κοιλίαν, τὸ δηλητή-
ριον ἀπὸ τὸ στόμά της ἐξέφρευγε.
ἐνῷ χαμόγελο ἀνοιξιάνικο διήνοι-
γε τὰ κερασένια χεῖλη της.

Φαντάζεσθε τί εἶχε συμβῆναι. Ἡ
χαρτωμένη παρθένος εἰς τὸν κῆ-
πον εἶδε μίαν ἔχιδναν. Καὶ ἐὰν
μὲν ἐπρόκειτο περὶ πεθερᾶς τὸ τυ-
πογραφικὸν λάθος θὰ ἦτο καὶ ἀν-
τιληπτὸν καὶ συγγνωστὸν. Ἀλλὰ
μία παρθένος δροσερὰ νὰ σείη τὴν
οὐρὰν της καὶ νὰ σύρνηται μὲ τὴν
κοιλίαν :

Καὶ διὰ νὰ ἔλθω καὶ σὺ δὲ δικό
μου πάθημα εἰς τὴν «Μικροβιο-
φοβία»—ἀνὰ προέβλεπα τὰ συμβη-
σόμενα—θὰ ἐπεγράφα τὸ χρονογρά-
φημα «Τυποφοβία»—εἰς τρεῖς μέ-
ρη αἱ γραμμαὶ ἐλαιοποιήσαν κατὰ
τὴν ὥραν τῆς σελιδοποιήσε-
ως ἀπὸ τὴν θέσιν των καὶ παρενε-
τέθησαν ἀνδαιρέτως εἰς ἄλλας ν.
ιδέλους των. Δὲν συνηθίζω ἀν-
τιθέσθαι ἀποφεύγω νὰ διαβάω
τυπωμένα τὰ χειρογράφα μου. Εἰς
φίλος μου μοῦ ἐπέστησε τὴν προ-
σοχὴν εἰς τὸν ἀκρωτηριασμόν, δὲ
ὑπέστη τὸ χρονογράφημά μου. Ἡ
παράγραφος ἤρχιζεν ὡς ἐξῆς :

«Προχθὲς ἐδιάβασεν εἰς τὰς ε'
τοῦ λέγουσι» καὶ ἐξακολοθεῖ ἡ ἀ-
ναρχία καθ' ὑποταγήν εἰς τὰ μέ-
ρη ὅπου ἐσφηνώθησαν αἱ ἀντι-
τακτοὶ γραμμαὶ.

Τὸ χοροπήδημα αὐτὸ τῶν γραμ-
μῶν ἀνὰ εἶνε δυσάρεστον δὲ ἕνα συ-
νεργάτην εἶνε καὶ διὰ χιλιάδας
ἀναγνωστῶν. Ἀλλοτε οἱ συγγρα-
φεῖς ἐπαφίοντο διὰ τὰ ἀδλεπτή-
ματα αὐτὰ, ὅπως τὰ ἔλεγαν οἱ
σχολαστικοί. Ἄλλοι μὲν εἰς τὴν ἀ-

πνεύματι, ἄλλοι δὲ εἰς τὴν «νοη-
μοσύνην» τοῦ ἀναγνώστου. Ἐγὼ
ἐπαφίεμαι εἰς τὴν καλωσύνην τοῦ
τυπογράφου, εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὁ-
ποίου θὰ πέσουν τὰ ὀρθογραφικὰ
ματά μου, μὲ τὴν ἰκεσίαν νὰ προσ-

σέξῃ ἂν ὅχι εἰς τὰς λεπτομερεῖας
τοῦλάχιστον εἰς τὸν τίτλον. Διόλου
παράδοσον πρὸς ἐκδίκησιν τὰ Πα-
ροράματα νὰ γίνουν... παροράματα.

Δ. Ι. ΚΑΔΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ Κ'ΑΟΙ ΤΡΩΠΟΙ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΣΠΑΖΩΜΕΘΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ :

Ἐσχάτως διενεργήθη ἐν Παρι-
σίῳ δημοψήφισμα ἐπὶ τοῦ ἐρω-
τήματος : «Πρέπει νὰ ἀσπαζώμε-
θα τὴν χεῖρα μιᾶς κυρίας ;» Αἱ
ἀπαντήσεις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο
ὑπῆρξαν ποικίλαι. Εἰς γράφει :
«Τὸ φίλημα ἐπὶ τῆς χειρὸς γυναι-
κὸς εἶνε ὀφειλόμενος φόρος θαν-
μασμοῦ πρὸς τὸ ὅν ὅπερ εἶνε ἡ
ποίησις τῆς ζωῆς. Εἰς ἄλλος θε-
ταίοι ὅτι «τὸ ἀσπάζεσθαι τὴν χεῖ-
ρα δεσποίνης εἶνε ἱστορικὴ, λεπτὴ
καὶ ἐγγενὴς χειρονομία». Εἰς τοί-
τος, πλέον ἐνθουσιώδης, λέγει :
«Πρέπει νὰ ἀσπαζώμεθα τὴν χεῖ-
ρα οὐ μόνον τῶν κυριῶν, ἀλλὰ καὶ
τῶν δεσποινίδων, τῶν ἐργατριῶν,
τῶν θεραπαινίδων καὶ ἐν γένει ὅ-
λων τῶν γυναικῶν, διὰ νὰ ἐκδη-
λώμεν οὕτω τὴν ἐθνογνωστικὴν ἢ
ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν γυναῖκα
διὰ τὸ καλὸν ὅπερ αὐτὴ παρέχει ἐν
τῷ κόσμῳ τοῦτον».

Ἄλλοι ὅμως ἐκφράσσουσιν ἄλλως
ἐναντιότητα γνῶμην. «Λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος
νὰ ἐξευτελίζεται οὕτω πρὸς τῆς γυ-
ναϊκὸς ἥτις τόσον κατωτέρα αὐτοῦ
εἶνε ;». ἐρωτᾷ εἰς μισογυνίαν. Εἰς
ἄλλος διαμαρτυρεῖται κατὰ τὸν ἐ-
πισημότερον τρόπον : «Εἶνε καιρὸς

πλέον ὅπως αἱ γυναῖκες παύσω-
ν νὰ λαμβάνωσι τὸ ἔθος ἐξουσι-
ατικῶν τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀπασι-
ῶν ὅπως συνεχῶς γίνονται ἀντικεί-
νον διαχύσεων καὶ φιλοφρονήσεων.
Πρέπει νὰ πεισθῶν ὅτι καὶ αὐ-
ταί εἶνε ἀνθρώπινα ὄντα ὡς καὶ
οἱ ἄλλοι». Εἰς ἐτέρας ἀπαντήσεις
δίδονται διάφοροι συμβουλαὶ ἐπὶ
τῆς ἐθιμοτυπίας τοῦ χειροφιλήμα-
τος. Εἰς γράφει : «Πρέπει νὰ φι-
λώμεν τὴν χεῖρα οἰκοδεσποίνης ἐν
τῷ τοῦ οἴκου καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ὁδῷ,
διὰ δὲν κομπιάται ἐν χειροκίτῳ
καὶ οὐχὶ ἐν τῷ τοιοῦτο ὁμοιομορφίᾳ
ἡ μάξις κλπ.». Ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις ἡ
πλέον λογικὴ καὶ δικαία εἶνε ἐνός
συγγραφέως ὅστις ἀπλήρητος «Δὲν
σκοτίζομαι νὰ μὴν δῶν πρὸς τὴν
ὁχὴ νὰ ἀσπαζώμεθα τὴν χεῖρα τῶν
κυριῶν». Ἐγὼ ἀσπάζομαι τὴν χε-
ρὰ ἐξ ἧς διὰ τὴν ἀποθέτω φίλημα
ἐυχαριστήματι καὶ δὲν ἀσπάζομαι
τὰς χεῖρας ἐκείρας αἰτίνας δὲν
μοῦ φαίνονται ἀξίαι τοιοῦτον φό-
ρον ὁδοῦ καὶ λαοφιλίας.

Ι. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος Ψυχίατρος
Δέχεται Βαλαωρίτου 9

ΒΛΑΝΤΟΡΙΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΠΟΥΛΙ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΑΣΣΑΝΗ

ΣΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

(Από τὰ ἀθάνατα τοῦ Βαλαωρίτου)

Καλῶς μᾶς ἦλθες, ἄκακο, πουλί χαριτωμένο,
καλῶς μᾶς ἦλθες, τοῦ Μαρινοῦ πρωτόλουδο λουλουδι.
Με πόση, νάξερρες, κρυφὴ λαχιάρα περιμένω
ν' ἀκούσω μέσ' σ' τὰ σύγνεφα τὸ πρῶτο σου τραγουδι.
Τόσο συνείδησα ὁ φτωχὸς νὰ βλέπω κάθε μέρα
χαρὲς κ' ἐλπίδες νὰ πετοῦν, νὰ πνίγονται 'ς τὸ ρέμμα
τοῦ χρόνου τ' ἀντιπτάκιον π' ἀκόμ' ἀκόμα ψέμμα
μοῦ φαίνεται' ὅτι σὲ θεωρῶ νὰ σχίξης τὸν αἰθέρα
μὲ τὰ σπαθῆτα σου φτερά... Γλυκὸ μου χελιδόνι,
μᾶς ἔφερες καλοκαιριά ;... ὄψιμο θάλλῃ χιόνι ;...

Μᾶς ἔπιασε λιγοθυρία, πουλί ξεριτεμένο,
καὶ νύστα κ' ἀποκάτωμα... Κανείς μας δὲν ἀκούει
τοῦ χερίτου τ' ἀπόφωνα... τὸ αἷμα πετρωμένο
σ' τὴ κλειδωμένη μας καρδιά, πουλάκι μου, δὲν κρούει...
Πόθος κανείς, οὐτ' ὄνειρα... Δὲν νίτρεται ἡ ψυχὴ μας
παρὰ καθάρσιους σφραγίδες, ἀστροφεγγιαὶς καὶ κύματα
χωρὶς ἄρσους νὰ ξεφυλῶν σὲ περιγιάλια μνήματα !
ἔχει βουβὸ παραδαρμὸ... κ' ἡ ἄκαρπ' ἡ ζωὴ μας
Καθὼς ἡ νεκροθάλασσα Γὰ μὴ σιγμὴ φουσκώνει
ξεροτὰ τὰ φύκη τὰ νεκρὰ κ' ὕστερα μαρμαρόνει.

Πέτα πουλάκι μου, γοργά, μὴ βαρεθῇς τὸ δρόμο,
κ' ἂν εὖρης σκέπη φτωχικὴ καὶ πλούσιο παραθύρι
κλειστὸ σὰ μάτι θάροππο, δίκλωσ' εὐθὺς 'ς τὸν ὦμο
τὰ χρυσοπεράσινα φτερά καὶ γένου ξυπητήρι...
Καὶ πὲς ὅτ' ἦλθ' ἡ ἀνοιξη, κ' ὅτ' ἀνοιξη δὲν εἶναι
νὰ κελαδοῦν οἱ πέριχοι αἰμά 'ς τὴ σασιτικὰ τους
οὔτε νὰ ρανουρίζουνε τ' ἀηδόνια τὴ φωλιά τους.
Δὲν εἶναι γάργαρα νερά, ὄχι, πουλί, δὲν εἶναι
οὔτε φλογέρα πιστικῶ, οὔτε χλωρὰ τριφύλλια...
Πὲς ὅτ' ἐδῶ τὴν ἀνοιξη τὴ φέρουν καρποφύλλια.

Κ' ἂν σιγὴ φωνὴ σου τὴ βλυκεῖα δὲ σηκωθοῦν εἰνούχοι
πάρε, πουλάκι μου, φτερό, καθῆς παλὰ λημέρια.
Σύρε νὰ ἰδῇς τὸν Ὀλύμπο, τὴν Γκιώνα, τὸ Βελούχι,
χαρτίσειε τὴ Διάκουρα καὶ φάναξ' ὡς τ' ἀστέρια.
Κ' ἂν μείν' ἡ Κιάρα ἀκίνητη κ' ὁ θράχος τοῦ Ζαλόγγου
νὰ θυμηθῇ τὸ ζωντανο, τὸν ἄγριο καταραχίτη,
ποῦ ἐπάνωθ' εἶχε ἐμοῦγγρωσε... Ἄν' μέσ' σὸ Κοῦγγι ἡσυχία
τοῦ Σαμουήλ δὲ θεωρεθῇ κ' ἂν τὰ κλαριά τοῦ λόγγου
δὲ μορταθοῦν μὲ φλάμπουρα καὶ δὲ σεισθῇ ἡ Χειμάρα,
φύγε, πουλί μου γρήγορα, κ' εἶναι Θεοῦ κατάρρα.

Καὶ τὸ πουλί ἀντιόμονο, γοργὸ σὰν τὴν ἐλπίδα
ἀσπάζει ἀπὸ τὸν ἥλιο μας μιὰ λάμπη, μιὰν ἀχτίδα
γὰ νὰ τὴν ἔξη συντροφιά σ' τὸ σκοτεινὸν τοῦ δρόμο,
καὶ χάνεται μισοκρανίς... Πὲς μου γιατί με τρέμο
τὸ γύριμά σου καρτερῶ, γλυκὸ μου χελιδόνι ;...
Θὰ νάχωμε καλοκαιριά ;... ὄψιμο θάλλῃ χιόνι ;
ΑΡΙΣΤ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΦΘΑΣ. — Τὰ μικρὰ αὐτὰ ἐξανθήματα, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἀφθραις», θεωρεῖται διὰ τοῦ ἐξῆς μόνον μυστον : Ἐπαλείφουεν ἐλαφρῶς αὐτὰς διὰ βάμματος ἰωδίου καὶ τοῦ το ἐπανειλημμένως. Ἐντὸς ὀλίγου ἐξαλείφονται δίχως νὰ ἐμφανισθοῦν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΙΝΑ. — Διὰ τὴν λεπυνθῇ ἡ ρις, θέσαστε κάθε ἑσπέραν μιαν πρέζαν ὀξυγίνης εἰς χλιαρὸν ὕδωρ. Ἐμβαπτίζετε μιαν γωνίαν τοῦ μανδηλίου σας εἰς αὐτὸ τὸ ὕγρον καὶ τὸ εἰσάγετε εἰς τοὺς ῥινοθάνους. Εἰσπνέετε ἰσχυρῶς. Εἶνε παράδοξον πόσον κατωρθώνει νὰ καθιστᾷ λεπτὰς τὰς ρίνας.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΧΕΙΜΕΤΩΝ.

— Ἐκάστην ἑσπέραν ὅταν πρόκει-
ται νὰ κατακλιθῇτε διαλύσατε μι-

αν κονιάλιον τοῦ καρὲ ἀσβεστοῦχον σιλικηρίου ἐντὸς ποιηρίου θερμοῦ ὕδατος. Διὰ τοῦ ὕγρου τοῦτου, ὅσον δύνασθε νὰ τὸ ἀνεχθῆτε θερμότερον, θρέξατε τὴ βοήθειαν τοῦ σπύγγου τοῦ πύδας καὶ τὰς χεῖρας. Τοῦτο δέον νὰ πράττωσι κατ' ἐκάστην ἑσπέραν καὶ ὅσοι ἐπώκεινται εἰς προσβολὰς χειμέτων προτοῦ ἐμφανισθῶσι τὰ ἐνσχηματὰ καὶ τὰυτὰ οἰδήματα.

Ἰδοὺ καὶ ἕτερον φάρμακον. Εἰς 50 γραμμάρια γλυκερίνης προσθέσατε ἑν γραμμάριον βάμμα-
τος ἰωδίου ὡς καὶ ἑν γραμμάριον βάμματος ὀξυγίνης καὶ ὑποκρίνατε ζωηρῶς τὸ ὅλον. Διὰ τοῦ ὕγρου τοῦτου τριβέτε ἐλαφρῶς δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας τὸ προσδεδημη-
νον μέρος.

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΞΙΜΟΣ ΓΟΡΚΥ

Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Θεοδ. Βελλιανίτου.

Ἐν ἑνὶ ρωσοικῶν φύλλον ποῦ ἀπεπλάη ἀπὸ τῆν Ἑλβετίαν ἀναγινώσκων δι ὁ Μάξιμος Γόρκυ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ρωσίαν ἐκ Γερμανίας ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν τῆς υγείας του. Ὅταν ἐφυγεν εἶχεν ἐξαπολύσει μίαν διαμαρτυρίαν, διότι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λεβιν παρεβίαζε τὰς ἐπαναστατικὰς ἀρχάς, καὶ ἐπιστρέψας μετέβη εἰς τὴν χώραν τῶν Κοζάκων. Οὕτως ὁ μέγας συγγραφεὺς ἐρρίφθη εἰς νέας περιπετειάς καὶ συντατίζει τὴν τύχην του μὲ τοὺς ἐλευθέρους ἐκείνους ἄνδρας, οἱ ὅποιοι οὐδέποτε ὑπεβλήθησαν εἰς τὰ τοῦ ζυγοῦ, οὔτε τῆς ἀπολυταρχίας, οὔτε τῆς ὀχλοκρατίας. Κατὰ τὸ 1905 ὁ Γόρκυ εὐρίσκειτο πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπαναστάσεως, ἥτις ὑπῆρξεν ὁ πρόλογος τῆς σημερινῆς. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε οὐλ ληφθῆ καὶ ἐπρόκειτο νὰ καταδικασθῇ εἰς κάτεργα, κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν τῆς ρωσοικῆς αὐτοκρατορίας.

Ὁ πνευματικὸς κόσμος τῆς Εὐρώπης ἐξηγγέρθη τότε σύσσωμος, καὶ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινῆς γνώμης ἐξορίσθη μόνον καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ὅταν ἐπέστρεψεν ἐκεῖθεν

παρέμεινεν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ διέτριβε κυρίως εἰς τὴν Ρώμην ἕως ὅτου ἦρθη δι' οὐκαίσιον ἡ ἐξορία του καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ρωσίαν. Κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ἀπλοῦς ὁρμιστῆς ἐμάχετο εἰς τὴν Γαλικίαν καὶ κατὰ τὴν ἐπανόστασιν ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς πρώτης ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως. Οὕτω δὲ ὁ παλαιὸς ἀλήτης τοῦ Βόλγα κατέλαβεν ἐν τῶν μεγαλειτέρων ἀξιομάτων εἰς ἃ δύναται νὰ ἀποβλέψῃ πολιτικὸς δημοκρατικὸς κράτους, εἶχε δὲ τὴν τύχην νὰ ἴδῃ πραγματοποιουμένας τὰς ὀνειροπολήσεις τῆς νεότητός του, τὴν Ρωσίαν δηλαδὴ ἀπαλλασσομένην ἀπὸ τοῦ ἀφορήτου δεσποτισμοῦ.

Ὁ Γόρκυ ἀπὸ τινων ἐιῶν κατέχει τὰ σκήπτρα τῆς ρωσοικῆς φιλολογίας. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔκδοσιν ἔτη δὲν ἀνεφάνη εἰς τὴν Ρωσίαν καμμία μεγάλη φιλολογικὴ προσωπικότης ἐξ ἐκείνων αἵτινες περιεβλήθησαν τὴν λαϊκὴν νιοθέτησιν, καὶ ἔδωσαν φωνὴν εἰς τὰς ἀσυναισθητοὺς ὁρμὰς μεγάλου μέρους τῶν ὁμοειδῶν του. Ὁ τελευταῖος τοῦτων ὑπῆρξεν ὁ Λέων Τολστόη. Καὶ οὗτος ὅμως εἶχεν ἀποσπασθῇ κατὰ τὰ τελευταῖα τῶν ἔτη τῆς καθαρᾶς λογοτεχνίας, εἶχε μεταβλήθῃ εἰς φιλόσοφον καὶ ὁμοίως τὸν Ρουσσὸ. Προσεπιδεῖ νὰ δώσῃ νέαν μορφήν θρησκευτικὴν καὶ κοινωνικὴν εἰς τὸν κόσμον. Ἐ

νασκῶν μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Ρωσοίας καὶ πέραν αὐτῆς ἐρρίφθη εἰς τὴν φιλοσοφίαν. Οὕτω ἀπέβλεπεν ἐκ τῶν ἔργων του τὴν καλλιτεχνικὴν μορφήν, ἥτις ἐντυπώχεν εἰς τοὺς «Κοζάκους» εἰς τὴν «Ἀννα Καρένιν» καὶ εἰς τὸν «Πόλεμον καὶ τὴν Εἰρήνην», εἰς τὰ ἔργα του ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια εὐρίσκει τὰς εἰκόνας μεγάλας, ὡς τὰς τῶν ζωγράφων τῆς Ἀναγεννήσεως. Ἐμεινε φιλόσοφος, ἀνακαινιστὴς, προσπαθὼν νὰ μεταβάλῃ καθ' ἑαυτοῦ τὰς μορφὰς τὸ κρατοῦν ἐν Ρωσίᾳ σύστημα καὶ νὰ ἀπαλλάσῃ διὰ μένους συστήματος ὁλόκληρον τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον.

Ἡ νέα λογοτεχνικὴ δυναστεία, ἥτις ἀνέδειξε τὸν Ποτάπενκο, τὸν Καρολιένκο, τὸν Τσερκώφ, τὸν Τσέχωφ καὶ τὸν Ἀνδρόνιεφ δὲν ἦτο εἰς τὸ ὕψος τῆς σχολῆς, ἥτις ἐκλείσθη ἀπὸ τὸν Τουργιένιεφ, τὸν Γορτσάκωφ, τὸν Ὅσογιόφσκι καὶ τὸν Λέοντα Τολστόη. Ἡ ρωσοικὴ φιλολογία ἐφαίνεται μαραίνουμένη, ὅτε μὲ τὴν ταχύτητα, ἣν παρορσιάζει ἡ βλάστησις τῶν φύλλων τῶν δένδρων κατὰ τὸ ρωσοικὸν ἔαρ, πρὸ εἰκοσαετίας περίπου ἠνέφθη εἰς τὸ ἀπέραντον ὅσος τῆς ρωσοικῆς φιλολογίας ὁ Μάξιμος Γόρκυ. Τὰ ἔργα του κατέκλυσαν ἡμέρας τὴν Εὐρώπην. Οἱ ἀνυπότακτοι εἰς τὰς παλαιὰς θεωρίας καὶ ὁ δὲ τὸν Μένστικωφ, ἐκπαιδευτὴν εἰς τὸν κόσμον, διότι ὁ Γόρκυ ἦτο αὐτοδίδακτος, ἄνθρωπος ὅστις σχεδὸν δὲν εἶχε φοιτήσει εἰς τὸ σχολεῖον καὶ διότι πᾶν ὅτι ἐγνώριζε τὸ ἐξέμαθεν εἰς τὰ διάμεσα σκληρὰ καὶ ἐπαχθοῦς ἐργασίας. Ἐ

παύχον, δεδαίως τοιαῦτα παραδείγματα καὶ εἰς τὰς ἄλλας φιλολογίας καὶ βλέπομεν νὰ προσλαμβάνουν πολλάκις τὰ ἔργα αὐτοδιδάκτων συγγραφέων κλασικὴν μορφήν, καίτοι διατηροῦν τὴν ὀξείτητα τῆς λακῆς τῶν κατ'αγωγῆς καὶ τὴν δύναμιν τῶν λαϊκῶν ὁρμῶν.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο ὅπερ εἶνε ὁπίσθον εἰς τὰς ἄλλας φιλολογίας, εἶνε σύνηθες εἰς τὴν Ρωσίαν, ἐκ λόγων κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν. Ὁ Γόρκυ δὲν εἶνε τὸ μόνον παράδειγμα αὐτοδιδάκτου μεγάλου λογογράφου ἐν τῇ μνηστειώδει ταύτῃ χώρᾳ. Ὁ σημερινὸς διαμαρτυρητὴς τῶν πράξεων τοῦ Λεβιν δὲν φέρεται εἰς τὴν φιλολογίαν τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ ὄνομα. Τὸ πραγματικόν του εἶνε Ἀλέξιος Μαξιμόβιτς Παυκόφ. Τὸ ὄνομα ὅμως αὐτὸ ἐνεκρίθη πλέον καὶ δὲν μένει εἰμὴ εἰς τὰ ἄρχεια τοῦ ναοῦ τῆς ἐνορίας, εἰς ἣν ἐγεννήθη ὁ συγγραφεὺς. Ὁ κόσμος γνωρίζει αὐτὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον αὐτοῦ Μάξιμος Γόρκυ, ἥτοι Μάξιμος Πικρός. Πικρὰ δὲ ἀληθῶς ὑπῆρξεν ὅλη ἡ παιδικὴ του ἡλικία. Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1869 εἰς τὸ Νίζνι Νοβογκόροδ, μέσας εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐπὶς βαρέως. Οἱ βιογράφοι τῶν ἑταῶν νὰ παδάσθουν τὴν λογοτεχνικὴν τοῦ διόφθον εἰς ἀταξισμὸν. Λέγουσιν ὅτι ὁ ἐκ πατρὸς πάππος του ὑπῆρξεν ἀξιωματικὸς ἐν Σιβηρίᾳ, ἥτοι ὅπως ἄνθρωπος τιμωρικὸς πρὸς τοὺς στρατιώτας καὶ πρὸς τὰ τέκνα τῶν, δις ἐξηνάγκασε τὸν υἱὸν του νὰ δραπέτευσον ἐκ Τοβολόσκ καὶ περπορῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Νοβογκόροδ ὅπου ἐξῆλθεν ἐργαζόμενος εἰς εὐτελεῖ τινα βιομηχανίαν. Ἐκεῖ ἐντυπώθη τὴν διηγήσειρα πλοοῖον τινὸς ἐμπόρου.

Ὁ ἐκ μητρὸς πάππος τοῦ ἦτο ἀρχικῶς μπουρλάκ ἦτοί λεμβούχος τῶν ποταμῶν. ἐξ ἐκείνων οἵτινες ρυμουλκοῦν φορητὰ σκάφη πλουτίσας διὰ τῆς εὐφύας τοῦ καὶ τῆς ἀκαταβλήτου θελήσεώς του. Ὁ Γόγκυ εἰς τὸ διήγημά του «Θωμᾶς Γόρδιερ» ἔδωκεν ὅλον τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἡδῶν τῶν παλαιῶν ἐμπορώκ τῆς Μόσχας.

Ὁ πλούσιος αὐτὸς πάππος τοῦ ἐπώχουσεν. Οἱ γονεῖς τοῦ Γόγκυ ἀπέθανον διὰν οὗτος ἦτο ἀκόμη παῖδιον. Ἡ πτωχεία τοῦ ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἡγαγκάσθη ν. ἀποσυρθῆναι τοῦ σχολείου καὶ εἰσῆχθῃ μαθητεύμενος πλησίον ἐνὸς ὑποδηματοποιῶ. Τὸ ἐνστικτὸν ὅμως τοῦ τυχοδιώκτου καὶ ὁ ἄνεμος τῆς δυστυχίας τὸν ἔσυρε πρὸς τὸν Βόλγαν, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ὁποῦν τόσαι ἄλλοι ἀγνωστοὶ πόθεν ἐρχόμενοι καὶ ποῦ μέλλοντες νὰ καταλήξουν καταφεύγουν.

Ἡ φαντασία τοῦ Γόγκυ κατελήφθη ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τῶν μητρικῶν αὐτῶν ὑδάτων. ἐκ τῶν ὁποίων οὕτως εἶπεν ἡμίλει τὴν ὑπόστασιν τῶν ὀνειροπολημάτων του. Εὗρεν ἐκεῖ τὴν πατρίδα τῆς ἐκλογῆς του, ἐκ τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἀπεσπάρθη ἡ ψυχὴ του καὶ θίαν ἡ δόξα ἐπὶ τῶν περὶ τῶν τῆς ἡγάγε το ὄνομά του ἔνδοξον εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ κόσμου. Εὗρε, λέγει ὁ βιογράφος του, μεταξὺ τῶν ὀχθῶν ἔνθα ῥέει τὸ μέγα ὕδωρ, τὸ διερχόμενον ἀπέραντα δάση, τὸ κατ' ἐξοχὴν ρωσσικὸν ὕδωρ, τὸ ἀγριον καὶ μεγαλοπρεπές, τὸ πένθιμον καὶ ἐλευθερον, τὸ φιλόξενον εἰς τοὺς στερουμένους στέγην καὶ ἀνυπότακτον εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἐξυπηρετοῦν οἱ ποταμοί. Τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶνε τὸ κα-

ταφύριον τῶν φυγοδίκων, ἡ ἀσταθὴς κατοικία τῶν μεγάλων ἐπαναστατῶν, ἡ μεγάλη λεωφόρος, εἰς ἣν διαφεύγουν τὸν ζυγὸν τῶν νόμων, ἡ ὁδὸς ἡ παρασύρουσα μυριάδας ἀστέρων σωματίων καὶ ἀησυχῶν ψυχῶν, αἵτινες φεύγουν μετὰ τῶν κυμάτων τοῦ πρὸς τὴν γῆν τῶν τυχοδιωκτῶν τὴν Ἀσίαν.

Τὰ πλείστα τῶν διηγημάτων τοῦ Γόγκυ σπρέφονται περὶ τὸν Βόλγαν, κολυμβοῦν μέσα εἰς τὴν ἀχλὺν του. Ὁ μέγας συγγραφεὺς εἰκονίζει τοὺς τυχοδιώκτας ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔχουν οὔτε στέγην, οὔτε οἰκογένειαν, οὔτε ἄριον καὶ οἱ ὁποῖοι ἐμφωλεύουν μετὰ τὸν Ἀστράχάν καὶ τοῦ Νίδνι Νοβογρόδ.

Δὲν καταλείπει τὸν ποταμὸν ὁ Γόγκυ, παρὰ ὅπως ἀπέλθῃ πρὸς τὴν θάλασσαν, ἄλλον αὐτὸν ἔρωτα τῆς τυχοδιωκτικῆς ψυχῆς του. Ὁ Βόλγας καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκα εἰς αὐτὸν ἐν ζωῇ αἰσθημα πρὸς τὴν φύσιν καὶ διήνοιξαν τὴν πύγην τῆς ποιήσεως, εἰς ἣν ἐνεβάπτισθη, ἐξερχόμενος ἐκ τῆς κοινοῦ νικῆς ὑποστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν συνεπλήρωσε τὸν τραχύτατον αὐτοῦ πραγματισμόν. Εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὀφείλει ὅλας τὰς ἐπαναστατικὰς αὐτοῦ ὁρμάς. Ἡ τυχοδιωκτικὴ ζωὴ τῶν ἀλητῶν τῶν ὀχθῶν τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, τοῦ διαδρέψαντος ὅλους τοὺς ἐπαναστάτας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀφῆκεν ἀκοίμητα τὰ σπέρματα τοῦ ἐπαναστάτου εἰς τὴν ψυχὴν του.

Υπηρετῶν ὡς «μαρμιτόν» εἰς ἐν ἀιμόπλοτον τοῦ ποταμοῦ, εὗρε διδάσκαλον ἀποδιδάσκον καὶ αὐτὸν τὸν μάγειρον τοῦ πλοίου. Ὁ Μιχαὴλ Σμούροφ, παλαιὸς ὑπαξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ κατείχε-

το ὑπὸ βιβλιομανίας. Ἡ βιβλιοθήκη του ἦτο περίεργος. Εὗρεσκετο εἰς αὐτὴν ὁ Γόγκυ καὶ ὁ Νεκράσοφ, ἀναμειγμένοι μὲ βίους ἀγίων, λαϊκῶν μυθιστοριῶν καὶ ιστορικῶν ἐπεισοδίων. Ἡ βιβλιοθήκη αὐτῆς τοῦ μαγείρου ἀπεκάλυψε εἰς τὸν Γόγκυ ἕνα νέον κόσμον, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ ἄγριοι ἐδανματούργοι καὶ ἐπάλαμοι οἱ ἐθνικοὶ ἥρωες πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀγίας Ρωσσίας. Οὕτως ἐν μέσῳ τῆς περιπετειώδους ζωῆς τοῦ ἀλήτου καὶ διὰ τῶν λαϊκῶν ἀναγνωσμάτων ἐχαλκεύθη ἡ πρωτοτυπία του. Μέσῳ τῶν 50 αἰῶν ἀντιθέσεων, τῶν μικρῶν, τῶν ἐντυπώσεων τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς πραγματικότητος τὰς τραχύτητας τῆς ὁποίας ἀντιμετώπιζε παιδιόθεν, διεμορφώθη ὁ συγγραφεὺς. Ἡ εἰμαρμένη τὸν περιέπλεξε ταχύτατα καὶ ἐπὶ πολὺ μετὰ τῶν ἀποκλήσεων τῆς τύχης τῶν ἀνυπολόγητων καὶ τῶν ἀνικητῶν, τῶν ὁποίων ἐγένετο ὁ ψάλτης καὶ ὁ σηματοφόρος.

Δέκα ἐξ ἐτῶν μετέβη εἰς τὴν πρὸς τὴν Κριζάν. Κάποια ἀκατάσχετος τότε ἐπὶ τὴν μία τὸν ὠθεῖ ἐμπρὸς εἰς τὸν ἄστυον τῶν ἰδεῶν. Εἰς τὸ ἀστυονομικὸν τὸν διήγημα «Κριζάν» διηγεῖται τὴν ψυχρὴν μεταιόρευσιν ἣν ὑπέστη ἐν τῇ πύλει ταύτῃ καὶ ἐν τῇ ἀναστοργῇ πρὸς τοὺς ἐργάτας ἐνὸς ἀστυονομικοῦ. «Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, λέγει, ἤμουν λίαν ἀπασχολημένος περὶ τῆς ἀνθρωπίνης τύχης, ὠνευομένου πολιτικὰς ἐπαναστάσεις ἢ ἀναδιοργανώσεων πλήρη τῆς πολιτικῆς μηχανῆς. Εἶχεν ἤδη εἰσαχθῆ ὡς ὑπηρετὴς εἰς τὸ γραφεῖον τῶν δικηγόρων καὶ εὗρεσκε καιρὸν

νὰ ἀναγινώσκῃ ποικίλα βιβλία, ἡκολούθη δὲ καὶ μαθήματα ὠριμῶν καθηγητῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, χωρὶς νὰ εἶνε φοιτητής. Τότε ἤρχισεν ὁ φιλολογικὸς δαίμων νὰ ὀμιλῇ πρὸς αὐτόν. Ἐγράψεν τὰ πρῶτά του δοκίμια κατὰ τὸ 1892, τὰ ὁποῖα εὗρον θάειν εἰς ἐπαρχιακὰς τινὰς ἐπιθεωρήσεις. Μετ' ὀλίγον αἱ μεγάλα ἐπιθεωρήσεις τῆς Μόσχας καὶ τῆς Πετροπόλεως ἐδέχοντο μερικὰ ἔργα του, θίαν δὲ ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῶν διηγημάτων του, ἡ ἐμπύκνωσις ἐπὶ τῆς ἰσχυροτάτης καθ' ὅλην τὴν Ρωσσίαν. Ἐγένετο διάσημος ἀμέσως. Τότε διὰ πρῶτην φορὰν ὁ κοσμικὸς ζωγράφος Ρέπιν ἐξέθεσε τὴν προσωπογραφίαν του, μὲ τὸ σύνθημα τοῦ μουζίκου. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐκδόσεως ἐκατονταπλασιάσθησαν.

Σήμερον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ρωσσοῦν προλεταρίων εὐρίσκειται πάλιν μετὰ τῶν Κοζάκων, ὅπως ἐννοεῖται, τὰς ἐπαναστατικὰς τὰς τάξεις ἐνὸς λαοῦ λίαν ἰδιότροπου. Δὲν χωρίζεται ὅποια τροπὴν νὰ λάβῃ ἡ ρωσσικὴ ὑπὸ θεοῦ καὶ τί θὰ ἐκκαθαρίσῃ ἀπὸ τῆς μεγάλης δημοκρατίας. Ἐκεῖνο ποῦ εἰσπαρεῖται νῦν εἰς τὴν βέβαιον, εἶνε ὅτι ἡ ρωσσικὴ φιλολογία θὰ ἴδῃ νέα ὑποστάσιμα ἀπὸ τὸν Γόγκυ.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

MIX, N. ΚΑΪΡΗΣ

Μαιευτὴς Γυναικολόγος

24 Πρασιτείου 243-5 μμ.

ΠΩΣ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΑΪΔΑ

6)6)23

...Ενώ ξεκίνησα για κεί που οι θούλοι οί ευχές, οί πόθοι όλων μας μās ώδοῦσαν, ή δυοσυχία και ό πόθος τών προσφύγων απαιτούσι, ή τιμή και ή δόξα τών όπλων μας και οί ευγενείς και ήρωϊκοί νεκροί επέβαλλον, ήρθε ένα ραδι-σπληγράφημα και σταμάτησε τὰ πλοία και τούς εκδικητάς... Αὐτή ή πρόσδος τί κακά συχνά μās φέ-ρει... νά έλειπε ό τηλεγράφος θά ήμουν σήμερα στήν Άγία Σοφία...

"Ονειρο ήτο άκόμη μιὰ φορά. Εν-πνήσαμε και χάσαμε τήν ευχαρί-στησι από τὸ όνειρο. Ήταν τόσο όμορφο τὸ όνειρο και τὸ ξύπνημα τόσο δυσάρεστο. Η Μεραρχία Κοή της ήθελε νά μιή πρώτη στή Πό-λι. Τί όμορφο όνειρο για ένα στρατιώτη της Μεραρχίας Κοή-των... "Α, δεν εἶμεθα όλοι Κοή-τες. Έδώ ανήκει και ένα σύνταγ-μα της Ήπειρου. Εἶνε ή πρώτην ΙΧ Μεραρχία. Τὸ λέγω αὐτὸ γι-ατί εἶμαι εργοστής και Ήπειρώ-της... αλλά τί και αν τὸ πῶ; Νά τώρα πηγαίνω στή Θεσσαλονίκη. Από τετραμέσον δοιοκόμεθα σε πορεία. Μὲ λίγο καιρὸ πηγαίνω σπιτή μου... Τί κάναμε; Πολεμοῦ-

με από τὸ 15 για τὸ τμήμα Νέ-στου—Έβρον. Έξητλήθημεν και πεσιγράφημεν χάσαμε εκατόμβας σ' όλη τή Μ. Ασία. Καταστρέψα-με τὸν Έλληνισμὸν της Ασίας.. Νά τὰ έργα μας.. Εἶνε της μόδας τώρα νά μη συγκινούνται οί Έλ-ληνες για τὰ αντήματα της πα-τρίδος των. Μπολοσεβιζίζουν οί δυ-σινχεῖς. Έχασαν τὸν πατριωτι-σμὸν των..

Έδώ, καλή μου κυρία, σταμα-τῶ, δεν ἔχω τίποτε νά προσθέσω. Σοῦ στέλλω τὰ συλλυπητήριά μου από μέσα από τήν καρδιά μου θγαλμένα.

Εἶνε κι' αὐτὸ άλλο ένα ποιηρὲς μικρὸ, μικρότατο ποῦ δεχόμεθα Τί ψεύτικος πολιτισμός; Γέλα Μπρίαν. Γέλα Μπουγιών, τὸ ἔρ-γον σας ἐπέτυχε...

Μὲ σεβασμὸ και ἀγάπη
Ν.

Τ.Τ. 918 τῇ 3 Ἰουλίου 1923
Τὴν 24ην παρελθόντος μηνὸς ἐδόθη θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ τοῦ θιάσου κ. Α. Ζαφειρίου με-τὸ ἔκτακτον ἔργον τὰ «Σκαπανά-κια».

Τὴν παράστασιν ταύτην ἐτίμη-σε διὰ της παρουσίας του ό κ. μέραρχός μας μετὰ τοῦ επιτελὰς χον του και ό διοικητῆς τοῦ 29ου

πεζικοῦ συντάγματος ὡς και πολ-λοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ διαφόρων σχηματισμῶν της Μεραρχίας. Θέ-λει δὲ δώσει και μερικὰς ἀκόμη παραστάσεις διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν στρατιωτῶν.

Εἰς τὸν θιάσον τοῦτον ἀπενθύ-ναιεν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐκ μέρους ἀπάντων τῶν ὀπλιτῶν τοῦ συντάγματος.

Προσεχῶς δὲ γενήσεται και ἔ-ναρξίς κινηματογραφικῶν ταινι-ῶν παραχωρηθειῶν ὑπὸ της με-ραρχίας μας.

Α. Κ.

Τ.Τ. 901 1)7)23

Νονά μου,

Εἶμαι κατενδοιοταμένος και σπῶναιρό μου δεν θά τὸ πιστεῖνα.

Μὰ ὑπάρχουν λοιπὸν και ἄλλοι ἄνθρωποι ποῦ μās λυποῦνται σὰν και της Μανάδες μας;

Έσεῖς νονά μου;

"Ω, πόσο καλὴ εἶσθε.

Η εὐτυχία ποῦ μοῦ χαρίζετε εἶνε μεγάλη, μὰ ή λέξεις εἶνε κοῦφες γι ἀνά σὰς τὴν παρυστή-σων.

Γιὰ τὴν ὑγεία μου μὴ λησιθε-πιά, ἀπὸ τὰς 25 παρελθόντος βοί-σκομαι στή Πυργαία μου και εἶ-μαι τελείως καλά.

Θέλετε και μερικὰ δικὰ μας;

Τὸ χωργιονδάκι μας, κτισμένο ἀνάμεσα σὲ δυὸ μικροὺς λοφίσκους ἀποτελεῖται ἀπὸ 44 μικρὰ σπιτά-κια κτισμένα χωρὶς πέτρες και ἔῤυλα ή.. πολυτέλεια θέλετε αὐ-τὴ εἶνε περιττὴ για μās, γιατί εἶμαστε σὰν τὰ διαβατικά πουλιά. Εἶνε τόσο ἐναρμονισμένα και τὰ διέπει τέτοια τάξι και καθαριό-

τητα, ποῦ θά τὴ ζήλευε και ή πλέ-ον μινὸν ἀπθίς; ἀρκεῖ νά σὰς πῶ πῶς σὲ κάθε διάδρομο ποῦ ἀφῆ-ρουν τὰ ἀντίσκηνα στέκεται και ἔ-νας κάλαθος πλεγμένος ἀπὸ σύρμα για τὰ ἄχρηστα. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποῦ προσενεῖ ἀληθινὴ ἐντύπωση εἶνε ή τάξι και τὸ ὁμοιόμορφο σὺ δὲ δί-πλωμα τῶν κονδεριτῶν και σιτὴ το ποδείησι τοῦ γυλιού κάθε πρωῒ, ἔξω 'πὸ τὰντίσκηνα, και τὸ ἀκούμ-πισμα τοῦ ὄπλου κατὰ τὰς ὥρας της ἀναπαύσεως ἀπάνω σὲ δυὸ βυγαλιωτοὺς πασάλους—εἶνε τὰ μόνα μας ἐπιπλά—μέσα σταντί-σκηνα. Δεξιὰ μας και σὲ μικρὴ ἀπόστασι εἶνε ἄλλο χωριονδάκι με ἰοάρθμα σπίτια, εἶνε ή βη πυρο-βολαρχία. Τὰ ἴδια θέλπει κανεῖς και 'κεῖ. Κι' αὐτὰ χάρις σιτῇ-στρατιωτικῇ πείρα και τὴ δραστη-ρίτητα τοῦ διοικητοῦ μας.

Δεν εἶμεθα και μακρὰ ἀπὸ τὰ χωριά, ἐν τοῖτοις σπανίως συγ-κοινωνοῦμε μ' αὐτὸ δὲ θά πῇ πῶς ζοῦμε και σὰν καλόγηροι. Δίπλα μας εἶνε φυτευμένο και ἔνα μπροσάνι, κάθε τόσο και μās ἐμ-φανίζονται μερικὲς σιλονέτες... καταιθέλων—εἶνε μαῦρες σὰν ἁ-ραπίνες—ἐρχονται και περμπο-οῦνται τὸ μπροσάνι και τότε τὸ κόριε μας φάνει σὸ μᾶστιμον. Κάθε φορὰ δὲ μās ἐρχονται και ἄλλες σὰν νά θέλουν νά μās ποι-κίλουν τὴν ὄρασιν.

Τελειώνω γιατί σὰς ἔχω κον-ράσει ἀσφαλῶς.

Σὰς εὐγνωμόνῳ για ὅτι μοῦ χαρίσατε μετὸ τελευταῖο σας δελ-τάριο.

Ο' βασιπστικός σας Π.

T.T. 928 29 'Ιουνίου 1923
'Αξιότιμος Κυρία,

Τώρα θέλετε νέα από το μέτωπο; Είσι δὲν εἶνε; Ἡ ζωὴ τοῦ μετώπου ὅσο μονότονη καὶ ἂν φαίνεται, εἶνε ὅμως πολυσύνθετη σὲ συναισθήματα γιὰ ἕναν ποῦ τὴν ζῇ καὶ τὴν καταλαβαίνει μὲ τὴν καρδίαν του γιὰ τὸ μυστικόν. Πῶς εἶνε καὶ δύσκολη ἡ περιγραφή της. ἂν δὲ ἐπιχειρῶ νὰ κάμω κατὶ σήμερον, εἶνε γιατί δὲν θέλω νὰ σᾶς ἀφίσω παραπονεμένην, ἀφροῦ ἄλλως τε οὔτε ἐγὼ εἶμαι, πατριότικος τις, οὔτε ὑμεῖς δημοσιογράφος ὥστε νὰ ἐπάρξῃ φόβος... ἐμφανίσεως τῆς παρουσίας εἰς τὰς στήλας τῆς ἐφημερίδος.

Ἄν ἕνα μπάνιο, στὴ θάλασσα δὲν παρουσιάζει σήμερον τίποτε τὸ ἐνδιαφέρον ὕστερον ἀπὸ τὸς ὕμνους ποῦ ἔνυχεν ἀπὸ ποιητὰς καὶ πεζογράφους. ἕνα μπάνιο ὅμως στὸν Ἑβρον ἢ στὸν Ἀρδα διαφέρει κατὰ πολὺ ἐκτὸς θέβαια ἀπὸ τὸν σκοπὸν... τῆς καθαριότητος, διὰ τὸν ὅποιον ἄλλως τε γίνεται καὶ τὸν ὅποιον οὐδέποτε μποροῦν νὰ ἐκπληρώσουν τὰ θολὰ νερά τοῦ Ἑβρου, παρουσιάζει τοὺς λουόμενους φαντάρους καθ' αὐτὸ ἀπογόνους τῶν... Σπαρτιατῶν τοῦ Εὐρώτα. Γιατί ὕστερ' ἀπὸ μίαν ἀσκησὶν, ἀπὸ κάποια πορεία, ἐξ ἐνστικτίου οἱ φαντάροι γδινόμενοι πίπτουν στὸ ποτάμι καὶ ὕστερον ἀπὸ κολύμβημα λίγης ὥρας **θαλινού** καν ἄσπεροι ἀπὸ τῆς... σκόνες καὶ βρῆκαν κατακόκκινοι (!) ἀπ' τὸ κοκκινόχρωμα τοῦ Ἑβρου καὶ καθισμένοι ἐπειτα κάτω ἀπ' τὰ παρὺ ψηλά δέντρα τῆς ὄχθης μεταξὺ ἐνὸς τοιγάρου καὶ μιᾶς τοιαύτης ποῦ... διαπράττεται τῇ βοή-

θεῖα κενιδίον καὶ μικροῦ καθρέπτου τῆς τοῦτης διαρκῶς στρογγυρίζουν στὸ σῶμα τοὺς «μακρόσυρτα τραγούδια Ἀνατολίτικα λυπητερά», ἐνῶ πρὸς κάτω ἄλλος ὁμιλος... κατακρονονορεῖ ἀπαισίως τραγούδια παλαιᾶς ὀπερέτας ἢ ἐπιθεωρήσεως παμπалаίας! Εὐτε χῶς ποῦ δὲν ἐφθασεν ὡς ἐδῶ ἡ... Μπαγιατέρα! Καὶ ἀρκεῖ καὶ τέλος πάντων γιὰ νὰ παύσουν τὰ τραγούδια καὶ ν' ἀρχίσουν τὸ κομποπολιὸ καὶ τὰ γέλοια. Καὶ νὰ π.χ. ὁ γιατρός μας—διὰ τὴν ἀκρεβειαν ὁ νοσοκόμος—ἐμφανίζεται κρατῶν ὑπὸ μάλης ταμάχιον ἄριον—ὅσον θὰ ἤρκει γιὰ τὸν ὑποφαινόμενον νὰ καλοστεράσῃ ἐπὶ... δεκαήμερον—καὶ θερμομέτρων ἀνὰ χεῖρας διὰ τοὺς τυχοῦν ἐκτάκιους ἀσθενεῖς.

Ὁλος ὁ ὄχλος ἐκοπᾷ εἰς ἄσπετον ὄντας μὲ τὸν συνάδελφον νοσοκόμον. «Γιατρός εἶσαι οὐ ἤ... δάσανο;» τοῦ φωνάζει κάποιος. «Γιατρὲ τὸ βρῆκες τὸ μικρόβιο τῆς... ταινίας;» συμπληρῶνει κάποιος ἄλλος. Καὶ δὲν παύουν παρὰ διὰ τὸν κακόμοιρον... νοσοκόμον **ἀπομακρυνθῇ** προτροπᾶν...

Μετὰ πολλῆς ἐκτιμῆσεως
Δ.

D.ZIR S & Cie

5 Rue de l'Archevêque 5
Alexandrie (Egypte)

Τραπεζικαὶ ἐργασίαι

Κλάδοι ἀντιπροσωπειῶν
Εἰσαγωγῆς καὶ Εἰξαγωγῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΘΙΜΑ

Ο ΚΛΗΔΩΝΑΣ

Ἐπικέρως πρὸς τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Φανιστῆ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (24 Ἰουνίου (π. ἡμ.) ἡ τοῦ Κλήδωνα, εἶχε στοιχειοθετηθῇ τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἵνα περιληφθῇ εἰς τὸ παρελθὸν τεύχος, ἀλλὰ παρελείφθη τοῦτο ἕνεκα πληθῶρας τῆς ὕλης.

Ὁ κληδωνας ὑπῆρχε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησι. Ἦτο εἶδος μαντικῆς. Αἱ φωναὶ, οἱ τυχαῖοι λόγοι ἐπεῖχον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰς ὠρισμένας περιστάσεις θέσιν χρησμών. Ὑπῆρχον δὲ καὶ εἰδικοὶ μάντιες διὰ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μαντικῆς καλούμενοι κληδονισταίς, ἧτοι ἐπιτήδειοι εἰς τὸ ἐξηγεῖν τὰς ἀπὸ κληδόνων (φωνῶν) μαντείας, ὡς ὑπῆρχον ἄλλοι ἐξηγούντες τοὺς οἰωνοὺς τὰ θείματα κλπ.

Ἡ ἀπὸ κληδόνων μαντικὴ ἦτο ἐν χρήσει ἀπὸ τῶν ὀμηρικῶν χρόνων ὡς δὲ Ὁμοῖρος ἀναφέρει αὐτήν. Ὁ Ἱδουσσὸς μέλλων νὰ προβῇ εἰς τὸν πόλεμον τῶν μνηστήρων, ζητεῖ παρὰ τοῦ Διὸς ὅπως ἀκούσῃ λόγον τινὰ ὡς καλὸν οἰωνὸν διὰ τὸν σκοπὸν ὃν πρός τίθετο, ὁ δὲ Ζεὺς εἰσακούει αὐτοῦ καὶ ἀπολύει ἀμέσως θρονίην ἐξ οὐρανοῦ, ἀνεφύου κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν. Συγχρόνως μία τῶν γυναικῶν ἀλθούσα σίτον ἐκλαβοῦσα τὴν ἀπὸ ἀνεφύου οὐρανοῦ προσερχομένην θρονίην ὡς οἰωνὸν τοῦ Διὸς, ἐκφράζει τὴν ἐξῆς ἐπιθυμίαν. «Εἰσάκουσον τῆς ἐμῆς τῆς δειλῆς, ὅτι, καὶ ἂν εἰ-

πω. Τελευταίαν φοράν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν νὰ δειπνήσωσιν οἱ μνηστῆρες εἰς αὐτὰ τὰ δώματα». Ὁ Ἱδουσσὸς ἐχάρη ἀκούσας τοὺς λόγους οὗτους, τοὺς ὁποίους ἐξέλαβεν ὡς προφητικούς.

Ἡ ἀπὸ κληδόνων μαντικὴ ἦτο ἐν χρήσει εἰς πλείστας ἑλληνικὰς πόλεις ἰδίᾳ ἐν Σμύρνῃ, ἔνθα ὑπῆρχε, κατὰ τὸν Πασσανίαν, καὶ ἱερὸν κληδόνων. Ἐπίσης ἐν Ρώμῃ ὑπῆρχεν ἡ ἀπὸ κληδόνων μαντικὴ καὶ ἡ Θεὰ Κληδὼνα. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μαντικῆς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, φαίνεται δὲ ὅτι διατηρεῖται καὶ κατὰ τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους, διότι ὁ Χρυσόστομος κατακρίνει τοὺς κληδονιστοὺς τοὺς οἰωνιστοὺς, τὰς μαντείας, τὰς ἐπωδὰς (γῆτας) καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ σημερινὸς κληδωνας συνδέεται μετὰ τοῦ ἀρχαίου, ἀπώλεσεν ὅμως παρ' ἡμῖν τὸν χαρακτήρα τῆς γυναικῆς μαντικῆς τῆς ἀρχαίας κληδόνος. ἀπορροισθεῖς εἰς μόνον, τοὺς ἐρωτικούς χρησμούς. Ἡ συνήθεια δὲ αὕτη τοῦ κληδόνος ἢ τῆς ἐρωτικῆς μαντείας εἶνε ἀρχαιότατη. Ἰδοὺ πῶς περιγράφει τὸν κληδονα εἰς Γάλλος περιηγητὴς περιηγθεὶς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1775.

«Τὴν παραμονὴν τῆς δευτέρας ἡμέρας διὰ τὸν κληδονα (24 Ἰουνίου) δύο κόραι συνάξουσιν ἀπὸ τὴν οἰκίαν, ἧτις πρόκειται νὰ λάβῃ μέρος εἰς

αὐτὸν, ἀνὰ ἓν μικρὸν ἀντικείμενον, δακτύλιον, ψέλλιον ἢ ἄλλο τι ἄτινα τίθενται ἐν ἀγγεῖω. Ἀκολούθως αὐτα μεταβαίνουν· μετὰ θρησκευτικῆς σιωπῆς ὅπως πληρώσωσι τὸ ἀγγεῖον ὕδατος (τοῦτο δὲ εἶνε τὸ λεγόμενον ἀμίλητο νερό). Τὸ ἀγγεῖον καλύπτεται· εἴτα διὰ φύλλων δάφνης (ἢ μύρτης) καὶ ἐκτίθεται εἰς τὸ ὑπαιθρον καθ' ὅλην τὴν νύκτα, μέχρι τῆς ἐπαύριου. Εἰς ὥρισμένην ὥραν συναθροίζονται πάντες. Ἡ μία τῶν δύο ἐστιάδων ἀποκαλύπτει τὸ ἀγγεῖον ἐνώπιον τῆς ὁμηγύρεως, ἢ δ' ἄλλη λέγει τὸ καθιερωμένον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δίστιχον :

Ἀνοίξατε τὸν κλήδονα
νάβῃ ὁ χαριτωμένος
ὅπου τὰ κάστρα πολεμᾷ
καὶ θγαίνει κερδαμένος.

Ἐκαστος δὲ ἡ ἐκάστη τῆς ὁμηγύ-

ρεως κατὰ σειράν, τῇ προσκλήσει τῆς τελευταίας ταύτης, λέγει ἐν δίστιχον, συγχρόνως δ' ἐξάγεται ἐν ἀντικείμενον ἐκ τοῦ ἀγγείου, ὅπερ δίδεται εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ, ἀποῦ οὗτος ἀναγνώριση τοῦτο ὡς ἴδιον. Εἰς αὐτὸν δὲ ἐφαρμόζεται τὸ κατὰ τύχην ὅπως λεχθῆς δίστιχον, ὅπερ συμβαίνει, νὰ εἶνε εὐνοϊκὸν εἰς αὐτὸν ἢ καὶ τὸ ἐναντίον. Τὰ δίστιχα ταῦτα, τὰ ὅπως τυχαῖα, ἀποτελοῦσι τοὺς χρησμούς ἢ τὰς προμαντεύσεις διὰ τὸ ἐρωτικὸν μέλλον ἐνὸς ἐκάστου τῆς ὁμηγύρεως. Ὁ κλήδονος ἐξακολουθεῖ οὕτω μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς ἐκ τοῦ ἀγγείου καὶ τοῦ τελευταίου ἀντικειμένου. Ἐν μέσῳ ὅμως τῶν ἐρωτικῶν διστίχων λέγονται καὶ τινα ἄλλα μετὰ πάσης ἐλευθερίας, ἅτινα τὰ μὲν δεδοκιμασμένα εἰς αὐτὰ ὅτα τέρπουσι, προκαλοῦσι δὲ τὸ ἐρύθημα ἐπὶ τῶν παρειῶν τῶν ἀδῶν καὶ ἀφελῶν τῆς ὁμηγύρεως.

Τὸ ἐν τῷ ἀγγεῖῳ ὕδωρ χρησιμοποιοῦται εἴτα πρὸς πόσιν ἐκ τοῦ ὕδατος δὲ τούτου εἰκάζεται ἐὰν θὰ γείνη εἰκεῖνο, ὅπερ ἐπιθυμῇ ὁ πίνων αὐτό. Ἐὰν τὸ ὕδωρ παρουσιάξῃ φυσαλίδας καθ' ἣν στιγμὴν φέρεται εἰς τὰ χεῖλη, θεωρεῖται τοῦτο ὡς καλὸς οἶανός· εἰδμή τούναντίον».

Ἡ ὑπὸ τοῦ Γάλλου συγγραφέως περιγραφὴ αὕτη τοῦ κλήδονα παρὰ ταῖς προγενεστέραις γενεαῖς οὐδόπως διαφέρει τοῦ σήμερον κατὰ τὴν 24 Ἰουνίου τελουμένου. Τὰ δίστιχα μόνον κατὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ κλήδονα διαφέρουσι. Τὸ σύνθημα ἐν Σμύρῃ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην εἶνε τὸ ἐξῆς :

Ἀνοίξατε τὸν κλήδονα
στ' Ἀῖ Γιαννίου τῇ χάρι,
Κι' ὅποια ἴνα, καλορίζικη
ὅποιο ἀγαπᾷ νὰ πάρῃ.

Ἐν Κρήτῃ δὲ λέγεται τὸ ἐξῆς τετραστίχον :

Ἀνοίξατε τὸν κλήδονα
στ' Ἀῖ Γιαννίου τῇ χάρι
Σήμερα θέλει νὰ βοεθῇ
ὅπου ἴνα ροιζικάρῃ
Καὶ πάλι ξανανοίξατε
νὰ βῇ καὶ τὸ δικό σας,
ταῖς καλομοίρας καὶ ξανθῆς
νὰ δῇ τὸ ροιζικό σας.

Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, ἡ συνήθεια τοῦ κλήδονα εἶνε ἀρχαιοτάτη, συνδεομένη μετὰ τῆς λεγομένης ἀπὸ κληδόνων μαντικῆς τῶν ἀρχαίων. Ἀποβαλὼν ὁ κλήδονος τὸν χαρακτήρα τῆς γενικῆς μαντικῆς, ἣν εἶχεν ἡ ἀρχαία κληδὼν, περιορίσθη μόνον εἰς τοὺς ἐρωτικούς χρησμούς. Τὴν θεὸν δὲ Κληδὼνα ἀντικατέστησε σήμερον ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, οὗ καὶ τὴν χάριν ἐπικαλοῦνται κατὰ τὸ ἄνοιγμα τοῦ κλήδονα.

Ο ΤΟΥΤ-ΑΓΚ-ΑΜΕΝ ΚΑΙ Η ΜΟΔΑ

Ἀπὸ τὴν τροπὴν φήμην τοῦ Τούτ· ἀγκ· ἀμεν, μόλις μετ' ὀλίγους μῆρας δὲν ἀπέμειναν παρὰ αἱ γυναικεῖαι μόδαι, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὰ πρότυπα τῶν αἰγυπτιακῶν ἐσθῆτων τῆς ἐποχῆς του. Ὁ τροχικὸς θάνατος τοῦ ἀνασκάφαντος τὸν τάφον του Λόρδου Κάρναρθον ἔθεσε τελείαν καὶ παῦλιν εἰς τὰς φαντασιώδεις ἐν πολλοῖς διηγήσεις περὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐν τῷ τάφῳ δὲν ὁ περιφρῖμος Φαραὼ εἶχεν ἐκλέξει διὰ τελευταίαν κατοικίαν του. Σῶζονται ὅμως καὶ θὰ διατηρηθῶσιν ἐφ' ὅσον δύναται νὰ διατηρηθῇ σήμερον, ὅτε τὸ νέον καθίσταται τόσον ταχέως παλαιόν, ἡ ζωὴ ἐνὸς δημιουργήματος τῆς μόδας.

Καὶ ἐμπνευσθεῖσα ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα τῆς γῆς τοῦ Νείλου, ἡ φιλόκαλος μόδα κατ' ἀρχὰς ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τῶν νεωτερισμῶν τὰς ποδήρεις ἐκείνας κομψὰς ἐσθῆτας, αἵτινες ἐγκαίρως ἀντικατέστησαν τὰς ἄλλας, αἱ ὁποῖαι ἠπείλουν νὰ καταστῶσιν ὑπὲρ τὸ δέον θραχεῖαι. Δειλὰ δειλὰ κατ' ἀρχὰς, καὶ κατόπιν μετὰ περισσοτέρων ἐπιδείξιν, αἱ γυναῖκες υἱοθέτησαν τὴν καιρὴν καὶ κόσμιον ἐσθῆτα ἣν ἡ σεμνότης τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων εἶχεν ἐπιβάλῃ εἰς τὰς συζύγους των, καίτοι αὗται θὰ ἐδικαιολογοῦντο νὰ φέρωσιν ὀλιγότερα τῶν σημερινῶν γυναικῶν ἐνδύματα ὡς ἐκ τοῦ καθύστερος τῆς ζωῆς, ἐν ἡ ἔξω.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐσθῆτος τοῦ Τούτ· ἀγκ· ἀμεν, ἐνεφανίσθησαν εἰς τοὺς κύκλους τῆς μόδας καὶ τὰ πέδιλα τοῦ «Τούτ», ἀπλὰ ἄλλα κομψὰ, ἐξ ἐρυθροῦ, κυανοῦ, κιτρίνου ἢ πρασίνου μαροκινῶν δερμάτων. Καὶ νέα μόδα ἐν τῇ ὑποδήσει τῶν γυναικῶν ἐξηπλώθη παντοῦ ἐν ἀνατολῇ. Τόση εἶνε ἡ ζήτησις τῶς ὥραις τούτων χρωματιστῶν πεδίων ὥστε τὰ ἐργοστάσια τῶν υποδημάτων δὲν δύνανται νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς αὐτήν. Παρὰ τὸ γεγονός· ὅτι ὅλα τὰ μεγὰ ὑποδηματοποιεῖα μόνον ἀπὸ τὰ ποικιλόχρωμα ταῦτα μικρὰ γυναικεῖα υποδήματα κατασκευάζουσι, ἰδρυθῆσαν καὶ νέα ἐργοστάσια καὶ ἡ βιομηχανία τῶν υποδημάτων ἔλαβε πρωτοφανῆ ζωὴν ἀπὸ τὸν μακροῖν Τούτ· ἀγκ· ἀμεν.

Μετὰ τὰ πέδιλα τοῦ Τούτ· ἀγκ· ἀμεν ἐνεφανίσθη καὶ ἡ καλύπτρα του μετὰ τὰ ἱερογλυφικά του καλίστα, ἀλλ' αἰσὶα μόνον αὐτῇ, εἰς τινα θεάματα. Καὶ ὅμως καίτοι ὑπερτιμίζει τὰς ὀδομανίδας τοῦ Ἀλγερίου ἢ τοὺς ἀφροντας καλὺπτερας ἄνδρας τοῦ Τουαρέγκ, ἡ Αἰγυπτιακὴ καλύπτρα ὑπερήρασε καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον εἰς τὴν ἰδομεν υἱοθετομένην.

Ὅλοι αὐταὶ αἱ μόδαι ἀπεβλήθησαν κατὰ τὸ εἰς τὸ Ἀτλάντικ Σίτι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅπου ἐορτὴ καὶ παρελάσις ὁργανώθη πρὸς τιμὴν τῆς ἱερᾶς σκιάς τοῦ ἀρχαίου

Φαρά. Παρά δὲ τὸ ψυχρὸν τοῦ κα-
ροῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἡ ἀ-
ριστοκρατικὴ λουτρόπολις τῆς Νέας
Ἱερσέης οὐδέποτε εἶδε τόσον γοαφί-
κην καὶ θεαματικὴν πομπήν.

* *

Τὸ ἂν ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται
ὡς λέγον πολλοί, εἶνε ἀμφισβητή-
σιμον. Ἀναμφισβήτητον ὅμως εἶνε
ὅτι ἡ μόδα ἐπαναλαμβάνεται· διότι
πρωτότυπον δὲν εἶνε μόνον τὸ πρῶ-
την φορὰν ἐμφανιζόμενον, ἀλλὰ καὶ
ἐκεῖνο ὅπερ δὲν ἐσυνειδίσκωμεν νὰ
βλέπωμεν, ἀδιάφορον ἂν ἄλλοτε ἦτο
σύνθηδες καὶ κοινόν. Ἐν πάσῃ περι-
πτώσει οἱ νεωτερισμοὶ τῆς ἀρχαίας
Αἰγύπτου ἀναβιοῦν καὶ οὐ μόνον ἐν
τῇ ἀφιερώσει ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ διακο-
σμῇ· εἰς τὰς προθήκας τῶν χρυ-
σοχοσίων τοῦ Λονδίνου βλέπει τις σή-
μερον κοσμήματα κατὰ πιστὴν ἀπο-
μίμησιν τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτιακῶν,
καὶ ὑπάρχουν χρυσοχοὶ οἵτινες θὰ
ἐπλήρουν μέγα ποσὸν ἂν τοῖς ἐπε-
τρέπετο νὰ ἴδουν τὰ κοσμήματα τοῦ

Τοῦτ' ἀγχι ἄμεν καὶ τὰ ἀπομνηθεῖν
καὶ κάμουν τὴν τόχην των.

* *

Ἀλλὰ καὶ χολιμβητικὴ ἐνδυμασία
«ἄλλὰ Τοῦτ' ἀγχι ἄμεν» ἐνεφανίσθη
εἰς τὰς προθήκας τῶν καταστημά-
των ἐν Ν. Ὑόρκῃ. Εἶνε δὲ γραφικὴ,
κομψὴ καὶ ἀπέρριτος. Ἀναμφιβό-
λως ἂν τὸ πνεῦμα τοῦ αἰδίου Φα-
ραὼ ἐπισκεφθῇ τὰς λουτρόπολεις τῆς
Ἀμερικῆς θὰ νομίσει ὅτι εὐρίσκα-
ται πρὸ ἀρχαίων Αἰγυπτίων λου-
μένων εἰς τὸν Νεῖλον.

Διὰ Θεραπείαν

Καταρράκτου, Στραβισμού (ἀλ-
λοιθωρίας) Τραχωμάτων κ.τ.λ.
δυνιστώμεν τὴν τελείαν Κλι-
νικήν

κ. Σπύλιον Χαραμῆ
τ. ἀφηγητοῦ ὀφθαλμολόγον
27, Μενάνδρου 27.

Τηλεφ. 654

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ 1893

Κεφάλαιον καταβεβλ. Δρ. 48,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκτελεῖται πᾶσα τραπεζικὴ ἐργασία

Ἀγοραπωλησία Συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ

Πιστώσεις ἐναντι Φορτωτικῶν

Πιστώσεις ἐναντι Φορτωτικῶν

Προεξόφλησεις καὶ Εἰσπράξεις Γραμματίων

Χρηματιστικαὶ ἐντολαί

Πιστωτικά Ἐπιστολαὶ καὶ Ἐντολαὶ πληρωμῶν

Ἑνοικίσεις Χρηματοκιβωτίων

Ταμειυτήριον ἐπὶ τόκῳ 4 0/0 ἐτησίως.

Καταθέσεις ὅπως καὶ ἐπὶ προθεσμία

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Γρηγ. Ξενοπούλου.

Πολλὰ νόστιμα διηγοῦνται περὶ
τῆς ἀγγελλοφρονικῆς «Ἀστυνομίας
τῶν Πόλεων» ποὺ δοκιμάζεται τώρα
εἰς τὸν Πειραιᾶ, διὰ νὰ ἀναβῇ βέβαια
ἀργότερα καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Συν-
δυάζει, ὡς φαίνεται, τὸ ἀγγλικὸν
«χιούμορ» μετὰ τὴν ρωμαϊκὴν «κατε-
ργάριαν», ἐκδίδει δὲ καὶ ἐπιβάλλει ἀ-
ποφάσεις, τὰς ὁποίας θὰ ἐξήλπει
καὶ ὁ θρυλικώτερος κατῆς.

Μίαν ἡμέραν, —διηγοῦνται— ἔ-
νας λιμοκοντοράκος ἐπείραξεν ἐπιμό-
νος μίαν ξανθοῦλαν ξυπόλυτην δου-
λίτσαν. Ὅλο γὰρ τᾶσπρα τῆς πόδια
τῆς ἔλεγε καὶ τῆς εἶχε στήσει τόσο
στενὴν πολιορκίαν, ὥστε τὸ κορίτσι
μὲ τὰ γυμνὰ ἄσπρα πόδια δὲν μπο-
ροῦσε νὰ κάμῃ βήμα... Ἡ «Ἀστυνο-
μία τῶν Πόλεων», πανταχοῦ παρού-
σα, ἐτσάκωσε τὸν λιμοκοντοράκον
καὶ ἐλευθέρωσε τὴν δουλίτσαν. Ἀ-
νάγκασε ὅμως τὸν πρῶτον νὰ ὀδηγή-
σῃ τὴν δευτέραν εἰς τὸ ρεϊτονικὸν
παπουτσιδωκο καὶ... νὰ τῆς παραγγί-
λῃ ἕνα ζευγάρι γοβάκια.

—Μὰ κύριε ἀστυνόμε... ἀστεῖ-
εστε;

—Καθόλου! Τῆς ἐπανοῦσες τοί-
σο τᾶσπρα τῆς πόδια, ὥστε πρέπει
νὰ τοὺς κάμῃς δῶρο ἕνα ντύμα.

—Καὶ θὰ πληρώσω.

—Μάλιστα. Διακόσιες δραχμὲς
γὰρ τὰ γοβάκια. Ἐκτός ἂν προτιμᾷς
τὸ φρέσκο...

Ἀλλὰ ὁ λιμοκοντοράκος ἐπρότι-

μησε νὰ σκιάσῃ τὰ δύο ἑκατοστάκια,
διὰ νὰ σκεπασθοῦν τὰ πόδια ποῦ τὸν
εἶχαν σκεπιδάσει τόσο. Κι' ἐννοεῖται
ὅτι ὠρκήσθη νὰ μὴ ξαναπειράξῃ δου-
λίτσα... τοῦλάχιστον ξυπόλυτην.

Καὶ ἄλλα τέτοια πολλὰ.

Κοίρα νὰ μὴν ἔχωμεν καὶ εἰς τὰς
Ἀθήνας «Ἀστυνομίαν τῶν Πόλε-
ων»! Θὰ ἐλάμβαναν τὰ ἐπίχειρα τῇ
κακίας των ὅχι μόνον ἐκεῖνοι ποὺ
πειράζουσιν τὰ κορίτσια στὸν δρόμον,
—διὰ νὰ μάθουν ἔτσι νὰ τὰ πειρά-
ζουν μόνον... στὸ σπῆτι, —ἀλλὰ καὶ οἱ
διάφοροι λαποδύται, κλεφτοκοττά-
δες, κλεφτομπαζαδόρες, κλεφτοσω-
ληνάδες, ποὺ λησάζουσιν αὐτὸν τὸν
καρὸν τὴν πρωτεύουσάν ἀπὸ τὰ κέν-
τρα ὡς τ' ἀποκεντρά. Αἱ παλαιαὶ Ἀ-
στυνομίαι τοὺς ἐπίαζαν, τοὺς διεπύ-
πουν εἰς τὴν ἀγορὰν μετὰ τὸ κλοπι-
μαῖα στὰς ὤμους, τοὺς ἐδεσσαν, τοὺς
ἐβάζαν ἀλλὰ βραστά στὴ μαχαίλη,
τοὺς ἐδιναν σαρδέλλες χωρὶς νερό
καὶ... ὡς τὸ ξανάμηναν. Αἱ νεωτεραὶ
παλιν ποὺ κατήργησαν τὰ βασανι-
στήρια, —τοῦλάχιστον διὰ τοὺς λα-
ποδύτας, — τοὺς παρέτεμπαν ἀπλῶς
εἰς τὸν δικαστήν. Ἀλλ' ἡ Ἀστυνο-
μία τῶν Πόλεων δὲν ξέρει τίποτε
ἀπ' αὐτά. Ἐχει μεθόδους ἰδικὰς τῆς
ποῦ τὰς κρίνει ἀποτελεσματικωτέ-
ρας. Εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν κα-
τεργασιῶν ἀντιτάσσει τὴν ἰδικὴν
τῆς. Καὶ τοὺς ἀφοπλίζει, καὶ τοὺς
νικά.

Διότι πρέπει να ομολογήσωμεν ότι ὅλοι αὐτοὶ οἱ κακοποιοὶ εἶνε ἔξυπνοὶ καὶ δὲν ἐκτιμῶν, οὔτε φοβοῦνται ὅλ-
λο ἀπὸ τὴν ἔξυπνάδα. Ὡστε μόνον
μία ἔξυπνη τιμωρία, σὰν αὐτὰς ποῦ
ξέρεῖ ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων, θὰ
τοὺς ἐσωφρονίσει. Ὑπάρχουν ὅμως,
—εἶνε ἡ ἀλήθεια,— καὶ κουντοὶ λω-
ποδύται. Σὰν ἐκεῖνον π. χ. ποῦ ἔδο-
κίμασεν ἕνα βράδυ νὰ κλέψῃ τὸ ρο-
λόι τοῦ γκαζιού ἀπὸ ἕνα μεγάλο, πο-
λυάνθρωπο σπίτι, φωτισμένον ἀπὸ
πάνω ὡς κάτω. Ὁ ἡλίθιος! Μόλις
ἐτράβηξε τὸ ρολοὶ κι' ἔκαμε νὰ γό-
ψῃ τὸν σωλῆνα, ὅλα τὰ γκαζία ἐ-
σφύσαν κι' ὅλον τὸ σπίτι ἐβυθίσθη
στὸ σκότος. Τὸ ἀλὰ ρι μὲτος ἐδόθη,
ὅλοι οἱ ἔνοικοι εὐρέθησαν εἰς τὴν εἴ-
σοδον κι' ὁ κουτολωποδύτης μόλις
ἐπρόφθασε νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς.

Μακάρι νὰ εἶχαν ὅλοι τὴν ἴδιαν
κουταμάρα! Ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶνε,
ὅτι οἱ περισσότεροὶ ξέρουν νὰ κά-
νουν τὴ δουλεία τους καλύτερα. Ἐ-
τσι οἱ κόττες τῶν ἀθηναίων αἰλῶν
κάνουν περὰ καὶ ὅταν ἀκόμη τοὺς
τά ἔχουν κομμένα βαθεῖα. Οἱ μπου-
γάδες χάνονται μαζὶ μὲ τὸ κορίνι,
ὅπως κάποτε τὰνὰ μαζὶ μὲ τὸ κα-
λάθι. Κι' εἰς τὰ πλέον ἀπροφύλακτα
σπίτια, ἐκεῖνα ποῦ εἶνε ὑποχρεωμέναι
ν' ἀφίνουν τὴν ἐξώπορταν ἀνοικτὴν,
δὲν μένει μολύβι, σύρμα, κουδούνι,
τίποτα!

Ἐνας φίλος μου ποῦ ἔχει στὸ
σπίτι του γραφεῖο καὶ δὲν μπορεῖ νὰ
ἔχῃ τὴν πόρτα του αἰωνίως κλειστή,
μοῦ διηγεῖτο προχθὲς τὰ φάνταστα
παθήματά του ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μι-
κροκλέφτες. Δέκα φορὲς τοῦ ἔκλε-
ψαν τὸ κοιμητὶ τοῦ ἡλεκτρικοῦ κου-
δουνοῦ του. Ἀλλες δέκα τὴν μετὰ λ-
λην πινακίδα του. Πέντε τοὺς ἡμέ-
-

στον φορὲς τοῦ ἔκλεψαν καὶ τοῦ ἐ-
πῆραν τὸν σωλῆνα τοῦ γεροῦ, ἀπὸ
τὴν εἴσοδον τοῦ σπιτιοῦ ὡς εἰς τὴν αὐ-
λήν, πέντε μέτρα. Διὰ πολὺν καιρὸν
τοῦ ἀνοίγαν μὲ ἀντικλεῖδι καὶ τοῦ ἐ-
ξάφριζαν τὸ γραμματοκιβώτιόν του.
Κιὰ προχθὲς τοῦ ἐξεβίδωσαν ἀπὸ
μέσα καὶ τοῦ ἐπῆραν τὰ μπρούντζινα
πόμολα τῆς ἐξώπορτας! Σημειώ-
σατε ὅτι τὸ σπίτι τοῦ φίλου μου εἶνε
κοντὰ στὴν Ἀγορά, 'ς ἕν' ἀπὸ τὰ
κεντρικώτερα μέρη τῆς πόλεως. Δι-
αβάται μέρα νύκτα, φωταφίαι, χω-
ροφύλακες, περίπολοι, ὅτι θέλετε.
Ποτὲ ὅμως κανένας ἀπὸ τοὺς λωπο-
δύτας αὐτοὺς δὲν ἐπιάσθη. Κι' ὁ φί-
λος μου, ἀπελπισμένος, ἄφησε τῶρα
τὴν πόρτα του χωρὶς πινακίδα, χω-
ρὶς κουδούνι, χωρὶς πόμολο.

—Τί νὰ βάλω ἄλλα; μοῦ εἶπε.
Γιὰ νὰ μοῦ τὰ κλέβουν κι' αὐτά;
Ἄφησε ἀργότερα. Ὅταν θάχομε
καὶ στὰς Ἀθήνας Ἀστυνομίαν τῶν
Πόλεων.

Πολλοὶ πραγματικῶς, τὴν περι-
μένουν ὡς σωτηρίαν τὴν Ἀστυνο-
μίαν αὐτήν. Θὰ πιάσῃ τοὺς μικροκλέ-
φτας, ποῦ γιὰ νὰ ὠφεληθοῦν πέντε
δραχμῆς, σὲ ἡμιώνουν ἐκατό, ἐκτός
ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν καὶ τὴ φούρα
ποῦ σοῦ δίνουν. Καὶ θὰ τοὺς τιμω-
ρῇ μὲ τοὺς ὥραίους τρόπους ποῦ ξέ-
ρει, ἀντιτάσσουσα τὴν κατεργαρίαν
κατὰ τῆς κατεργαρίας, τὴν ἔξυπνά-
δα κατὰ τῆς ἔξυπνάδας. Ὡς ἐλπί-
σωμεν λοιπὸν, ὅτι δὲν θὰ τὴν περι-
μένωμεν ἀκόμη πολὺ. Ἡ πρωτεύου-
σά μας ἐγέμισε κακοποιὰ στοιχεῖα,
ποῦ δὲν φοβοῦνται, καθὼς φαίνεται,
τὴν παλαιὰν Ἀστυνομίαν. Διὰ νὰ φο-
βηθοῦν, θέλουν τὴν καινούργιαν, πε-
ρὶ τῆς ὁποίας διηγοῦνται τόσα καὶ
τόσα.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

(9 Ἀυγούστου 1823)

Ιδε εἰκόνα πρώτης σελίδος

Κατὰ τὰ ἔτη 1822 καὶ 1823 ἐπρω-
ταγωνίστησαν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλ-
λάδα ὁ Σουλῶτης Μάρκος Μπότσα-
ρης. Ὁ Μάρκος ὑπῆρξε θεσπῆς εἰς
ἀπὸ τοὺς μᾶλλον ἡρωϊκοὺς εὐγενι-
κοὺς τύπους τοῦ Ἑλληνος μαχητοῦ.
Εἰς προσωπικὴν ἀνδρείαν καὶ ἀφοσί-
ωσιν οὐδεὶς ἦτο ἐφάμιλλός του· ἡ
χρηστότης ἦτο ζωγραφημένη εἰς τὸ
πρόσωπόν του καὶ ἡ καλοκαγαθία ἐ-
μαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν τρόπων καὶ τῶν
λόγων του. Ἦτο ἀντίον μὲ καρδίαν
λέοντος. Ἀμα μαθὼν ὅτι ἡ ἐμπροσθο-
φυλακὴ τοῦ Μουσταφᾶ κατέλαβε τοὺς
Λειμῶνας καὶ τοὺς κήπους τοῦ Καρτε-
νησίου, συνεννοηθεὶς μετὰ εὐαρίθων
τινῶν Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνανῶν ἀπε-
φάσισε νὰ προσβάλῃ αὐτὴν διὰ νυκτός.
Ἀπὸ δύο μέρη. Αὐτὸς μετὰ τῶν Σου-
λιῶτων ἐκ τῆς πεδιάδος, οἱ δ' Αἰτω-
λοὶ οἱ Ἀκαρνανεὶς καὶ πῖνες ἄλλοι
Σουλῶται ἀπὸ τὰ ὄρη. Καὶ ὁ μὲν
Μάρκος Μπότσαρης ἐξεπλήρωσε τὰ
ἀποφασισθέντα, ὁμήσας τὴν νύκτα
τῆς ἐνάτης Αὐγούστου μετὰ 350
ἀνδρῶν. Οἱ Σκορδικοὶ καταληφθέντες
καμῶμενοι καὶ ἐκπλαγέντες ἔριψαν
τὰ ὅπλα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.
Ἄν καθήρχοντο τότε ἀπὸ τὰ ὄρη
καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, ἡ κατα-

στροφή τῶν ἐχθρῶν θὰ ἦτο ὀλοσχέ-
ρης. Δυστυχῶς, καίτοι ἀκούοντες τοὺς
πυροβολισμοὺς, δὲν προσήλθον ἐκείθεν
εἰμὴ ὀλίγοι ὑπὸ τὸν Κίτσον Τζαβέλ-
λαν. Ἀλλ' ὅμως οἱ Σουλῶται ἐξεδί-
ωξαν τοὺς ἐχθροὺς ἐξ ὧν τῶν χα-
ρακωμάτων ἐκτός μιᾶς μάνδρας, εἰς
τὴν ὁποίαν εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν
τοῦ ὁ ἡγεμὼν τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς
Τζελαλεδίνης. Ὁ Μάρκος, καίτοι
πληγωθεὶς κατὰ τὸν δεξιὸν βουβῶνα,
ἔτρεξε πρὸς τὴν μάνδραν καὶ ἀναρρι-
χθεὶς εἰς τὸ τεῖχος, κατὰπτεισε
πῶς εἶνε δυνατόν νὰ εἰσέλθῃ, ἀλλ' ἰ-
δόντες τὴν ἐπιφανείαν κεφαλῆς του
οἱ ἐντὸς ἐπυροδόλησαν καὶ ὁ Μάρκος
Μπότσαρης κτυπηθεὶς εἰς τὸ μέτω-
πον ἔπεσε νεκρὸς. Οἱ συναθληταὶ του
ἀπαγαγόντες τότε τὸ σῶμα τοῦ ἡ-
χητοῦ ἀπῆλθον μὴδεὶς πολυήσαντος
νὰ παρενοχλήσῃ τὴν υποχωροῦσάν των,
καίτοι ἀνατεκομισαν ἐπὶ ἡμίονων
φορτωμένων πλουσιώτατα καὶ πολυ-
ἀριθμα λάφυρα ὅπλων καὶ πολεμοφο-
ρίων. Οἱ Τούρκοι ἀπώλεσαν κατὰ τὴν
μάχην ταύτην περὶ τοὺς 800 ἀνδρας.
Ἄλλ' ἡ Ἑλλάς ἔχασε τὸν Μάρκον
Μπότσαρη, ὅστις ἦτο εἰς ἕκ τῶν ἀ-
ρίστων αὐτῆς προμάχων.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εἰς μίαν οἰκογένειαν ὥπως πρέπει καὶ ἀρμονικῶς ζῶσαν αὐτὲ αὐθένται, ὑπάρχουν, οὔτε ὑπηρετῶν, θὰ ἐπεθύμουν δὲ νὰ διαγραφοῦν ἀπὸ τοῦ λεξιλογίου αἱ λέξεις αὗται αἱ ἀηδεῖς, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν καμμίαν ἄλλην ἔννοιαν παρὰ μόνον τὴν ἔννοιαν τῆς προλήψεως. Δὲν εἶνε κανεὶς αὐθέντης μιᾶς ἐλευθέρου ὑπάρξεως ἥτις δύναται νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ μόλις δυσαρεστηθῇ πρὸς αὐτόν. Οὐδεὶς δὲ εἶνε ὑπηρετῶν ἂν δὲν θέλῃ νὰ εἶνε, δηλαδή ἂν δὲν ἔχῃ τὸ ἐλάττωμα νὰ ἀρέσκειται εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῇ. Ὁ ὑπηρετῶν ὁμολογουμένως εἶνε θεράπων, ὑπάλληλος καὶ οὐδὲν πλέον. Τὸν λαμβάνετε εἰς τὴν οἰκίαν σας διὰ μίαν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποῖαν εἶνε ἱκανὸς νὰ διεξαγάγῃ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ θέσει συμφωνίας, ἥτις ὅμως δὲν δεσμεύει οὔτε ἐκείνον οὔτε ὑμᾶς διωριμένον χρονικὸν διάστημα.

Ἐὰν ὁ εἰς κάμνη εἰς τὸν ἄλλον καὶ ἂν ἡ συμφωνία δὲν εἶνε ἐπιζημία εἰς τὸν ἕνα ἢ τὸν ἕτερον, δὲν παρουσιάζονται ἀποχωρῶντες λόγοι ἀμοιβῆς ἀπάτης ἢ μίσους τινός. Ὑπάρχουν τούναντι πολλοὶ λόγοι νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ μακρὸν ἡ συμφωνία ἐὰν ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐντίμως μεταξὺ τῶν καὶ εἰλικρινῶς φέρονται. Οὐδεὶς ὥμως ἂφ' ἐτέρου λόγου ὑπάρχει ὑποχρεῶν ἀμφοτέρους νὰ ζῶσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην ἐὰν οἱ χαρακτῆρες εἶνε ἀσυμβίβαστοι.

Δὲν ἀρέσκονται μὲ τὴν διαγωγὴν τῶν αὐθεντῶν ἐκείνων, οἵτινες φαίνονται ὑπερμέτρως καλοὶ πρὸς τοὺς ὑπηρετῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶνε δυστυχεῖς καὶ περιφρονῆμενοι διὰ τὴν θέσιν των. Ἐὰν αἰσθάνωνται ἐξευτελισμὸν, τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν ἔχουν ἐπαρκῆ ἀξιοπρεπείαν διὰ νὰ τὸν ἀποτινάξουν μεταβάλλοντες τὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅσον εἶνε εἰς αὐτοὺς, ὥπως καὶ εἶνε εὐκολον, διότι δὲν βλέπει οὐδαμῶς τὸν ἀποχωρῶντα λόγον νὰ ὑπηρετοῦν, ἐφ' ὅσον ἐξευτελισμένην θεωροῦσιν οὗτοι τὴν ὑπηρεσίαν. Ἄλλ' ἡ ἀνάληψις μιᾶς ἐργασίας οἰκιακῆς, οἷον τῆς καθαριότητος μιᾶς οἰκίας, τῆς μαγειρικῆς, τῆς διατηρήσεως ἐνὸς κήπου, ἢ ἐνὸς σταύλου καὶ τῶν ὁμοίων εἶνε αὐτὴ ἡ ἐργασία παντὸς ἐντίμου ἀνθρώπου ζῶντος διὰ τοῦ ἰδρώτος, δὲν εἶνε δὲ δουλεία. Σήμερον εὐτυχῶς ἡ πρὸς τὸ ἄτομον ὑπηρεσία τοῦ ἄλλου περιόριζεται βαρυντικῶς, ἀλλ' ἐπαισθητικῶς θὰ καταλήξῃ δὲ εἰς τὸν περιορισμὸν τὸν ἀκρότατον ἥτοι εἰς τὴν βοήθειαν, τὴν ὁποῖαν δίδει πᾶς ἄνθρωπος εἰς ἕνα ἀσθενῆ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ὑπηρεσία. Ἡ ὑπηρεσία καταστὰ νοσηλεία ἂν δὲ ὁ τοιοῦτοτρόπως ἀσθενὴς εἶνε ὀλίγον δούσιμος καὶ σκαλιός, ὁ περιθάλπων ἥτοι ὁ θεράπων θεοβαλὼς δὲν θὰ ἐξευτελισθῇ ἐὰν ὑπομείνῃ ὀλίγον ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται κατάχρησις τῆς ὑπομονῆς του.

Οὐδὲν λοιπὸν τὸ ἐξευτελιστικὸν ὑπάρχει εἰς τὰς οἰκιακὰς ὑπηρεσίας, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ὑπάλληλος διέπεται ὑπὸ τῆς ὀρθῆς ἀντιλήψεως τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἐὰν εὐσχήμως ἐμποδίσῃ τὸν ἀπασχολοῦντα αὐτὸν νὰ ὑπερβῇ ἢ λησμονήσῃ τὰ ἰδιὰ του.

Δὲ ἀμοιβαίαι βιαιότητες αἱ πρὸς ἀλλήλας ἀντεγκλήσεις καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ διαβατικαὶ ἀδικίαι πάντα τέλος τὰ ἀναπόφευκτα εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις μικροσπεισώδια θὰ εἶχον ἀσυγκρίτως μικρότερας τὰς συνεπείας, ἐὰν εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη ὑπῆρχεν ἡ ἰδέα τῆς ἰσότητος.

Εἰς ἕνα θεράποντα ὑπερμέτρως εὐαίσθητον δύναται τις νὰ εἴπῃ :

— Διατί θυμῶνεις διότι σοῦ ἔκαχο μίλησα, ἐνῶ ἐγὼ δὲν ἐθύμωσα ὅτε καὶ σὺ μοῦ ἐφέρθης οὕτω. Μήπως δὲ κακομιλῶ εἰς τοὺς συγγενεῖς μου ἀκόμη; Μήπως αἰσθάνεσαι ὅτι ἐξευτελίσσαις περισσότερο ἀπὸ αὐτούς; Σοῦ ἀπηγόρευσα νὰ ἐξηγηθῇς ἐὰν τὸ σφάλμα σου ἦτο ἀκούσιον; Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατ' ἐπανάληψιν διαπραξίν σφαλμάτων, νομίζω ὅτι ἔχω δικαίωμα νὰ σοῦ κάμω τὴν σχετικὴν παρατήρησιν ὥπως καὶ σὺ ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῇς ἐὰν ἀπατήσῃς πρᾶγμα μὴ συμπεριληφθὲν εἰς τὴν συμφωνίαν μας. Ἀλλ' οὐδεμία ἐν τῶν ἐξηγήσεων αὐτῶν καταστροφὴ τὴν μεταξὺ ἡμῶν ὕφισταμένην ἰσότητά. Ἐὰν ἡμῖν τόσῳ θείας καὶ τόσῳ παράφρων ὅτε ἤγειρα τὴν παλάμην καὶ σὲ ἐκολάφισα, θὰ εἶχες πληρεστάτα δίκαιον νὰ ἐγείρης καὶ σὺ τὴν ἰδικήν σου καὶ νὰ με ράπισῃς. Θὰ ἦτο πράξις ἔκφρονος μία τοιαύτη χειροδικία, ἀλλ' ἂφ' ἧς στιγμῆς οὐδὲν

σοὶ ἐπιβάλλει νὰ δεχθῇς ὑπομονητικῶς τὸ ράπισμα, δὲν βλέπω διατί ἐξευτελίσσαις ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ὀργῆς μου.

Οὕτω καὶ τὰς χειρίστας ἂν λάβωμεν περιπτώσεις εἰς τὰς οἰκιακὰς σχέσεις καὶ ἂν ἀκόμη προδῶμεν μέλη τῶν σπανίων αὐτῶν περιπτώσεων τῆς χειροδικίας, ὁ ὑπηρετῶν μόνον ἐφ' ὅσον θέλει, νὰ εἶνε. Ὅταν ἀφίγη νὰ ἐξευτελισθῇ μόνον ἵνα ἐπωφεληθῇ τῆς μετέπειτα μετανοίας ἢ καὶ ἐκ τῆς ιδέας ὅτι ἀπῆρδεν ὁ αὐθέντης, τότε εἶνε ἄξιος περιφρονήσεως.

Ἡ χοῆσις μωροῦ καὶ ἀποκρουστικοῦ παρελθόντος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ἐδημιούργησεν ἀτυχῶς κατηγορίαν ἀνθρώπων ἥτις ἐστιγματισθῇ διὰ τῆς ὀνομασίας δούλος καὶ εἰλω. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν ἀνθρώπων ἐδημιούργησαν οἱ αὐθένται, ὅταν δὲ οὗτοι κατανοήσουν τὴν ἰσότητά καὶ τὴν ἐφαρμοσθῶν, τότε ἡ κατηγορία αὕτη τῶν δούλων καὶ τῶν εἰλωτων θέλει ἐκλείψει.

Διὰ νὰ ἐπιτυχωμεν τοῦτο, πρέπει νὰ καθιερώσωμεν νέας πρὸς τοὺς ὑπηρετῶν σχέσεις, ὅπως ἀντιθέτως πρὸς τὰς διατελούσας τὸ παρελθόν. Πρὸ παντὸς πρέπει ν' ἀπορρίψωμεν δύο σκοπελους, τὴν ἀρεστικὴν, ἥτις πληγώνει καὶ τὴν οἰκειότητά, ἥτις ἐκφυλίζει. Διότι ἐντεῦθεν προέρχεται τὸ ὑπὸ τοῦ δούλου προσφερόμενον εἰς τὸν αὐθέντην θυμίαμα.

Νομίζω ὅτι πρέπει τις νὰ εἶνε ἄλλος πρὸς τὸν θεράποντα καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ κἀν τούτο ἢ ἐκεῖνο κατόπιν δὲ νὰ τὸν εὐχαριστῇ, νὰ μὴ εἶναι καλὴ διὰ παραμικρὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας μόνος ὁ αὐθέντης δύναται νὰ κάμῃ. Ἀλλ' ὥπως πρέπει, νὰ καταργηθῶν μερικαὶ ὑπηρεσίαι, αἵτινες εἰ

οκεριστόζικο μαύρο με παραδείσια, ποῦ κατήρχοντο σὰν μπρίντια γύρω ἀπὸ τὸν λαϊμό.

—Μία ἐκτάκτως ὠραία Ἀθηναία ποῦ σπανίως παρουσιάζεται σὲ κοσμικὰ κέντρα, ἡ κ. Σοφία Δεδίδη, τὸ γένος Μαυροκορδάτου —Τριπλάξη— μὲ αἰθερίαν κίτρινη τουαλέτα καὶ καπέλλο πλατύγυρον δημοδόχουμον. ὅταν δὲ ἐβγάζε τὸ καπέλλο της θάμπωνε τὰ μάτια τὸ χρυσαφένιο χρῶμα τους.

Δύο ἄλλες ὠραίες ἐμφανίσαις ἦσαν τῆς κ. Μπέμπη καὶ τῆς κ. Χωρέμη. Σὰν ζωντανὸ κροκὶ τῆς «Βόγκ» ἡ δις Ἀρ. Βρυζάκη μὲ τουαλέτα φιστικὰ καὶ καφέ τυρμ πὰν.

—Ἐνα κεφαλάκι γοητευτικὸ τῆς κ. Τ. Ροδοκανάκη. Καὶ πόσες ἄλλες ὠραίες καὶ θελπευτικὲς κυρί-ες, αἱ ὁποῖαι ὅμως σπάνια εὗρισκαν εὐκολία νὰ μιλήσουν ἑλληνικά, καὶ ἀδιάκοπα ὠμιλοῦσαν ἀγγλικά ἢ γαλλικά.

—Ἡ κυρία Κυδέλη στὸ ἀνωτέρω ἔργον ἐπαρουσίασε 3 θαυμασίας τουαλέτας, Στὴν πρώτη μία λευκὴν γαργιρισμένην μὲ ἀληθινὲς δαντέλλες, στὴν δευτέρα μία μεταβλητὴ γιαιλιστερὴ μιλὲ μὲ μαντῶ ἀπὸ γούνα τῶπ. Καὶ στὴν τρίτη εἶνε μοντέλλο τῆς «Λανδὲν» λιμπερτί φιστικὴ, ἡ φοῦστα φαρδυάτη, καὶ κορσὰς κοντόμεσο ἐφηρμοσμένον καφέ. Ἡ φοῦστα κατέληγεν σὲ μπουρνούρα ἀπὸ γούνα.

—Ἄλλη πρώτη πολύκοσμη ποῦ κυριαρχοῦσε ἐκλεκτὸς κόσμος ἦτο ἡ πρώτη τῆς γερμανικῆς φάρσας «Θὰ τὴν καταφέρῃ τὴν Δόλω»; στὸ θέατρον Κοιποῦλη.

—Στὴν πρώτην γραμμὴν διακρίναμεν δύο ὠραιότατα κορίτσια τῆς δίδος Ἀμποὶ καὶ Λυκουρέ-

ζου. Καὶ μία κυρία κομποτάτη τὴν κυρία Ἀσπασία Μάτσα μὲ τουαλέτα μελανόλευκὴν καὶ καπέλλο μεγάλο ἀπὸ κρόπ καὶ φανταϊζὶ κροῦς.

—Ἡ κίνησις στὸ Παλαιὸ Φάληρον εἶνε πολλὴ ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν Κηφισιά. Διότι ἐκεῖ συναγωνίζονται τρία κέντρα, Μπαρ, Τροκαντερό καὶ Καζίνο, διὰ τὰ θέλουν καὶ προσελκύουν τὴν γλεντιώσαν Ἀθήναν. Στὴν Κηφισιά τὸ Σπόρτινγκ κλῶμα δὲν ἔχει φέτος τὴν ἐπιτυχίαν ποῦ εἶχε πέρσιον.

—Προχθὲς χορευτικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Νικολοπούλου ἐξ Ἀλεξανδρείας, σὲ μία μαγευτικὴ ἐπανὴν τῆς Κηφισιάς παρὰ τὸ Σιροφίλι. Τρεῖς αἶθουσαι χοροῦ, αἱ ὁποῖαι ὡς φόντο εἶχαν τὴν ἀνθισμένη σέσσα. Τὸ χῶλλ εἶχε διατεθῇ διὰ τοὺς ποικερίζοντας.

—Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἐφυγουράριζαν ἡ κ. Καραπάνου ἡ δις Ἀμυρᾶ, ἡ κ. Ἀνεζίνη, ἡ δις Ροδοκανάκη.

—Μία ἐκτάκτως ὠραία ἐμφάνσις ἦτο τῆς δίδος Φ. Μπενάκη ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρείαν μὲ τουαλέτα ἀπὸ τοῦλι λευκὸ, πλυσσὲ βολὰν καὶ μεγάλο καπέλλο ἀπὸ κόκκινα ζωρζέτι.

—Ἐνα ἀθηναϊκὸν κέντρον ἐγείνετο περιζήτητον ἐξ αἰτίας μιᾶς θαυμασίας ὠραίας ρωσίδος γκαρσόν. Εἶνε ὕψηλὴ, λεπτὴ, τὸ πρόσωπόν της ὀβάλ, καλὴ γλυπτον καὶ καὶ μάτια σπάνια γοητευτικὰ, βλεφαρίδες μεγάλες, καὶ ἓνα στόμα κοραμελένιο κατακόκκινο. Φορεῖ πάντοτε μαῦρον μεταξωτὸν ἀνιούσιον φόρεμα.

—Στὸν «Παράδεισον» ἐξ αἰτίας τῆς ψυχρᾶς ἐχόρευσαν στὴν αἴθου-

σαν, ἡ ταράτσα ἦτο ἀπρόσιτος ἀπὸ τὸ κρύο. Ἐκεῖ τελευταίως ἐμφανίζεται μία νεαρὰ δεσποινὶς Κωνσταντινουπολίτισσα ποῦ ἔχει μεγάλο σουξέ.

—Ὅσον οὔπω ἐγκαινιάζεται τὸ σκαίτιγκ-ρίγκ τοῦ Τροκαντερό αἱ φαίνεται διὰ τὰ ἔχῃ ἀμέτοχες θιασώτιδες.

MONTAIN

ΠΕΝΙΕΣ

—Αἱ συγκοινωνίαι δι' αὐτοκινήτων ὁλονέν θελτιοῦνται.

—Ἀπὸ χθὲς ἤρχισε συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων ἀπὸ τὴν Ὀμόνοϊαν στὸ Κολωνάκι.

Ἡ ὁδὸς Ἀχαρνῶν ἀπέκτησε καὶ αὐτὴ συγκοινωνίαν δι' αὐτοκινήτων.

—Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκτελεῖται αὕτη διὰ δύο μόνον «ὠτομπὸς», ἐλπίζεται ὅμως ἀργότερον ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

—Οἱ λοταριζήδες ἔχουν τραοκρητῆρὴ κυριολεκτικῶς.

—Γιατὶ ἀστυνομικὰ ὄργανα μὲ ποίλιτικὴν ἐνδυμασίαν τοὺς παρασύρουν γιὰ νὰ παίξουν.

—Καὶ ὅταν βγάλουν τοὺς κλήρους τοὺς συλλαμβάνουν ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου περὶ τυχερῶν παιγνίων.

—Τὰ ν' ἐὰ πυροσβεστικὰ μηχανήματα ἀπεδείχθησαν πολὺ καλὰ.

—Ἐντὸς μιᾶς ὥρας κατεσβέσθη ἡ πυρκαϊὰ τῆς παρελθούσης ἐβδόμαδος.

—Οἱ ζητιάνοι ἔχουν καταστήσει σωστὸ μαρτύριον γιὰ τοὺς διαβάτας αὐτὴν τὴν ἐποχὴ.

—Ἡ ὁδὸς Πανεπιστημίου πρὸ πάντων εἶνε ἀδιάβατος τὸ βράδυ.

—Σὲ κάθε γωνία θὰ σὰς σταματήσῃ καὶ ἓνας ζητιάνος γιὰ νὰ σὰς ζητήσῃ καὶ μιὰ.. δραχμοῦλα γιὰ νὰ παρῇ ψωμάκι.

—Κάποιαι γυναῖκες ἐφόρτισαν δύο κότες.

—Καὶ ἐπειδὴ ὑποπτεύετο δι' ἡ ποία γειτόνισσά τῆς ἐφαρμάκωσε τὴν κατήγγειλεν ἐπὶ φαρμακείᾳ.

—Ἡ ψόφιος κότες μπεφέροντα ἀπὸ γραφείου εἰς γραφεῖον ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν θὰ ἀπεδεικνύετο τὸ ἔγκλημα.

—Τέλος ἡ Εἰσαγγελία τῆς ἐστειλε εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἱατροδικαστικῆς διὰ νὰ ἐξετασθῶν τὰ σπλάγχνα των.

—Καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ἂν ἦς ἐφαρμάκωσεν ἡ γειτόνισσα ἢ ὄχι.

—Μία δεσποινὶς παρουσιάσθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἐπέδειξεν πῶς ὡς μὴ ἐπιστολὴν θαυμαστοῦ της.

—Ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἐκφράσει τὸν ἔρωτά του τῆς λέει, διὰ τὴν κλέφτη.

—Καὶ ἂν δὲν συγκατατεθῇ θὰ τὴν ἀποτάσῃ καὶ θὰ αὐτοκτονήσῃ.

—Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης προχθὲς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὰ κενεῖα τῆς πόλεως διεπιστώθη δι' ἐλάχιστα ἐξ αὐτῶν τηρεῖν τὰς περὶ καθαριότητος ἀστυνομικὰς διατάξεις.

Διότι πρέπει να ομολογήσωμεν ότι ὅλοι αὐτοὶ οἱ κακοποιοὶ εἶνε ἔξυπνοὶ καὶ δὲν ἐκτιμοῦν, οὔτε φοβοῦνται ὅλ-
λο ἀπὸ τὴν ἔξυπνάδα. Ὡστε μόνον
μία ἔξυπνη τιμωρία, σὰν αὐτὰς ποῦ
ξέρει ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων, θὰ
τοὺς ἐσωφρονίσεν. Ὑπάρχουν ὅμως,
—εἶνε ἡ ἀλήθεια,— καὶ κουτοὶ λω-
ποδύται. Σὰν ἐκείνον π. χ. ποῦ ἔδο-
κίμασεν ἓνα βράδυ νὰ κλέψῃ τὸ ρο-
λόι τοῦ γκαζιῦ ἀπὸ ἓνα μεγάλο, πο-
λυάνθρωπο σπίτι, φωτισμένον ἀπὸ
πάνω ὡς κάτω. Ὁ ἡλίθιος! Μόλις
ἐτράδηξε τὸ ρολόϊ κι' ἔκαμε νὰ κό-
ψῃ τὸν σωλῆνα, ὅλα τὰ γκαζία ἐ-
σβύσαν κι' ὅλοι, τὸ σπίτι ἐβυθίσθη
στὸ σκότος. Τὸ ἀλὰ ρ μ' ἔτσι ἐδόθη,
ὅλοι οἱ ἔνοικοι εὐρέθησαν εἰς τὴν εἴ-
σοδον κι' ὁ κουτολωποδύτης μόλις
ἐπρόφθασε νὰ σωθῇ διὰ τῆς φυγῆς.

Μακάρι, νὰ εἶχαν ὅλοι τὴν ἴδιαν
κουταμάρα! Ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶνε,
ὅτι οἱ περισσότεροὶ ξέρουν νὰ κά-
νουν τὴ δουλειὰ τους καλύτερα. Ἐ-
τσι οἱ κόττες τῶν ἀθηναϊκῶν αἰλῶν
κάνουν περὰ καὶ ὅταν ἀκόμη τοὺς
τά ἔχουν κομμένα βαθεῖα. Οἱ μπου-
γάδες χάνονται μαζὶ μὲ τὸ κορίνι,
ὅπως κάποτε τὰνὰ μαζὶ μὲ τὸ κα-
λάθι. Κι' εἰς τὰ πλέον ἀπροφύλακτα
σπίτια, ἐκεῖνα ποῦ εἶνε ὑποχρεωμένῃ
ν' ἀρίνουν τὴν ἐξώπορταν ἀνοικτὴν,
δὲν μένει μολύβι, σύριμα, κουδούνι,
τίποτα!

Ἐνας φίλος μου ποῦ ἔχει στὸ
σπίτι του γραφεῖο καὶ δὲν μπορεῖ νὰ
ἔχῃ τὴν πόρτα του αἰωνίως κλειστή,
μοῦ διηγεῖτο προχθὲς τὰφάνταστα
παθήματά του ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μι-
κροκλέφτες. Δέκα φορὲς τοῦ ἔκλε-
ψαν τὸ κοιμητὶ τοῦ ἡλεκτρικοῦ κου-
δουνοῦ του. Ἀλλες δέκα τὴν μετάλ-
λην πινακίδα του. Πέντε τοῦ ἄλ-
-

στον φορὲς τοῦ ἔκοψαν καὶ τοῦ ἐ-
πῆραν τὸν σωλῆνα τοῦ νεροῦ, ἀπὸ
τὴν εἴσοδον τοῦ σπιτιοῦ ὡς τὴν αἰ-
λὴν, πέντε μέτρα. Διὰ πολὺν καιρὸν
τοῦ ἄνοιγαν μὲ ἀντικλεῖδι καὶ τοῦ ἐ-
ξάφριζαν τὸ γραμματοκιβώτιόν του.
Καὶ προχθὲς τοῦ ἐξεβίδωσαν ἀπὸ
μέσα καὶ τοῦ ἐπῆραν τὰ μπρούτζινα
πόμολα τῆς ἐξώπορτας! Σημειώ-
σατε ὅτι τὸ σπίτι τοῦ φίλου μου εἶνε
κοντὰ στὴν Ἀγορὰ, 'ς ἐν' ἀπὸ τὰ
κεντρικότερα μέρη τῆς πόλεως. Δι-
αβάται μέρα νύκτα, φωταψίαι, χω-
ροφύλακες, περίπολοι, ὅτι θέλετε.
Ποτὲ ὅμως κανένας ἀπὸ τοὺς λοπο-
δύτας αὐτοὺς δὲν ἐπιώσθη. Κι' ὁ φί-
λος μου, ἀπελπισμένος, ἄφησε τῶρα
τὴν πόρτα του χωρὶς πινακίδα, χω-
ρὶς κουδούνι, χωρὶς πόμολο.

—Τί νὰ βάλω ἄλλα; μοῦ εἶπε.
Γιὰ νὰ μοῦ τὰ κλέβουν κι' αὐτά;
Ἄφησε ἀργότερα. Ὅταν θάχωμε
καὶ στὰς Ἀθήνας Ἀστυνομίαν τῶν
Πόλεων.

..

Πολλοὶ πραγματικῶς, τὴν περι-
μένουν ὡς σωτηρίαν τὴν Ἀστυνομί-
αν αὐτὴν. Θὰ πιάη τοὺς μικροκλέ-
φτας, ποῦ γιὰ νὰ ὠφεληθοῦν πέντε
δραχμῆς, σὲ ἡμιώνουν ἑκατὸ, ἐκτὸς
ἀπὸ τὴν ἐνόχλησι καὶ τὴ φούρα
ποῦ σοῦ δίνουν. Καὶ θὰ τοὺς τιμω-
ρῇ μὲ τοὺς ὠραίους τρόπους ποῦ ξέρ-
ει, ἀντιτάσσουσα τὴν καπερογροίαν
κατὰ τῆς κατεργαρίδας, τὴν ἔξυπνά-
δα κατὰ τῆς ἔξυπνάδας. Ἀς ἐλπί-
σωμεν λοιπὸν, ὅτι δὲν θὰ τὴν περι-
μένωμεν ἀκόμη πολὺ. Ἡ πρωτεύου-
σά μας ἐγένισε κακοποιὰ στοιχεῖα,
ποῦ δὲν φοβοῦνται, καθὼς φαίνεται,
τὴν παλαιὰν Ἀστυνομίαν. Διὰ νὰ φο-
βηθοῦν, θέλουν τὴν καινούργιαν, πε-
ρὶ τῆς ὁποίας διηγοῦνται τόσα καὶ
τόσα. ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΠΟΤΣΑΡΗ

(9 Ἀυγούστου 1823)

Ιδε εἰκόνα πρώτης σελίδος

Κατὰ τὰ ἔτη 1822 καὶ 1823 ἐπρω-
ταγωνίστησαν εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλ-
λάδα ὁ Σουλιώτης Μάρκος Μπότσα-
ρης. Ὁ Μάρκος ὑπῆρξε βεβαίως εἰς
ἀπὸ τοὺς μάλλον ἡρωϊκοὺς εὐγενι-
κούς τύπους τοῦ Ἑλληνος μαχητοῦ.
Εἰς προσωπικὴν ἀνδρείαν καὶ ἀφοσί-
ωσιν οὐδεὶς ἦτο ἐφάμιλλός του· ἡ
χρηστότης ἦτο ζωγραφημένη εἰς τὸ
πρόσωπόν του καὶ ἡ καλοκαγαθία ἐ
μαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν τρόπων καὶ τῶν
λόγων του. Ἦτο ἀρίσιον μὲ καρδίαν
λέοντος, ἄμα μαθὼν ὅτι ἡ ἐμπροσθο-
φυλακὴ τοῦ Μουσταφᾶ κατέλαβε τοὺς
λεωμῶνας καὶ τοὺς κήπους τοῦ Καρπε-
νησίου, συνεννοηθεὶς μετὰ ἐπαρτίων
τινῶν Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνανῶν ἀπε-
φάσισε νὰ προσβάλλῃ αὐτὴν διὰ νυκτός.
ἀπὸ δύο μέρη. Αὐτὸς μετὰ τῶν Σου-
λιωτῶν ἐκ τῆς πεδιάδος, οἱ δ' Αἰτω-
λοὶ οἱ Ἀκαρνανεὶς καὶ τινες ἄλλοι
Σουλιῶται ἀπὸ τὰ ὄρη. Καὶ ὁ μὲν
Μάρκος Μπότσαρης ἐξεπλήρωσε τὰ
ἀποφασισθέντα, ὁρμήσας τὴν νύκτα
τῆς ἐννάτης Αὐγούστου μετὰ 350
ἀνδρῶν. Οἱ Σχορδικοὶ καταληφθέντες
καιμῶμενοι καὶ ἐκπλαγέντες ἔρριψαν
τὰ ὅπλα καὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.
Ἄν καθήρχοντο τότε ἀπὸ τὰ ὄρη
καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ Ἑλληνες, ἡ κατα-

στροφή τῶν ἐχθρῶν θὰ ἦτο ὁλοσχε-
ρής. Δυστυχῶς, καίτοι ἀκούοντες τοὺς
πυροβολισμοὺς, δὲν προσήλθον ἐκεῖθεν
εἰμὴ ὀλίγοι, ὑπὸ τὸν Κίτσον Τζαβέλ-
λαν. Ἀλλ' ὅμως οἱ Σουλιῶται ἐξεδί-
ωξαν τοὺς ἐχθροὺς ἐξ ὅλων τῶν χα-
ρακωμάτων ἐκτὸς μιᾶς μάνδρας, εἰς
τὴν ὁποίαν εἶχε στήσει τὴν σκηνὴν
τοῦ ὁ ἡγεμὼν τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς
Τζελαλεδμήπεης. Ὁ Μάρκος, καίτοι
πληγωθείς κατὰ τὸν δεξιὸν βουδῶνα,
ἐτρέψε πρὸς τὴν μάνδραν καὶ ἀναρρι-
χθεὶς εἰς τὸ τεῖχος, κατώπτευσεν
πῶς εἶνε δυνατόν νὰ εἰσέλθῃ. ἄλλ' ἰ-
δόντες τὴν ἐπιφανείαν κεφαλῆς του
οἱ ἐντὸς ἐμπροσθόλησαν καὶ ὁ Μάρκος
Μπότσαρης κτύπηθεὶς εἰς τὸ μέτω-
πον ἔπεσε νεκρὸς. Οἱ συναθληταὶ του
ἀπαγαγόντες τότε τὸ σῶμα τοῦ ἁ-
χινοῦ ἀπῆλθον, μηδενὸς τοιμήσαντες
νὰ παρενοχλήσῃ τὴν ὑπαχώρησιν των,
καίτοι συναπεκόμεσαν ἐπὶ ἡμιόνων
φορτωμένων πλουσιώτατα καὶ πολυ-
ἀριθμα λάφυρα ὅπλων καὶ πολεμικο-
δίων. Οἱ Τούρκοι ἀπώλεσαν κατὰ τὴν
μάχην ταύτην περὶ τοὺς 800 ἀνδρας.
Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἔχασε τὸν Μάρκον
Μπότσαρη, ὅστις ἦτο εἰς ἐκ τῶν ἀ-
ρίστων αὐτῆς προμάχων.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Είς μίαν οικογένειαν ὥπως πρέπει καὶ ἁρμονικῶς ζῶσαν οὔτε αὐθένται, ὑπάρχουν, οὔτε ὑπηρέται, θὰ ἐπεθύμουν δὲ νὰ διαγραφῶν ἀπὸ τοῦ λεξιλογίου αἱ λέξεις αὗται αἱ ἀηδεῖς, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν καμμίαν ἄλλην ἔννοιαν παρὰ μόνον τὴν ἔννοιαν τῆς προλήψεως. Δὲν εἶνε κανεὶς αὐθέντης μιᾶς ἐλευθέρως ὑπάρξεως ἥτις δύναται νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ μόλις δυσαρεστηθῇ πρὸς αὐτόν. Οὐδεὶς δὲ εἶνε ὑπηρετὴς ἂν δὲν θέλῃ νὰ εἶνε δηλαδή ἂν δὲν ἔχῃ τὸ ἐλάττωμα νὰ ἀρᾶσθαι εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῇ. Ὁ ὑπηρετὴς ὁμολογουμένως εἶνε θεράπων, ὑπάλληλος καὶ οὐδὲν πλέον. Τὸν λαμβάνετε εἰς τὴν οἰκίαν σας διὰ μίαν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν εἶνε ἱκανὸς νὰ διεξαγάγῃ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ δάσει συμφωνίας, ἥτις ὅμως δὲν δεσμεύει οὔτε ἐκείνον οὔτε ὑμᾶς δι' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα.

Ἐὰν ὁ εἰς κάμνη εἰς τὸν ἄλλον καὶ ἂν ἡ συμφωνία δὲν εἶνε ἐπιτημία εἰς τὸν ἓνα ἢ τὸν ἕτερον, δὲν παρουσιάζονται ἀποχρῶντες λόγοι ἀμοιβαίας ἀπάτης ἢ μίσους τινός. Ὑπάρχουν τοῦναντίον πολλοὶ λόγοι νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ μακρὸν ἡ συμφωνία ἐὰν ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐντὶμῶς μεταξὺ τῶν καὶ εἰλικρινῶς φέρονται. Οὐδεὶς ὅμως ἀφ' ἐτέρου λόγος ὑπάρχει ὑποχρεῶν ἀμφοτέρους νὰ ζῶσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην ἐὰν οἱ χαρακτῆρες εἶνε ἀσυμβίβαστοι.

Δὲν ἀρέσχομαι μὲ τὴν διαγωγὴν τῶν αὐθεντῶν ἐκείνων, οἵτινες φαίνονται ὑπερμέτρως καλοὶ πρὸς τοὺς ὑπηρετάς, ἐπὶ τῇ λόγῃ ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶνε δυστυχεῖς καὶ περιφρονημένοι διὰ τὴν θέσιν των. Ἐάν αἰσθάνωνται ἐξευτελισμὸν τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν ἔχουν ἐπαρκῆ ἀξιοπρεπείαν διὰ νὰ τὸν ἀποτινάξουν μεταβάλλοντες τύχην ἐφ' ὅσον εἶνε εἰς αὐτούς, ὅπως καὶ εἶνε εὐκολον, διότι δὲν βλέπει οὐδαμῶς τὸν ἀποχρῶντα λόγον νὰ ὑπηρετοῦν, ἐφ' ὅσον ἐξευτελισμένην θεωροῦσιν οὗτοι τὴν ὑπηρεσίαν. Ἄλλ' ἡ ἀνάληψις μιᾶς ἐργασίας οἰκιακῆς, οἷον τῆς καθαριότητος μιᾶς οἰκίας, τῆς μαγειρικῆς, τῆς διατηρήσεως ἐνὸς κήπου, ἢ ἐνὸς σταύλου καὶ τῶν ὁμοίων εἶνε αὐτὴ ἡ ἐργασία παντὸς ἐντίμου ἀνθρώπου ζῶντος διὰ τοῦ ἰδρώτος, δὲν εἶνε δὲ δουλεία. Σήμερον εὐτυχῶς ἡ πρὸς τὸ ἄτομον ὑπηρεσία τοῦ ἄλλου περιόριζεται βαθμιαίως, ἀλλ' ἐπαίσθητῶς θὰ καταλήξῃ δὲ εἰς τὸν περιορισμὸν τὸν ἀκρότατον ἥτοι εἰς τὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν δίδει πᾶς ἄνθρωπος εἰς ἓνα ἀσθενῆ. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ὑπηρεσία. Ἡ ὑπηρεσία καταντᾷ νοσηλεία, ἂν δὲ ὁ τοιοῦτοτρόπως ἀσθενὴς εἶνε ὀλίγον δόσθιμος καὶ σκαιός, ὁ περιθάλπων ἦτοι ὁ θεράπων θεθαίως δὲν θὰ ἐξευτελισθῇ ἐὰν ὑπομείνῃ ὀλίγον ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται κατὰχρησις τῆς ὑπομονῆς του.

Οὐδὲν λοιπὸν τὸ ἐξευτελιστικὸν ὑπάρχει εἰς τὰς οἰκιακὰς ὑπηρεσίας, ἐὰν ὁ τοιοῦτος ὑπάλληλος διέπεται ὑπὸ τῆς ὀρθῆς ἀντιλήψεως τῶν καθηκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἐὰν εὐσχήμως ἐμποδίσῃ τὸν ἀπασχολοῦντα αὐτὸν νὰ ὑπερβῇ ἢ λησμονήσῃ τὰ ἰδικά του.

Αἱ ἀμοιβαῖαι θιασιότητες αἱ πρὸς ἀλλήλας ἀντεγκλήσεις καὶ αὗται ἀκόμη αἱ διαδατικαὶ ἀδικίαι πάντα τέλος τὰ ἀναπόφευκτα εἰς τὰς καθημερινὰς σχέσεις μικροεπεισόδια θὰ εἶχον ἀσυγκρίτως μικρότερας τὰς συνεπείας, ἐὰν εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη ὑπῆρχεν ἡ ἰδέα τῆς ἰσότητος.

Εἰς ἓνα θεράποντα ὑπερμέτρως εὐαίσθητον δύναται τις νὰ εἴπῃ :

— Διὰτὶ θυμῶνεις διότι σοῦ ἐκάκο μίλησα, ἐνῶ ἐγὼ δὲν ἐθύμωσα ὅτε καὶ σὺ μοῦ ἐφέρθης οὕτω. Μήπως δὲν κακαμιλῶ εἰς τοὺς συγγενεῖς μου ἀκόμη; Μήπως αἰσθάνεσαι ὅτι ἐξευτελίζεσαι περισσότερο ἀπὸ αὐτούς; Νοῦ ἀπηγόρευσα νὰ ἐξηγηθῇς ἐὰν τὸ σφάλμα σου ἦτο ἀκούσιον; Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατ' ἐπανάληψιν διάπραξιν σφαλμάτων, νομίζω ὅτι ἔχω δικαίωμα νὰ σοῦ χάσω τὴν σχετικὴν παρτήρησιν ἕως καὶ σὺ ἔχῃς τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῇς ἐὰν ἀπάντησῃς πᾶν μὴ συμπεριληφθὲν εἰς τὴν συμφωνίαν μας. Ἀλλ' αὐδεμία ἐν τῶν ἐξηγήσεων αὐτῶν καταστρέφει τὴν μεταξὺ ἡμῶν ὑφισταμένην ἰσότητά. Ἐὰν ἤμην τόσῳ βίαιος καὶ τόσῳ παράφρων ὅτε ἤγαιρα τὴν καλὰν καὶ σὲ ἐκολάφισα, θὰ εἶχες πληρώσει τὰ δίκαιόν νὰ ἐγείρης καὶ σὺ τὴν ἰδικὴν σου καὶ νὰ μὲ ραπίσης. Θὰ ἦτο πράξις ἔκφρονος μία τοιαύτη χειροδικία, ἀλλ' ἀφ' ἧς στιγμῆς οὐδὲν

σοὶ ἐπιβάλλει νὰ δεχθῇς ὑπομονητικῶς τὸ ράπισμα, δὲν βλέπω διὰτὶ ἐξευτελίζεσαι ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ὀργῆς μου.

Οὕτω καὶ τὰς χειρίστας ἂν λάβωμεν περιπτώσεις εἰς τὰς οἰκιακὰς σχέσεις καὶ ἂν ἀκόμη προδῶμεν μετὰ τῶν σπανίων αὐτῶν περιπτώσεων τῆς χειροδικίας, ὁ ὑπηρετὴς μόνον ἐφ' ὅσον θέλει νὰ εἶνε. Ὅταν ἀφίγη νὰ ἐξευτελιστῇ μόνον ἵνα ἐπωφεληθῇ τῆς μετέπειτα μετανοίας ἢ καὶ ἐκ τῆς ιδέας ὅτι ἀπηύδησεν ὁ αὐθέντης, τότε εἶνε ἄξιος περιφρονήσεως.

Ἡ χρῆσις μωροῦ καὶ ἀποκρουστικοῦ παρελθόντος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ἐδημιούργησεν ἀτυχῶς κατηγορίαν ἀνθρώπων, ἥτις ἐστιγματίσθη διὰ τῆς ὀνομασίας δούλος καὶ εἰλωτός. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν ἀνθρώπων ἐδημιούργησαν οἱ αὐθένται, ὅταν δὲ οὗτοι κατανοήσουν τὴν ἰσότητά καὶ τὴν ἐφαρμοδύνην, τότε ἡ κατηγορία αὕτη τῶν δούλων καὶ τῶν εἰλωτῶν θέλει ἐκλείπει.

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο, πρέπει νὰ καθιερώσωμεν νέας πρὸς τοὺς ὑπηρετάς σχέσεις, ὅπως ἀντιθέτως πρὸς τὰς διεπούσας τὸ παρελθόν. Πρὸ παντός πρέπει ν' ἀποφύγωμεν δύο σκοπελους. τὴν ἀνταρσίαν, ἥτις πληγώνει καὶ τὴν οἰκειότητά, ἥτις ἐκφυλάττει. Διότι ἐντεῦθεν παρορᾶται τὸ ὑπὸ τοῦ δούλου προφερόμενον εἰς τὸν αὐθέντην θούλημα.

Νομίζω ὅτι πρέπει τις νὰ εἶνε ἄβρος πρὸς τὸν θεράποντα καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ χάμῃ τοῦτο ἡ ἐκείνου κατόπιν δὲ νὰ τὸν εὐχαριστῇ, νὰ μὴ τὸν καλῇ διὰ παραμικρὰς ἐργασίας, πᾶς ὅπως μόνος ὁ αὐθέντης δύναται νὰ κάμῃ. Ἀλλ' ὅπως πρέπει νὰ κατανοῶν μερικαὶ ὑπηρεσίαι, αἵτινες εἰ

να αποκρουστικά διότι, ἐμπραγμάτως ὑπομνήσκουν τὴν δουλείαν, πρέπει ὁμοίως νὰ καταργηθῇ ἡ οἰκειότης, ἡ διαχυντικότητα, ἡ ἄκρα ἐμπιστοσύνη καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ περὶ τὰ συνομιλίας. Οὐδὲς θεράπων, ὅσονδήποτε τέλειος καὶ ἂν ὑποτεθῇ δύναται νὰ κάμῃ καλὴν χρῆσιν τῆς οἰκειότητος ταύτης, καὶ νὰ μὴ βλάβῃ τέλος καὶ αὐτὸν καὶ τὸν αὐθέντην του.

Πρέπει δευτέρως νὰ γνωρίζουν καὶ νὰ κατανοοῦν ὅτι εἶνε ἴσοι πρὸς τοὺς

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Α. Ο. Δ. Ο.

Εἰς τὸ Παρίσι ἐγένετο πρὸ ἡμερῶν σύσκεψις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεκοινώθη σχέδιον περὶ ἐνώσεως τοῦ Ἀτλαντικοῦ μὲ τὴν Μαύρην Θάλασσαν διὰ διωρύγων, μέσφ τῆς νοτίου Εὐρώπης. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ καταπολεμήσῃ τὰ σχέδια τῶν Γερμανῶν, οἱ ὅποιοι ἐπίσης διὰ διωρύγων προσπαθοῦν νὰ ἐνώσουν τὴν Βόρειον θάλασσαν μὲ τὸν Εὐξείνιον. Οἱ συνελθόντες ἐν Παρίσις ἀπεφάσισαν νὰ καταρτίσουν ἐπιτροπὴν, ἡ ὁποία θὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα. Αἱ διωρυγεὶς θὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τοὺς δυτικὸς ποταμούς τῆς Γαλλίας καὶ θὰ προχωροῦν πρὸς ἀνατολὰς διὰ νὰ ἐνωθῶν μὲ τὸν Δούναβιν. Τὸ ἔργον καίτοι δὲν εἶνε ἀκατόρθωτον, ἐν τούτοις, λόγφ τῶν μεγάλων δαπανῶν, τὰς ὁποίας θ' ἀπαιτήσῃ, θεωρεῖται ἀπραγματοποίητον.

Ὁ πόλεμος ἔσχε μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ Καναδά. Παρατηρήθη ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον πρὸς τὴν σημαντικὴν τὰ διακρίγια, διότι πολλοὶ τῶν πολεμιστῶν ὅταν ἐπέστρεψαν εὖρον τὰς θέσεις των κατελιγμένους ἀπὸ ἄλλους.

αὐθέντας. Ἀλλ' ὅπως εἶνε θὰ νομίζουσιν ὅτι, πρέπει νὰ εἶνε ἡ δουλεία ἢ αὐθέντα, μόλις τοῖς ζητηθῇ ἄλλο τι πλὴν τῆς ἀπλῆς ὑπηρεσίας δι' ἣν ἐκλήθησαν νὰ ἐργασθῶν. Ἀλλ' ἡ ἐργασία τοῦ νὰ μᾶς παρηγορῇ, τοῦ νὰ φυλάττῃ τὰ μυστικά μας ἢ νὰ λύῃ τὰς οἰκογενειακάς διαφοράς, νομίζω, ὅτι δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀμοιβῇ δύνανται νὰ γίνουν.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΑΝΔΗ

Ὁ Καναδικὸς τύπος ζητεῖ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔπος ληφθῶσι τάχιστα εἰδικὰ νομοθετικά μέτρα, ἱκανοποιούντα τοὺς ἐννοηθέντας ἀπὸ τὸν βορρολαγὸν Ἀρην ἀλλὰ σκληρῶς ἀδικηθέντας ἀπὸ τὸν πτερωτὸν υἱὸν τῆς Ἀφροδίτης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ δέκα ὁλόκληρα ἔτη ἔπαυον ἐκ φοβεροῦ ἐκζέματος. Τὰ ἄπειρα φάρμακα καὶ τὰ λουτρά δὲν ἔσχυναν νὰ θελιώσωσι τὴν κατὰστασίν μου. Τῇ συστάσει φίλου μου θεραπευθέντος, μετέβην εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ Κάνιγγος Ἰατρεῖον κ. Λουδ. Α. Καμπᾶ ὅπου τελείως ἐθεραπεύθην δι' ὃ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζω τὰς ἀνείρους εὐχαριστίας μου καὶ προτρέπω τοὺς ἀπηλπισμένους καὶ ἐγκαταλελειμμένους πάσχοντας νὰ προστρέξουν εἰς τὸ ἐν λόγφ Ἰατρεῖον ἵνα εὐρωσι τὴν σωτηρίαν των

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΗΣ
Πατριάρχης

Ὁδὸς Τσαμαδοῦ 3 Πειραιᾶ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ
ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἀλλοτε μία δεσποινὶς γιὰ νὰ θῇ ἔξω καὶ νὰ θεωρηθῇ ἐν τάξει ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης, ἔπρεπε νὰ εὕρισκται ἐν μέσφ τῶν γυναικῶν ἢ τῶ ὀλιγώτερον μὲ τὴν αὐστηράν Ἀγγλίδαν.

Τώρα μόνον τότε θεωρεῖται ἀξία λόγου καὶ προσοχῆς μία δεσποινὶς, διὰν περιπατῇ συντροφῇ μὲν ἀπὸ φιλικούς της κυρίους. Ἀλλοτε θὰ ἔπαιρνε ἔξω παγωτὸ ἢ γλυκὸ. Τώρα μαστίχα, αἶζο, οὐτ σκν.

Ἀλλοτε ἔβλεπε σὰν περίεργα φαινόμενα μερικὰς κυρίας ποῦ κάπνιζαν. Τώρα τῆς εἶνε ἀδύνατον ἂν δὲν καπνίσῃ ἀδιάκοπα. Ἀλλοτε γιὰ νὰ πᾶν σὺν θέατρον ἐγίνετο οἰκογενειακὸν συμβούλιον καὶ τέλος πάντων ἐδίδετο ἡ ἀδεία μὲ δυσκολία, φοβερὴ καὶ τρομερὴ γιὰ νὰ δῇ τὸ ἀριστοτέλειον τοῦ Τζακὸς «Σὰν τὰ φύλλα». Τώρα προλαμβάνουν ὅλες καὶ πηγαίνουν σὺν

ἀκατάλληλα πρὶν μακαρισθῶν ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν.

Ἀλλοτε ἡ δεσποινὶς σὺν δεξιῶσιν ἔπαιζε πιάνο, τώρα παίζει πόκερ.

Ἀλλοτε τὸ πρῶτον φλέρι ἦτο σὺν 18 χρόνια. Τώρα σὺν 16 εἶνε ἤδη σὺν 16 ἀπὸ φλέρι.

Ἀλλοτε νικητοῦντο σὺν κόσμον σὺν 17—18 χρόνια. Τώρα σὺν 16 ἀρχίζει ἡ καριέρα τῆς κοσμικῆς δεσποινίδος.

Ἀλλοτε ἐπαγνρεύοντο εὐκολώτερα τὰ φρόνιμα κορίτσια. Τώρα ἡ φρονημάδα θεωρεῖται σχολαστικισμός. Εἶνε πρόδος αὐτῇ; Εἶνε ἀλλαγὴ ἡθῶν καὶ ἐθίμων;

Εἶνε ἐκφυλισμός; Καὶ θεβαίως ἀπὸ ὅλα αὐτὰ εἶνε.

Πάντως ὅμως μὲ τὴν ἐξέλιξιν ποῦ παίρνει ἡ γυναικὶς σὺν Ἀθῆναις, βγαίνει ἀπὸ τὸ ὥραον πλῆθυσιν μέσφ τοῦ ὅποιον τὴν ἐγνωρίσαμεν ὥραον οἰκουμένην, ὑπὲρ καὶ πρὸ παντὸς γυναικῆ.

ΚΑΘΟΙΑ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Αἱ πρῶται τῶν θεάτρων ἀρχίζουν καὶ λαμβάνουν τὴν προσέβαν των ὄφιν, λαμπραὶ, πολυκόσμηται γνωσταὶ φανογνωμαὶ, τουαλέτες διαλεγμέναι.

—Μία ἐξ αὐτῶν ἦτο καὶ ἡ «Ντινὰ» τοῦ κ. Τ. Ροδοκανάκη. Τὸ θέατρον Κυδελῆς ἦτο ἐνὰ παρ

τέρῳ ἀπὸ ἑαυτῆς λογιζομένη. Τὴν εὐμορφίαν, τὴν τουαλέτην, τὴν καμψύνην, αὐτὴν κατέλλα, ἀγῶματα λεπτὰ, μοντέλλα μεγάλων σπητιῶν.

—Πολὴ εὐμορφὴ ἦτο ἡ κ. Κάμπερ —τὸ γένος Χρυσούλη— μὲ τουαλέτη ἀπὸ μαῦρο λιμπρετί, ἐν τῷ τέλος νικητικὰ μανίκια καὶ μικρὴ καὶ εὐπλοῦς μαρμαρῆ. Ἐνὰ κατέλλο

σκερτσόζικο μαύρο με παραδείσια, που κατήρχοντο σαν μπρίνια γύρω από τον λαιμό.

—Μία εκπίστως ωραία Ἀθηναία που σπανίως παρουσιάζεται σε κοσμικά κέντρα, ἡ κ. Σοφία Λεβίδη, τὸ γένος Μαυροκορδάτου —Τομπάζη— με αἰθερίαν κίτρινη τουαλέτα και καπέλλο πλατύγυρον ομοιόχρωμον, διαγνὸς ἐδραζε τὸ καπέλλο της θάμπωνε τὰ μάτια τὸ χρυσαφένιο χρώμα τους.

Δύο ἄλλες ωραίες ἐμφανίσαις ἦσαν τῆς κ. Μπέμπη και τῆς κ. Χωρέμη. Σὺν ζωντανὸ κροκί τῆς «Βόγκ» ἡ δις Ἀρ. Βουζάκη με τουαλέτα φιστινιά και καφὲ τυρμπάν.

—Ἐνα κεφαλάκι γοητευτικὸ τῆς κ. Τ. Ροδοκανάκη. Καὶ πόσες ἄλλες ωραίες και θελπιτικές κυρίες, αἱ ὁποῖαι ὅμως σπάνια εὗρισκαν εὐκολία νὰ μιλήσουν ἑλληνικά, και ἀδιάκοπα ὁμιλοῦσαν ἀγγλικά ἢ γαλλικά.

—Ἡ κυρία Κυδέλη σὶ τὸ ἀνωτέρω ἔργον ἐπαρουσίασε 3 θαυμασίας τουαλέτας. Στὴν πρώτη μία λευκὴν γαργουρισμένην με ἀληθινὰς δαντέλλες, στὴν δευτέρα μία μεταβλητὴν γυαλιστερὴν μπλε με μαντῶ ἀπὸ γούνα τῶπ. Καὶ στὴν τρίτη εἶνε μοντέλλο τῆς «Δανθὲν» λιμπερτί φιστινι, ἡ φοῦστα φαρδυσία, και κοροδὸς κοντόμεσο ἐφηρμοσμένον καφέ. Ἡ φοῦστα κατέληγεν σὲ μπροστιούρα ἀπὸ γούνα.

—Ἀλλή πρώτη πολύκοσμη ποὺ κυριαρχοῦσε ἐκλεκτὸς κόσμος ἦτο ἡ πρώτη τῆς γερμανικῆς φάρσας «Θὰ τὴν καταφέρῃ τὴν Ἀδὼν»; σὶ τὸ θέατρον Κοιτοπούλη.

—Στὴν πρώτην γραμμὴν διακρίνουμεν δύο ωραιότατα κορβόσια τῆς δίδος Ἀμποι και Ἀνκουρέ-

ζου. Καὶ μία κυρία κομποιάτη τὴν κυρία Ἀσπασία Μάισα με τουαλέτα μελανόλευκην και καπέλλο μεγάλο ἀπὸ κρέπ και φανταζι κορδὸς.

—Ἡ κίνησις σὶ τὸ Παλαιὸ Φάληρον εἶνε πολὺ ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν Κηφισιά. Αἰεὶ ἐκεῖ συναγωνίζονται τρία κέντρα, Μπαρ, Τροκαντερό και Καζίνο, διὰ νὰ θέλξουν και προσελκύσουν τὴν γλεντώσαν Ἀθήναν. Στὴν Κηφισιά τὸ Σπόρτινγκ κλμπ δὲν ἔχει φέτος τὴν ἐπιτυχίαν ποὺ εἶχε πέρυσιν.

—Προχθὲς χορευτικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. και τῇ κ. Νικολαπούλου ἐξ Ἀλεξανδρείας, σὲ μία μαγευτικὴ ἐπανλιν τῆς Κηφισιάς παρὰ τὸ Σιροφίλι. Τρεῖς αἶθουσαι χοροῦ, αἱ ὁποῖαι ὡς φόντο εἶχαν τὴν ἀνθισμένη σέorra. Τὸ χόλλ εἶχε διατεθῇ διὰ τοὺς ποκερίζοντας.

—Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἐμφυγουράριζαν ἡ κ. Καραπάνου ἡ δις Ἀμυρᾶ, ἡ κ. Ἀνεζίνη, ἡ δις Ροδοκανάκη.

—Μία εκπίστως ωραία ἐμφάνισις ἦτο τῆς δίδος Φ. Μπενάκη ἀπὸ τὴν Ἀλεξανδρείαν με τουαλέτα ἀπὸ τοῦλι λευκὸ, πλισσὲ βολάν και μεγάλο καπέλλο ἀπὸ κόκκινα ζωρζέτι.

—Ἐνα ἀθηναϊκὸν κέντρον ἔγινε περιζήτητον ἐξ αἰτίας μιᾶς θαυμασίας ωραίας ρωσοίδος γκαρσόν. Εἶνε ὑψηλὴ, λεπτὴ, τὸ πρόσωπόν της ὁδάλ, καλὴ γλυπτικὴ και καὶ μάτια σπάνια, γοητευτικά, δλεφαρίδες μεγάλες, και ἓνα σιόμα κοραμελένιο κατακόκκινον. Φορεῖ πάντοτε μαῦρον μεταξωτὸν ἀπλούστατον φόρεμα.

—Στὸν «Παράδεισον» ἐξ αἰτίας τῆς ψυχρᾶς ἐχόρευσαν στὴν αἶθου-

σαν, ἡ ταράτσα ἦτο ἀπρόσιτος ἀπὸ τὸ κρύο. Ἐκεῖ τελευταίως ἐμφανίζεται μία νεαρὰ δεσποινὶς Κωνσταντινουπολίτισσα ποὺ ἔχει μεγάλο σουξέ.

—Ὅσον οὕτω ἐγκαινιάζεται τὸ σκαίτην-ρίγκ τοῦ Τροκαντερό αἰ φαίνεται διὰ τὰ ἔχῃ ἀμέριστες θιασώτιδες.

MONTAIN

ΠΕΝΙΕΣ

—Αἱ συγκοινωνίαι δι' αὐτοκινήτων ὁλονέν θελπιῶνται.

—Ἀπὸ χθὲς ἤρχισε συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων ἀπὸ τὴν Ὁμόνοιαν σὶ τὸ Κολωνάκι.

Ἡ ὁδὸς Ἀχαρνῶν ἀπέκτετσε και αὐτὴ συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων.

—Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκτελεῖται αὕτη διὰ δύο μόνον «ὠτόμπος», ἐλπίζεται ὅμως ἀργότερον ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

—Οἱ λοταριζήδες ἔχουν τρομακτικὴν κυριολεκτικῶς.

—Γιατὶ ἀστυνομικὰ ὄργανα με ποίλιτικὴν ἐνδυμασίαν τοὺς παρασύρουν γιὰ νὰ παίξουν.

—Καὶ ὅταν θγάλουν τοὺς κλήρους τοὺς συλλαμβάνουν ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου περὶ τυχερῶν παιγνίων.

—Τὰ ν ἐκ πυροσβεστικὰ μηχανήματα ἀπεδείχθησαν πολὺ καλά.

—Ἐντὸς μιᾶς ὥρας κατασβέσθη ἡ πυρκαϊὰ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος.

—Οἱ ζητιᾶνοι ἔχουν καταστήσει σωστὸ μαρτύριον γιὰ τοὺς διαβάτας αὐτὴν τὴν ἐποχὴ.

—Ἡ ὁδὸς Πανεπιστημίου πρὸ πάντων εἶνε ἀδιάβατος τὸ θρόνον.

—Σὲ κάθε γωνία θὰ σὰς σταματήσῃ και ἓνας ζητιᾶνος γιὰ νὰ σὰς ζητήσῃ και μιὰ δραχμοῦλα γιὰ νὰ πάρῃ ψωμάκι.

—Κάποιαι γυναικούλας ἐφόρησαν δύο κότες.

—Καὶ ἐπειδὴ ὑποπτεύετο ὅτι κάποιαι γειτόνισσά τῆς ἐφαρμάκωσαν τὴν κατήγγειλεν ἐπὶ φαρμακείᾳ.

—Ἡ ψόφιος κότες μπεφέροντα ἀπὸ γραφείου εἰς γραφεῖον ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν θὰ ἀπεδεικνύετο τὸ ἔγκλημα.

—Τέλος ἡ Εἰσαγγελία τῆς ἐστειλε εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἱατροδικαστικῆς διὰ νὰ ἐξετασθοῦν τὰ σπλάχνα των.

—Καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ἂν ἡς ἐφαρμάκωσαν ἢ γειτόνισσά ἢ ὄχι.

—Μία δεσποινὶς παρουσιάσθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν και ἐπέδειξεν ἀνώνομον ἐπιστολὴν Θεομιστοῦ της.

—Ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ τῆς ἐκφράζει τὸν ἔρωτά της τῆς λέει ὅτι θὰ τὴν κλέψῃ.

—Καὶ ἂν δὲν συγκρατηθῇ θὰ τὴν σκοτώσῃ και θὰ αὐτοκινήσῃ.

—Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης προχθὲς ἐπιθεωρήσεως εἰς τὰ κεντρία τῆς πόλεως διεπιστάθη ὅτι ἐλάχιστα ἐξ αὐτῶν τηροῦν τὰς περὶ καθαριότητος ἀστυνομικὰς διατάξεις.

— Κατόπιν τούτου διατάχθη ἡ αὐτοκίνητος ἐφαρμογή τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ὡς καὶ ἡ τιμωρία τῶν παραδόντων.

— Τὴν χειρονομίαν, τὴν ὁποίαν ἐκάλουν ὠρισμένους θιασάρχης, ἐλαττωσας αἰσθητῶς τὰς τιμὰς τῶν εἰσιτηρίων τοῦ θεάτρου του, οὐδεὶς ἄλλος θεατρῶν ἔμιμήθη ἀκόμη.

— Καὶ ὁμοῦς ἐπρεπε νὰ σκεφθοῦν οἱ κ. κ. θιασάρχαι, ὅτι ἦλθε καὶ ἡ ἐδική των σειρά δι' ὑποτιμήσεις.

— Ἡ τακτικὴ καταδίωξις τῶν λιποτακτῶν καὶ ἀνυπότακτων θὰ συνεχισθῇ μέχρι πέρατος τῆς ἀποστρατείας.

— Ἀλλὰ καὶ μετ' αὐτὴν βέβαια ἰὶ λιποτάκται καὶ ἀνυπότακτοὶ δὲν θὰ ἀφίωνται ἥσυχοι.

— Ἀναμένεται ἐξ Ἀμερικῆς ἐρχομένη διὰ τοῦ ὑπερωκεανίου «Λεβιάθαν» ἡ «Πρεσβεία τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ».

— Πρόκειται περὶ ἀποστολῆς ἀποπελούμενης ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς ὁποίας τὴν ἀφίξιν ἐνταῦθα ἐπρόχαιρεν ἡ ἐπιτροπὴ Περιθάλψεως τῆς Ἑγγύς Ἀ-

νατολῆς.

— Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ ἀπονεμηθῶν εἰς τὰ μέλη τῆς Περιθάλψεως τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς ἀναμνηστικά μετάρια, ὅμοια μὲ τὰ ἀπονεμθέντα εἰς τὰ μέλη τοῦ Ἀμερικανοῦ Σταυροῦ εἰς τὸ θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

— Ἡ ἀπονέμησις θὰ γίνῃ ἐν τελευτῇ, πιθανὸν δὲ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀρχαίου θεάτρου.

— Κάθε μέρα καὶ κουβαλιῶνται ἐνα σωρὸ ἄνδρες καὶ γυναῖκες στὰ ἀστὺ νομικὰ τμήματα.

— Κατηγορούμενοι ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

— Οἱ ἀστυνόμοι τοὺς ἀποστέλλουν εἰς τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισματοδικεῖον...

— Καὶ ἐκεῖ γλυτώνουν μὲ κανένα πρόστιμο ἢ μὲ καμμιὰ κρατησοῦλα δύο τριῶν ἡμερῶν.

— Περὶ τὴν Πεντέλιν ἐφέτος κατεσχέωσαν πολλοὶ Ἀθηναῖκοι αἰκογέ-νεια.

— Μερικοὶ ἔστησαν καὶ ξύλινα παραπετήματα δι' ἀνεωτέραν ἐγκατάστασιν.

ΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΛΑΜΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (8 π. μ.) ἀπεβίωσεν ὁ καθηγητὴς τῶν Θρησκευτικῶν τοῦ Γυμνασίου μας Ἡλίας Παπαδημόπουλος.

Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο περὶ τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ παρισταμένων ἀπάντων τῶν κ.κ. Καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου, Διδασκαστῶν, ἐλλληνικῶν καὶ δημοτικῶν σχολείων καὶ πλήθος κόσμου, μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ πολλοὶ μαθηταὶ τῶν ἄνω σχολείων. Ἐπὶ τῆς σοφοῦ κατετέθησαν ἐξ στέφανοι καὶ πολλοὶ ἀνθοδέσμαι.

Τὸν ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ γυμνασιάρχης κ. Δ. Ριγόπουλος ἐξάρας θαυμασιῶς τὰ πολλὰ προτερήματα τοῦ μεταστάντος.

— Χορὸς ἐξεδόθησαν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐνταῦθα Διδασκαλείου.

Ἡρίστευσαν ἐκ τῆς πρώτης τάξεως ἡ δις Βάλλα καὶ τῆς δευτέρας ἡ δις Εἰνὴ Ἐγκολφοπούλου λαβοῦσαι τὴν ὑποτροφίαν τῆς δὲ τρίτης τάξεως ἡ δις Α. Γουργιώτου.

Υ. Γ. Κατὰ τὰς πληροφορίες μας ἡ δις Ἐγκολφοπούλου ἐδόθησε τὴν ὑποτροφίαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Σχολείου.

ΧΑΛΚΙΣ

Ἐξήχθησαν τ' ἀποτελέσματα τῆς Δημ. Ἐμπορικῆς Σχολῆς Χαλκίδος. Οἱ μαθηταὶ τῆς Δ' τάξεως ἀπελούθησαν ἅπαντες. Πρώτη ἦλθεν ἡ δις Ἀμαλία Πετροπούλου. Συγχαρητήρια.

— Ὁ Ἑρασιτεχνικὸς Σύλλογος

Χαλκίδος «Ἡ Ἐνωσις» λίαν προσεχῶς θίδει ἐρασιτεχνικὴν παράστασιν μὲ ἔργον «Μετὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Νεβέλη».

— Ὁ θίασος τῆς κ. Καίτης Χαντὰ ἐν τῷ θερινῷ θεάτρῳ τοῦ προοδευτικοῦ συμπολίτου μας κ. Κ. Μπαζαίου κάνει χρυσῆς δουλιές. Κάθε βράδυ στὸ θέατρο αὐτὸ συγκεντρώνεται ἡ ἐκλεκτότερη κοινωνία μας.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ

Ἡ ὑπέροχη προκομαία μας κάθε βράδυ μαζεύει τοὺς πάντας μὲ τὴν δροσιάν της.

— Ὁ Τσακωνας κάνει χρυσῆς δουλιές, μὰ καὶ ὁ Γρηγοριάδης δὲν ὑστερεῖ μὲ τὰ θαυμάσια γλυκά του, εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν πέσει οἱ τελειόφοιτοι.

— Τὰ σχολεῖα ἔκλεισαν πρὸ πολλοῦ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Γυμνασίου τὰ ἐβγάλαν τὴν περασμένην ἐβδομάδα.

— Κάποιος μαθητὴς τῆς Β' τάξεως πρὸ ἀπορρίψεως ἐνόμισε πὺς τὸν ἐδικόν του ὁ καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν κ. Πετρουλάκης καὶ τοῦ ἔστησε ἐνεδρα ἐξω ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ προσεπάθησε νὰ τὸν σκοτώσῃ κτυπῶν αὐτὸν μὲ ἓνα καραχόζιλο εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀλλὰ εὐτυχῶς ἀπέφυγεν οἰκτρῶς, γιατί ἔσπασε τὸ ξύλον ἐπειδὴ γύρε τὴν θύραν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐστὶ ὁ μαθητικὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος παρακολούθησεν ἐν συγκινήσει τὸ συμβάν, δὲν ἔχασε τὸν καλύτερόν του καθηγητήν.

— Πρὸ ἡμερῶν συνήλθε καὶ εἰς τὴν πόλιν μας τὸ ἐτήσιον διδασκαλικὸν συνέδριον.

— Τὰ σταφύλια καὶ τὰ ἀγγούρια

ΝΕΑ ΝΕΑ
ΨΑΘΑΚΙΑ
ΚΟΜΥΑ ΣΤΕΡΕΑ
ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ
ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
53 Σταδίου 53

ἀνεφάνησαν ἐδῶ καὶ ἑκεῖ εἰς τὴν ἀγοράν μας μὲ τὴν τιμὴν ὅμως τῶν 8 δραχμῶν. Τὰ Γερακιανὰ κεράσια φέτος ἦσαν πολὺ λίγα.

Μ. Γ.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Ὁ λήσταρχος Καραθανάσης σκότωσε τρεῖς συντρόφους τοῦ ληστή, τὸν Παπαϊωάννου, Κίρκο καὶ Φαρμάκη, σύμφωνα δὲ μὲ τὸ ἐπαναστατικὸ διάταγμα πῆρε ἀμνηστία. Στὴν Ἀρχαῖα ποῦ παρουσιάστηκε μετὰ τὸ κατόρθωμά του ἀποδεώθηκε. Ἐπειτα τὸν ὠδήγησαν ἐδῶ ὅπου μένει ἀπολαμβάνοντας τῶν κόπων τῆς ἐντίμου ἐργασίας του!

— Ἡ ἡλεκτρικὴ ἐταιρεία Ἰσαΐα ἤρθε σὲ ρῆξι μὲ τὴ πόλι γιατί δὲ φωτίζε καλὰ καὶ γιατί ζήτησε αὐξήσει. Ἐπὶ εἰς ἡμέρας ἡ πόλις ἔμεινε χωρὶς φῶς· μὰ καὶ τώρα ποῦ δίδει φωτίζουν σὰ λυχναρία οἱ λαμπτήρες. Ἄν δὲν διορθωθῇ τὸ φῶς οἱ Ληβαδίτες δὲ θὰ δεχθῶν τὴν αὐξήσει.

— Ἐγίνε καὶ ἡ πολυπόθητη Κυριακὴ ἀργία καὶ ἔτσι ὁ κοσμάκης ἐργαζόμενος καὶ μὴ τρέχει στῆς ἐξοχὰς ἀφίνοντας τοὺς καφενέδες καὶ τῆς παθέρνης χάθε Κυριακῇ. Οἱ κρασσοπατέρες ἔκριναν τὸ μέτρον ἄδικα...

— Ἦρθε στῆς 5 Ἰουλίου ὁ νομαρχεὺν διευθυντὴς Νομαρχίας καὶ Σκαρπέτης γιὰ τὸ κανονισμὸ τῶν πλημμυρούντων ποταμῶν τῆς ἐπαρχίας μας Κηφισσοῦ, Εὐκύνης, Μακρυσταίου κλπ. Τὸ ζήτημα πῆρε τὸ δρόμο ποῦδρεπε.

— Ἡ πόλις μας ἀπέκτησε τελευταία καὶ αὐτοκίνητα ἰδιωτικά καὶ ἀγοραῖα ποῦ ἐκτελοῦν τὴ συγκοινωνία Λεβαδείας—Σιδ. Σταθμοῦ καὶ περιγῶν.

— Ἀλωνιστικὲς μηχανὲς ἐκίνησαν γιὰ τὰ χωριά τῆς ἐπαρχίας μας ἀρχισὲς τάλωνισμα.

— Ἡ ἀπόδοσις τῆς Κωπαίδος, σὲ καρποὺς, ἀναμένεται ἱκανοποιητικῇ.

Π. Δ.

ΜΕΘΑΝΑ

Καίτοι ὁ Ἰούλιος εἰσῆλθε θριαμβευτικῶς μὲ ἔλας τοῦ τῆς ζέστες, ἐν τούτοις κόσμος πολὺ ὀλίγος ἔχει ἔλθει. Ἀλλὰ ποῦ νὰ ὀφείλεται τούτο; Ἴσως στὴν ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ, ἴσως εἰς τὴν κρίσιν τοῦ συναλλαγματος καὶ ἴσως ἀκόμη εἰς τοὺς περυσινούς σεισμούς... πολλοὶ τῶν ὁποίων ἀφῆκαν ζωντανὸν τὸν φόβον εἰς τρεῖς χιλιάδας περίπου λουρμίων. Ἀλλ' ἐφέτος ὅμως οὐδεὶς σεισμὸς ἐσημειώθη. Καὶ παρηγορούμεθα μόνον μὲ τὸ ὅτι ἐφέτος εἶνε γενικὴ λουτρικὴ κρίσις. Ἀς ἐλπίζωμεν.

Ε. Α.

ΚΟΖΑΝΗ

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς (1 τρ. μ.) μέχρι τῆς Τετάρτης ἐν τῷ Διδασκαλεῖφ τῆς πόλεως μας ἐγένοντο ἐκθέσεις ἐργοχειρῶν, χειροτεχνημάτων καὶ λοιπῶν καλλιτεχνικῶν ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητῶν πρὸς ἐπίδειξιν τῆς κατὰ τὸ λήγον σχολικὸν ἔτος γενομένης προόδου. Ἀρκετὸν πλῆθος ἀπεθεώμασε τὰ ὠραία κομψοτεχνήματα τῶν μαθητῶν.

— Προβωνίσθη ἡ χαριτωμένη δις Φανὴ Βθαγγέλου ἐκ Μοναστηρίου μετὰ τοῦ καὶ Τζίμη ἐκ Φλωρίνης.

— Προχθὲς ἐκ τῆς πόλεως μας διτλήθον 1 Ἀμερικανοὶ μετὰ τοῦ συνοδοῦ αὐτῶν διερμηγνέως κατευθυνόμενοι εἰς Καστορίαν, ὅπου κατὰ τὰς φήμες, πρόκειται νὰ ἐκμεταλλευσθῶν πετρελαιοφόρον πηγήν.

— Εἰς τὴν ἀγοράν μας ἐνεφανίσθησαν τὰ πρῶτα καλοκαιρινὰ. Καρπούζια, ντομάτες, πιπεριές κλπ. Ἀλλὰ... ἀλμυροῦτσικα. Ἡ ὁκὶ δρ. εἰς.

— Κατὰ τὰς πληροφορίες εἰς περιφέρειαν Καϊλαριῶν ἔπασσε χάλαζα, ἥτις ἐπέφερε ζημίας εἰς τὸν ἀραβόσιτον.

— Χάρις τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Δήμου ἤρχισεν ἡ καταπολέμησις τῶν ἱερίδων.

Γ. Π.

ΚΕΡΚΥΡΑ

Κατ' αὐτὰς ὁλόκληρος ἡ Κερκυραϊκὴ κοινωνία συνεκλονίσθη ἀπὸ ἑνα θλιβερόν θάνατον. Ὁ Κερκυραῖος Κωνσταντῖνος Θεοτόκης υἱὸς τοῦ Κόμητος Μάρκου Θεοτόκη, ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 50 ἐτῶν. Ὁ Θεοτόκης ὡς ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὸς, ἡγυατο δὲ πολὺ ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν τοῦ, ὡς πατριώτης δὲ ἐνθερμος, διότι ὑπῆρξεν ἐκεῖνος, ὅστις μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Μαβίλη κατήρτισεν ἴδιον ἐθελοντικὸν σῶμα τὸ ὁποῖον ἐπιλέγησε γενναίως ἐν Κρήτῃ καὶ Ἠπείρῃ. ἐπίσης δὲ ἐστάλη ὡς ἀντιπρσωπος τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑθ. Ἀφύνης εἰς Ρώμην.

Πρὸ πάντων ὅμως ὁ Θεοτόκης ὑπῆρξε μέγας λογοτέχνης. Πλείστα ἔργα συνέγραψε μεταξύ τῶν ὁποίων διακρίνονται ὁ «Κατάδικος», ἡ «Τριὰ καὶ τὸ χοῦμα», οἱ «Σκληροὶ στὰ δεσμά τους», «Ζωὴ καὶ θάνατος τοῦ Καραβέλα», εἰς τὰ ὁποῖα καταφαίνεται ἡ περιγραφικὴ καὶ ἰδίως ἡ ἡθογραφικὴ ἱκανότης τοῦ συγγραφέως. Ὁ Θεοτόκης γνώριζε τῆς Ἀρχαίας

Ἑλληνικῆς γλώσσης, τῆς Λατινικῆς, τῆς Γαλλικῆς, τῆς Ἰταλικῆς, τῆς Γερμανικῆς, τῆς Ἀγγλικῆς, τῆς Ἰνδικῆς, τῆς Σιντιτικῆς κλπ. μετέφρασε πλείστα ἔργα, ὅπως π.χ. τὸν «Λυσιστράτην» τοῦ Ἀριστοφάνους, τὰ «Γεωργικά» τοῦ Βιργιλίου, διαφόρους τραγωδίας τοῦ Σαίξπηρ καὶ ἄλλα.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχασε πράγματι, ἕνα τῶν μεγαλειτέρων λογογράφων τῆς καὶ ἡ Κέρκυρα ἕνα τῶν διαλεκτῶν τῆς τέκνων. Ἡ αὖριον θὰ ὁμιλήσῃ πολὺ, πάρα πολὺ διὰ τὸν Κωνσταντῖνον Θεοτόκην.

— Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸν ὑπαίθριον κινηματογράφον ἐγένετο διάλειξις ὑπὸ τοῦ διακεκομμένου δικηγόρου μας Ὑ. φηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Γιωτοπούλου ὁμιλήσαντος περὶ τοῦ ἀοράτου κόσμου. Εἰς τὴν διάλειξιν παρευρέθη ὁλόκληρος ἡ ἀνεπτυγμένη κοινωνία μας, αἱ δὲ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ ἀρτι. ἰδρυθέντος φιλολογικοῦ συλλόγου «Ορφεὺς».

— Πρὸ ἑβδομάδος ἐδόθη ἡ ἐτησίαν συναυλία εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Ἀστυνομίας τῶν πόλεων ὑπὸ ὁμάδας ἐρασιτεχνῶν ἐκ τῶν μαθητῶν. Τὸ πρόγραμμα ἀπετελείτο ἀπὸ τὴν κομῶδιαν τοῦ Μολιέρου «Ὁ δίκαιος Γάμος», ἀπὸ τὴν μονόπρακτον τοιαύτην ἀστειοτάτην «Οἱ τρεῖς πεινασμένοι» καὶ ἀπὸ μερικὰ νοήματα τῶν Παναθηναίων. Εἰς τὴν συναυλίαν παρευρέθη πλῆθος κόσμου καὶ ἐπιστῆμοι, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ «Ἀγγλος ἀρχηγὸς» τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χαλὶν ἐλεῦ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ Γεωργιάδης, ἔλθοντες ἐνταῦθα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς Σχολῆς.

— Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν διεξήχθησαν πρὸ ἡμερῶν οἱ γυμναστικοὶ ἀγῶνες τοῦ ἐκπαιδευτηρίου καὶ Τσού-

ρη. Πλήθος έκλεκτου κόσμου παρευρέθη καθώς και πολλοί επίσημοι.

Ο διακεκριμένος γυμναστής κ. Γ. Νικολαΐδης έδειξε δι' ακόμη μίαν φοράν τόν πρωτοφανή του ζήλον και τήν απaráμιλλον αὐτοῦ ικανότητα.

Μετά τὸ πέρας τῶν Σουηδικῶν ἐχορεύθησαν με πολλήν χάριν καὶ Ἑλληνικοὶ χοροί. Ὁ Ἐθνικὸς ὕμνος ἔδωσε τέλος εἰς τήν ἀληθῶς ὡραίαν ἐορτήν.

— Τὴν Παρασκευὴν 6 τρέχοντος διήλθεν ἐκ τῆς πόλεώς μας ὁ μεταβαίνων εἰς Εὐρώπην ἀρχίατρος ὕγειο νόμος κ. Σ. Μάρμορας.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ νέος μας Νομάρχης κ. Εὐρωπαΐος. Ὁ κ. Εὐρωπαΐος ὑπῆρξεν ἄλλοτε ἀ' γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κερκύρας. γνωρίζων τὰ τοῦ τόπου εἴμεθα βέβαιοι ὅτι γρήγορα θὰ ὠφελήσῃ αὐτόν.

ΣΤ. Κ.

ΜΥΤΙΑΚΗ

Σήμερον εἰς κεντρικὰ σημεῖα τῆς ἀγορᾶς εἶχε τοίχοκολληθῇ μία εἰδοποίησις πρὸς τὰς Κυρίας καὶ Δίδας τῆς πόλεώς μας, διὰ τῆς ὁποίας οἱ ζηλωταὶ τοῦ Χριστοῦ εἰδοποιοῦν συ

νάμα δὲ καὶ παρακαλοῦν θερμῶς ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς με καρῆδες καὶ κοντὰ μανίκια μὴ ἐξέρχονται εἰς τὴν ἀγὰρὰν καὶ εἰς ἄλλα διάφορα κέντρα. Διότι ὑπάρχουν μερικοὶ ἐπιτήδαιοι ἄνθρωποι με σφραγίδας γραφούσας τὴν λέξιν «Πόρνη». Ὅσα, Κυρίαὶ καὶ Δίδες δὲν συμμορφώνονται θὰ σφραγίζονται με μελάνη κόπιας.

«Οἱ Σφραγισταὶ»

— Οἱ πρόσκοποι μας ἀνεχώρησαν τὴν 6 Ἰουλίου εἰς Γέραν ὅπου θὰ κατασκηνώσουσι, θὰ ἐπανέλθουν τὴν Τετάρτην 11 Ἰουλίου.

— Εἰς τὴν συνοικίαν Λαγκάδας ἐσημειώθη κρούσμα ὁστρακιάς, ἐτέθη φρουρὰ πρὸς ἀπομόνωσιν. Ἐπίσης τὴν περασμένη Κυριακὴ 1 Ἰουλίου ἐσημειώθη νέον κρούσμα ὁστρακιάς εἰς τὴν συνοικίαν Τσιναρ Τζαμί.

— Τὴν Κυριακὴν 1 Ἰουλίου ἐξερράγη πυρκαϊὰ εἰς Πέραμα Γέρας εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον τοῦ κ. Εὐστρατίου Πασπάτη. Ἡ ἐπελθοῦσα ζημία ἀνέρχεται εἰς 300.000 δραχ. Τὸ κτίριον ἦτο ἡσφαλισμένον.

— Τὴν 2αν Ἰουλίου ὁ τέως ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Εὐστρ. Κουκέλλης μεταβάς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Παναγ. Τζωρτζοῦ, ὅστις ἐκάθη-

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΟΝΟΝ 2 ΔΡΑΧΜΑΣ

Καταγγέλλεται ἡμῖν ἐκ διαφόρων πόλεων τοῦ ἐσωτερικοῦ δι' πράκτορες τινες πωλοῦσι τὸν «Θησαυρὸν» πρὸς δρχ. 2.20—2.50 ἑκαστον τεύχος.

Καθιστώμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας δι' ὃ «Θησαυρὸς» πωλεῖται μόνον πρὸς δύο δραχμάς. Ὅτιδήσποτε ζηρήσῃ ὁ πράκτωρ περιούσιον εἶναι κατάχρησις, διότι οὐδεμία δαπάνη δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τοῦτο. Ἐπομένως πᾶς τις νὰ πληρώσῃ μόνον 2 δραχμάς καὶ νὰ καταγγέλλῃ ἡμῖν πάντα πράκτορα ὁποῦδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἂν ἐξεῖ περισσότερα.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Teddy—Σύρον.

Στερούμεθα εἰδήσεών σας. Διορίζετε ἀνταποκριτὴν δι' ἐβδομαδιαίας ἀνταποκρίσεις κοινωνικῆς κινήσεως.

Λοχίαν Νικολάου Ἰωάννην Τ. Τ. 917. Ἐστάλη Ἰούνιον.

Πανταζόπουλον, Χαλκίδα. — Τεῦχος Ἀπριλίου ἐστάλη Πρακτορεῖον.

Κυριακὸν Δημ. Τ.Τ. 900. — Ἐπιταγαὶ ἐλήφθησαν. Τεῦχος Ἰουνίου ἐστάλη.

Δ. Κωνσταντινίδην, Τρίκαλα. — Ἐστάλησαν 28—29, θὰ σταλοῦν ἀκόμη 30 καὶ 31.

Πρακτορεῖον Ἄργος. — Ἐχει δοθῇ γενικὴ ἐντολὴ νὰ πληρώσῃ τοὺς κερδίζοντας δεκαβράχμιους ἀριθμοὺς λαμβάνοντας ἀπόδειξιν τὰς ὁποίας ἀποστέλετε πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Πρακτορείου.

Ν. Μ. Πειραιᾶ. — Δεχόμεθα ὅ,τι στείλετε, μετὰ τὴν ἐπιτύλαξιν πάντοτε τῆς ἐγκρίσεως.

Μ. Α. Πράκλειον. — Εὐχαρίστως ἀναγόμενον.

το εἰς τὸν κήπον αὐτῆς ἐπυροδόλησε κατ' αὐτοῦ δι' ὅπλου Μάνλιχερ τετρακίς πλήξας αὐτὸν θανασίμως εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν. Ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἀκαριαίως ἐκ τῶν πυροβολισμῶν ἐτραυματίσθη καὶ ἡ μικρὰ θυγάτηρ τοῦ φονευθέντος.

Μετά τὴν πρᾶξιν τοῦ ταύτην στρέψας τὸ ὅπλον ἐπυροδόλησε καὶ κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ. Ἐπὶ τόπου ἐσπευσαν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Ὁ δράστης μετεφέρθη εἰς τὸ Πολιτικὸν νοσοκομεῖον, ἐκεῖ δὲ ἐσπευσεν ὁ ἀνακριτὴς κ. Σουριαβάνης, ὅστις ὑπέβαλε τὸν φονέα εἰς μακρὰν ἀνάκρισιν.

Ὁ δράστης ὁμολόγησε τὴν πρᾶξιν τοῦ εἰπὼν ὅτι τὰ αἶτια τὰ ὁποῖα τὸν ὤθησαν εἰς τὴν πρᾶξιν ἦσαν λόγοι τιμῆς. Ὁ φονεὺς Κουκέλλης ἀπέθανε χθές.

— Εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Νομαρχίας μας ἐτέθησαν 200 τόνοι ἀλεύρων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν προσφύγων.

Μ. Τ.

ΨΥΓΕΙΑ

Φίλιρα ὕδατος, Παγωτομηχαναὶ, Ἀνεμοτήρες, Γαλακτομηχαναὶ, Σκεύη οἰκιακά.

Δ. Γ. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Ὁδὸς Περματζοῦλου 17

Μέγαρον Ἀρσακείου

Ἐναντι Εὐνικῆς Τραπεζῆς

Μεγάλαι ἐκπτώσεις ἐνεκα τῆς ἐποικίσεως τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ
ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΚΟ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφηγ. τῆς Σοφιλιδολογίας Πειραιῶς
Τηλ. 888

ΚΑΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΚΟ. ΤΡΑΧΙΛΗΣ

Υφηγ. τῆς Σοφιλιδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888

« ΚΟΣΜΟΣ »

ΟΔΟΣ ΣΤ ΔΙΟΥ 33

ΜΕΓΑΛΛΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΓΕΝΙΚΩΣ

ΕΙΣ ΟΛΑΙΤΑ ΕΙΔΗ

Ο ευφήμως γνωστός όμογε-
νης εκ Σύμφορης Ιατρος

ΠΑΛΟΣ ΛΟΥΓΊΖΙΔΗΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

Ειδικώς σπουδάσας εν Παρισί-
οις τὰ Αφροδίσια εις τὰ Νοσο-
κομεία St Louis, Necker, La-
riboasiere,, εφαρμόζει τὰς τελευ-
ταίας και νεωτάτας μεθόδους τῆς
ἐπιστήμης.

Δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλι-
νικῇ του

21 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 21.- ΑΘΗΝΑΙ

Πάροδος οδου Πειραιώς (παρα-
πλεύρως ὁφθ. κλινικῆς Χαραμῆ)

Ὡραι ἐπισκέψεων

9—12 π. μ. και 3—7 μ. μ

ΜΕΓΑΣ

ΕΜΠΟΡΡΟΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ

Παρέλθε μεγάλην συλλογήν
Ἀγγλικῶν καομηθεῶν τῆς σαι-
ζὸν καπαρντίνες, σεβιδὸν μαῦρα,
μυλοῦ, χρωματιστὰ φρεσκο, λευ-
κὰς φανέλλας πανταλονίων. ΔΙ-
ΝΑ ΛΕΥΚΑ ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
και ΧΑΚΙ σετακρεῖτες Καλκού-
τας με τιμὰς ἀνταγωνιστικὰς. Ὁ
ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4, ἀρτῶ.
Τηλ. 13—46. Ἐξόστην Δευτέραν
Τετάρτην και Παρασκευὴν ἔκπρω-
αις 30 ο/ο.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Μετοχικόν Κεφ.	Δρχ.	20000000
Αποδεματ.	„	50000000
Καταθέσεις	„	1500000000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αγιος Νικόλαος Εδεσσα	Κυπαρισσία	Πύργος
Αργίριον	Ζάκυνθος	Πύλος
Αδριανούπολις	Ηράκλειον	Ραιδεστό
Αίγιον	Θεσσαλονίκη	Ρέθυμνον
Αλυκές	Θήβαι	Σάμος
Αμαλιάς	Ιθάκη	Σαρ. Εκκλησία
Αμφισσα	Ιωάννινα	Σέρραι
Αργεστόλιον	Καβάλλα	Σουφλίον
Αργα	Καλάβρυτα	Σπάρτη
Αιταλάντη	Καλάμαι	Σύρος
Βάμος	Καρδίτσα	Τρίφυλλα
Βόλος	Καστοριά	Τρίπολις
Γκιουμουλτζίνα	Κέρκυρα	Φλώρινα
Γύθειον	Κοζάνη	Χαλκίς
Λεδεαγαις	Κόρινθος	Χανιά
Δημηγιάνα	Κύθηρα	Χίος
Εράμια	Κύμη	Πρόβηλα

